

Комисия за Защита на Личните Данни

**ИНФОРМАЦИОНЕН
БЮЛЕТИН**

брой 2 (65), март 2017 г.

ТЕМИТЕ В БРОЯ

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ	3
Комисията за защита на личните данни отчете пред Народното събрание дейността си през 2016 година	3
Комисията за защита на личните данни отбеляза европейския Ден за защита на личните данни	5
Защита на личните данни в изборния процес	6
КЗЛД актуализира своите Задължителни указания по Закона за електронните съобщения	8
КЗЛД прие инструкция относно уведомяването на потребителите в случай на нарушения на сигурността на личните данни	9
Информационно-разяснителен материал по Общия регламент относно защитата на личните данни. Права на физическите лица	11
Работна група по чл. 29 от Директива 95/46/ЕО	15
КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ	17
РЕГИСТРАЦИЯ НА АДМИНИСТРАТОРИ НА ЛИЧНИ ДАННИ	18
РЕШЕНИЯ НА КЗЛД	19
СТАНОВИЩА НА КЗЛД	68
СТАТИИ И КОМЕНТАРИ	73
Интернет базиран инструмент за определяне на нивото на въздействие	73

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ

КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ ОТЧЕТЕ ПРЕД НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ ДЕЙНОСТТА СИ ПРЕЗ 2016 ГОДИНА

На 30 януари 2017 г. Комисията за защита на личните данни внесе в Народното събрание **Годишния отчет за дейността си през 2016 година**. Отчетът е депозиран съгласно чл. 7, ал. 6 от Закона за защита на личните данни и обхваща периода от 01.01.2016 г. до 31.12.2016 г. Състои се от 115 страници, обособени в 15 основни раздела.

Комисията за защита на личните данни отчита и анализира цялостната си дейност, произтичаща от правомощията ѝ, като поставя акцент на изпълнението на дефинираните за 2016 г. цели и приоритети. В Годишния отчет са представени контролната и административно-наказателната дейност на Комисията, направен е анализ и е предоставена статистика на постъпилите жалби от физически лица, предоставена е информация за изразените становища, както и за процесът по регистрация на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри. Отразени са дейностите на КЗЛД като наблюдаващ орган относно сигурността на данните съгласно Закона за електронните съобщения. Специално внимание е отделено на дейностите по линия на международното сътрудничество и новата европейска правна рамка в областта на защитата на личните данни. Отчетени са институционално взаимодействие, информационна дейност, партньорството с представители на медиите, административният капацитет и финансовото състояние на КЗЛД. Дефинирани за целите и приоритетите за 2017 г.

През 2016 г. КЗЛД е вписала в Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри нови 6176 администратора, освободила е от задължение за регистрация 364 администратора и е заличила от регистъра 70 администратора.

Общият брой жалби през 2016 г., които Комисията е разгледала и се е произнесла с административен акт, е 430. През отчетния период в КЗЛД са постъпили общо 650 жалби, като 220 от тях са по повод произведените през отминалата година избор за президент и вицепрезидент на републиката и национален референдум. Разгледаните по същество през 2016 г. жалби са 206 бр., от които основателни са 79 бр. и неоснователни – 127 бр. По тях Комисията е наложила 61 административни наказания по установени в административните производства нарушения и е издала 32 задължителни предписания на съответните администратори на лични данни. Наложените имуществени санкции по жалби на граждани са в размер общо на 265 000 лв.

В отчета е направен анализ на специфични казуси и практика на комисията във връзка със защита на правата на физическите лица, като обработване на лични данни за журналистически цели, на длъжностни лица, видеонаблюдение и др. Представен е анализ на съдебната практика по обжалвани решения на КЗЛД.

По линия на контролната дейност през 2016 г. са извършени 712 проверки (609 предварителни, 29 текущи и 74 последващи). В резултат на това са съставени 674 констативни акта, 6 задължителни предписания и 50 акта за установяване на административни нарушения, въз основа на които председателят на КЗЛД е издал 45 наказателни постановления. Наложените наказания по издадени наказателни постановления са в размер на 101 500 лв.

По решение на комисията, през 2016 г. е извършена секторна проверка в сектор „Образование“. Обекти на проверка са учебни институции и административни структури (МОН и регионалните управления на образованието). С доклада от проверката КЗЛД издава задължителни предписания на сектора и дава 6-месечен срок за изпълнението им.

В отчета е отделено специално внимание на защитата на личните данни при отминалите избори за президент и вицепрезидент и референдум, като е извършен анализ на административните производства. В резултат на извършените проверки на 21 политически субекта (6 партии, 3 коалиции от партии и 12 инициативни комитета) са съставени 20 акта за установяване на административно нарушение и са издадени 15 наказателни постановления. В резултат на извършения анализ, КЗЛД е формулирала и предоставила на вниманието на ЦИК мотивирани предложения за предприемане на законодателни и/или организационни мерки относно обработване на лични данни от политически субекти.

През 2016 г. КЗЛД е изразила официални становища на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД по 125 искания, което е с 36% повече от предходната година.

КЗЛД се е произнесла по общо 29 искания и уведомления за предоставянето на лични данни в трети държави, както следва: 22 уведомления на основата на стандартни договорни клаузи, 6 искания за разрешаване на основа задължителни фирмени правила и едно искане на основание междудържавно споразумение.

В отчета е обособен самостоятелен раздел относно влязлата в сила през 2016 г. нова правна рамка в ЕС в областта на защитата на личните данни и предприетите от КЗЛД действия на национално ниво за нейното прилагане. Предоставена е подробна информация за реализираната през 2016 г. международна дейност и приоритетните направления в нея.

Предоставена е подробна информация и статистика на проведените през 2016 г. 12 обучения на администратори на лични данни, в които са участвали 420 души. Отразено е планираното изграждане на обучителен център в областта на защитата на личните данни и предприетите действия във връзка с това.

В отчета са дефинирани следните цели и приоритети на КЗЛД за 2017 г.:

1. Фокусиране на усилията на КЗЛД в ключови направления от национално и наднационално значение.

- Председателството на Съвета на ЕС
- Домакинство на 40-ата международна конференция на органите по защита на данните и неприкосновеността
- Пълно присъединяване към Шенген

2. Гарантиране готовността на страната за изпълнение на ангажименти, произтичащи от новата европейска правна рамка в областта на защитата на личните данни.

- Институционална и законодателна подготовка за прилагане на новата правна рамка
- Изграждане на национален обучителен център
- Разработване и внедряване на информационна система в изпълнение изискванията на новата правна рамка

3. Засилена контролна дейност в области с висока обществена и социална значимост.

- Проверка в сектор „Здравеопазване“

Изборът на цели и приоритети залага на дългосрочна перспектива и устойчивост на постигнатите резултати. Успешното реализиране на заложените през следващия отчетен период цели и приоритети на КЗЛД ще гарантира стабилност на защитата на личните данни в национален план и все по-добра разпознаваемост на институцията в българското общество и сред чуждестранните партньори.

КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ ОТБЕЛЯВА ЕВРОПЕЙСКИЯ ДЕН ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

Комисията за защита на личните данни отбелязва за 11-ти пореден път европейския Ден за защита на личните данни – 28 януари. Идеята за отбелязването на този ден е инициирана от Съвета на Европа и за пръв път той е честван през 2007 г. Понастоящем 28 януари се отбелязва в редица страни както в Европа, така и в целия свят.

На тази дата през 1981 година европейските държави, които споделят формулираните от Съвета на Европа основни принципи за защита на човешките права, получават възможност да се присъединят към Конвенция № 108 на Съвета на Европа за защита на лицата при автоматизираната обработка на лични данни. Към момента тази Конвенция е в процес на актуализация, която да отрази предизвикателствата на бурното развитие на технологиите и реалностите на цифровото общество.

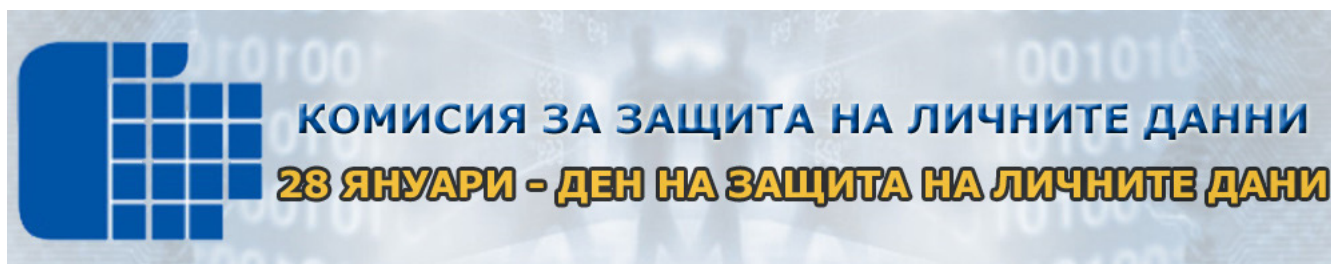
Основна цел на отбелязването на Деня за защита на личните данни е повишаване на информираността и насърчаване на инициативите и добрите практики в сферата на неприкосновеност на личния живот и защита на личните данни. Създава се среда за диалог на всички заинтересовани страни на този процес, насърчава се спазването на правилата за поверителност на личната информация, стимулира се развитието на технологични инструменти, предоставящи на хората контрол върху техните лични данни. Отбелязването на този ден в международен мащаб създава възможности за сътрудничество между органите за защита на личните данни, правителствата, индустрията, академичните среди, неправителствените организации.

КЗЛД е държавна институция, чиято мисия е подчинена на гражданите и техните права. Затова и тази година акцент в събитието бе диалогът с гражданите и администраторите на лични данни. По традиция бе обявен „Ден на отворените врати“, в който председателят, членовете на Комисията и главният секретар приемаха в своите кабинети всеки, желаещ да ги посети, да се запознае с атмосферата на тяхната работа, да зададе своите въпроси, да получи актуална информация, както и да сподели свои идеи и предложения. В заседателната зала на Комисията бе открита Приемна за администратори на лични данни и граждани, в която експерти от администрацията приемаха посетителите, изслушваха техните проблеми и отговаряха на въпросите им.

Обявен бе първият носител на ежегодната годишна награда на КЗЛД за журналистика - г-жа Мария Кадийска, журналист към в. „Монитор“ и в. „Политика“. Наградата (грамота и плакет на КЗЛД) ще бъде връчвана ежегодно на журналисти с най-голям принос за популяризиране правото на гражданите за защита на личните данни.

В рамките на целия ден, на партерния етаж и в Заседателната зала на КЗЛД бяха прожектирани кратки анимирани информационно-образователни клипове на тема „Неприкосновеност на личния живот в дигиталния век“. Същите клипове са достъпни и от институционалния сайт на КЗЛД (www.cpdp.bg), както и в [YouTube канала на КЗЛД](#).

Комисията за защита на личните данни избра този ден и за депозиране в Народното събрание на Годишния отчет за дейността ѝ през 2016 г.

ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ В ИЗБОРНИЯ ПРОЦЕС

На 26 март 2017 г. ще бъдат произведени избори за Народно събрание на Република България. Правомощие на КЗЛД е да контролира изпълнението по ЗЗЛД на задълженията на участниците в изборния процес, които се явяват администратори на лични данни по смисъла на Закона за защита на личните данни. Лични данни на избиратели се обработват за целите на регистрацията на политически партии и коалиции от партии за участие в предстоящите избори, както и за целите на издигане на независими кандидати от инициативни комитети.

Две са основните направления на дейностите на КЗЛД, свързани с изборния процес – своевременни регистрации на политически субекти, администратори на лични данни, и обработване на жалби и сигнали за злоупотреби с лични данни.

КЗЛД осъществява постоянен контрол върху администраторите на лични данни, в т.ч. и политически субекти, имащи това качество, тъй като те събират, обработват и съхраняват лични данни на граждани по повод на своята политическа дейност. Законът за защита на личните данни позволява на администраторите на лични данни (каквито са политическите субекти) да започнат обработване на лични данни (в т.ч. и посредством събиране на подписи от граждани) след като е подадено заявление за регистрация като администратор на лични данни. С цел съобразяване със сроковете за регистрация в Централната изборителна комисия, в КЗЛД бе създадена организация по незабавно обработване на подадените заявления и провеждане на ежедневни заседания на Комисията (в работни дни) с цел вписване на политически субекти в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри. Ежедневното провеждане на заседания стартира на 3 февруари 2017 г. и продължи в рамките на сроковете за регистрация за участие в изборите съгласно публикуваната на сайта на ЦИК хронограма.

С убеждението, че добрата информираност е гаранция за недопускане на злоупотреби, КЗЛД е създала на своя институционален сайт специален раздел „Въпроси, свързани с провеждането на избори“, в който са публикувани:

- Информация за граждани относно обработването на лични данни в изборния процес;
- Указания към политическите субекти във връзка със задълженията им като администратори на лични данни в изборния процес;
- Становище на КЗЛД относно искане на ЦИК във връзка с провеждането през 2015 година на общи избори за общински съветници и кметове;
- Становище на КЗЛД относно искане на ЦИК във връзка с провеждането през 2016 година на избори за президент и вицепрезидент на Република България и национален референдум;
- Становище на КЗЛД относно упражняване на правата за заличаване, коригиране или блокиране на лични данни от лицата, включени в списъците за подкрепа на регистрацията в ЦИК.

В указанията и становищата КЗЛД определя ясно кои политически субекти са администратори на лични данни и кои подлежат на регистрация. Мотивирано е освобождаването от регистрация на някои от политическите субекти. За тези, които подлежат на регистрация са посочени регистрите, които трябва да бъдат задължително заявени. Дадени са указания към ЦИК каква информация за актуално състояние на регистрацията трябва да изисква.

Със заглавие „Личните данни и възможната злоупотреба с тях. Видове подписки и защита на личните данни“, от раздела „Въпроси, свързани с провеждането на избори“ е направен линк към сайта „Аз гласувам“. Той е създаден по инициатива на Института за развитие на публичната среда с

активното участие на КЗЛД. На него са публикувани информация и съвети за гражданите по актуални въпроси от изборния процес. По структуриран начин са формулирани въпроси и са дадени кратки и изчерпателни отговори по темите, свързани с опазването на личната информация в изборния процес, като основен акцент е поставен на събирането на подписи. Даден е отговор на редица въпроси, свързани със защитата на личните данни при събиране на подписка - какви лични данни се събират в подписките, какви са гаранциите срещу злоупотребата с лични данни при събиране на подписи, кой и как проверява подписките, как се извършва справка за включването на дадено лице в подписка, какво може да се предприеме в случай на използване на лични данни на дадено лице без негово съгласие, какво предприемат институциите в случаи на установени нарушения и т.н.

Темата за злоупотребата с лични данни за целите на събирането на подписи е особено актуална откакто през 2014 година бе предоставена възможността гражданите да проверяват през сайта на ЦИК наличието на техни лични данни в подписките на политическите субекти. В случай на установено нарушение, физическите лица могат да възразят по два начина – да подадат жалба до Комисия за защита на личните данни, която ще бъде разглеждана в рамките на образувано производство от Комисията, или да сезират органите на прокуратурата и следствието, които от своя страна биха могли да образуват производство. Подадените в ЦИК сигнали и жалби за злоупотреба с лични данни се препращат на КЗЛД по компетентност. ЦИК има правомощията да следи дали политическите субекти са подали необходимите документи в ЦИК, а за проверка на ЕГН-та и имената от списъците отговаря Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“ (ГРАО) на Министерството на регионалното развитие и благоустройството. В ГРАО постъпват цифровите носители с личните данни, в които може да се провери коректност на име и ЕГН, но евентуални злоупотреби личат най-добре в хартиените списъци, които се съхраняват в ЦИК. С промените в Изборния кодекс от 2016 г., лицата, събиращи подписките, носят административно-наказателна отговорност за фалшифициране на подписи и за съставяне на неистински документ и за неговото използване. Тези лица е лесно да бъдат намерени, тъй като удостоверяват със своите три имена и ЕГН всяка страница със събрани подписи.

За да започне процедурата по установяване на нарушение е необходимо засегнатият да подаде жалба. На своя сайт КЗЛД е оповестила начините, по които може да бъде подадена една жалба, както и нейните задължителни реквизити - име, адрес за кореспонденция, телефон, електронен адрес (при наличие), дата и подпис. Електронно подадените жалби (по мейл или чрез сайта на КЗЛД) трябва да бъдат подписани с електронен подпис, а подадените на хартия (по пощата, по факс или лично в деловодството на КЗЛД) – със собственоръчен подпис. Подадените по този начин жалби се разглеждат незабавно, защото се считат за редовни. За тези, които са подписани собственоръчно и след това сканирани и изпратени по електронен път (т.е. не са електронно подписани, а само са изпратени по електронен път), следва допълнително свързване със жалбоподателя и изискване на полагането на подпис, което забавя разглеждането на жалбата. За улеснение на гражданите, КЗЛД е разработила и публикувала на своя сайт, в раздела за подаване на жалби, примерна (незадължителна) бланка за подаване на жалба.

В случай на подадена жалба, КЗЛД изисква съответната документация от ЦИК и получава заверено копие на страница от съответния списък, на която фигурира лицето (личните му данни и положения подпис). Според утвърдената към момента практика, подписът подлежи на проверка от Националния институт по криминалистика и криминология. Това е необходимо за изготвяне на графологична експертиза, с цел установяване истинността, респективно неистинността на положения подпис в списъците, предоставени от политическите субекти в ЦИК. Резултатът от експертизата е основно доказателствено средство при разглеждане на тези жалби. Изискване за извършване на графологичната експертиза е физическите лица, подали жалба, да съдействат и да представят графологичен материал – почерк и собственоръчен подпис.

Установените от КЗЛД злоупотреби се санкционират, като глобата може да бъде между 500 и 100 000 лв., в зависимост от установените нарушения.

С оглед установяване на практика, съобразена с изискванията на ЗЗЛД относно обработване на лични данни от политически субекти, в края на 2016 г. КЗЛД представи на вниманието на ЦИК мотивирани предложения за предприемане на следните законодателни и/или организационни мерки:

1. Към списъка с документи, които политическите субекти са длъжни да представят в ЦИК със заявление за съответната регистрация да бъде включено и удостоверение за вписване в регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД като администратор на лични данни.

2. В образците на списъци на избирателите, подкрепящи регистрацията на съответния политически субект в ЦИК, наред с данните за имена, ЕГН и подпис на лицата да се включи като реквизит и „дата на полагане на подпис“.

3. Да бъде предвидена правна възможност в Изборния кодекс преди полагане на подпис в подкрепа на регистрацията на съответния политически субект лицата да се легитимират с документ за самоличност. При отказ от страна на физическото лице да представи документ, потвърждаващ неговата самоличност, лицето, което събира подписката, да има право да откаже на избирателя да упражни правото си на подкрепа чрез участие в подписката.

КЗЛД счита, че с реализирането на тези предложения ще бъдат премахнати условията за недобросъвестни практики при обработване на лични данни на физически лица по повод събиране на подписки.

С всички свои консултативни действия, информационни и разяснителни мерки, КЗЛД цели предотвратяване на злоупотреби с лични данни в изборния процес, както и по-добра осъзнатост на политическите субекти за отговорността, която носят при обработването на личната информация на българските граждани.

КЗЛД АКТУАЛИЗИРА СВОИТЕ ЗАДЪЛЖИТЕЛНИ УКАЗАНИЯ ПО ЗАКОНА ЗА ЕЛЕКТРОННИТЕ СЪОБЩЕНИЯ

Комисията за защита на личните данни е надзорен орган във връзка с разпоредбите на Закона за електронните съобщения относно задържането и достъпа до трафични данни. Ежегодно, до 31 май, КЗЛД предоставя на Народното събрание и на Европейската комисия обобщена статистическа информация за случаите на предоставяне на трафични данни на компетентните органи за нуждите на националната сигурност и за предотвратяване, разкриване и разследване на тежки престъпления. Информацията се изготвя въз основа на постъпилите данни за предходната година от предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги.

КЗЛД е издала и при настъпване на нормативни промени своевременно актуализира своите Задължителни указания до всички задължени по ЗЕС субекти във връзка със задържането и обработването на трафични данни. Последната актуализация на задължителните указания отрази изискванията, произтичащи от влизането в сила на Закона за противодействие на тероризма и от допълненията в Закона за защита при бедствия, а именно:

- Със заключителните разпоредби на Закона за допълнение на Закона за защита при бедствия е разширен кръгът на органите, компетентни да поискат справка за трафични данни, като сред тях е включена Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ на Министерството на вътрешните работи и териториалните ѝ структури.“ (ДВ, бр. 97). Тези органи имат право на достъп до трафични данни в ограничен обем – само по отношение данните за установяване на идентификатор на ползвани клетки.

- С преходните и заключителни разпоредби на Закона за противодействие на тероризма, обнародван в ДВ, бр. 103, в Закона за електронните съобщения е включено изключение от правилото,

че справка за трафични данни се предоставя само въз основа на разпореждане на съд. Предвидено е в случаите на непосредствена опасност от извършване на определени, изрично посочени престъпления, предприятията, предоставящи електронни съобщителни мрежи и/или услуги, да предоставят незабавен достъп до данните на съответните компетентни структури. Така предоставените данни обаче се унищожават незабавно, ако в срок от 24 часа бъде постановен отказ от съответния съд, за което се уведомява незабавно предприятието, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги.

На сайта на КЗЛД е създаден раздел „Трафични данни“, в който са публикувани **Задължителните указания, Образците на подлежащите на предоставяне в КЗЛД документи, като и Инструкция № 1 от 21 декември 2016 г.** за обстоятелствата, при които предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, уведомяват потребителите за нарушения на сигурността на личните данни, формата и начина на уведомяването

КЗЛД ПРИЕ ИНСТРУКЦИЯ ОТНОСНО УВЕДОМЯВАНЕТО НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ В СЛУЧАЙ НА НАРУШЕНИЯ НА СИГУРНОСТТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

В изпълнение на правомощията си по чл. 261г от ЗЕС в края на 2016 г. КЗЛД прие **Инструкция № 1 от 21 декември 2016 г.** за обстоятелствата, при които предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, уведомяват потребителите за нарушения на сигурността на личните им данни, формата и начина на уведомяването. Инструкцията е съобразена с действащата нормативна база в областта на защитата на личните данни в България и с изискванията на Регламент 611/2013 на Европейската комисия относно мерките, приложими за съобщаването на нарушения на сигурността на личните данни съгласно Директива 2002/58/ за правото на неприкосновеност на личния живот и електронните комуникации.

Нормативният акт е обнародван в бр. 1/2017 г. на Държавен вестник и е в сила, считано от 7 януари 2017 г.

В настоящият брой на бюлетина публикуваме пълния текст на инструкцията:

ИНСТРУКЦИЯ № 1 от 21 декември 2016 г.

за обстоятелствата, при които предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, уведомяват потребителите за нарушения на сигурността на личните данни, формата и начина на уведомяването

Глава първа

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. С тази инструкция се определят обстоятелствата, при които предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, уведомяват потребителите за нарушения на сигурността на личните им данни, формата и начина на уведомяването.

Чл. 2. Инструкцията се отнася до всички предприятия, които са вписани в публичния регистър на предприятията по чл. 33, ал. 1, т. 1 от Закона за електронните съобщения (ЗЕС), поддържан от Комисията за регулиране на съобщенията.

Глава втора

ОБСТОЯТЕЛСТВА, ПРИ КОИТО ПРЕДПРИЯТИЯТА, ПРЕДОСТАВЯЩИ ОБЩЕСТВЕНИ ЕЛЕКТРОННИ СЪОБЩИТЕЛНИ УСЛУГИ, УВЕДОМЯВАТ ПОТРЕБИТЕЛИТЕ ЗА НАРУШЕНИЯ НА СИГУРНОСТТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

Чл. 3. (1) В случай на нарушение на сигурността на личните данни по смисъла на § 1, т. 34а от допълнителните разпоредби на ЗЕС, което може да повлияе неблагоприятно на лични данни или на неприкосновеността на личния живот на абонат или на друго физическо лице, предприятието, при което е настъпило нарушението на сигурността, уведомява своевременно съответното лице за нарушението, но не по-късно от три дни от установяването му.

(2) Предприятието не уведомява абоната или друго физическо лице, в случай че Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е приела, че предприятието е предприело предхождащи подходящи технологични мерки за защита на сигурността на личните данни – обект на нарушението, при условията на чл. 261в, ал. 3 ЗЕС.

(3) В случаите по ал. 1 след разглеждане на възможните неблагоприятни последици от нарушението КЗЛД може да възложи на предприятието да уведоми съответните неуведомени засегнати лица по ал. 1.

Чл. 4. Извън случаите по чл. 3, ал. 2 предприятието не извършва уведомяване и когато са налице обстоятелствата по чл. 3, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 611/2013 на Комисията от 24 юни 2013 г. относно мерките, приложими за съобщаването на нарушения на сигурността на личните данни съгласно Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации.

Чл. 5. При определянето, че дадено нарушение на сигурността на личните данни може да повлияе неблагоприятно на лични данни или на неприкосновеността на личния живот на абонат или на друго физическо лице, предприятието отчита следните обстоятелства:

1. категориите лични данни – обект на нарушение на сигурността, като данни по чл. 5, ал. 1 от Закона за защита на личните данни; данни по чл. 248, ал. 2 ЗЕС; данни по чл. 3, параграф 2, буква „а“ от Регламент (ЕС) № 611/2013; данни в широкомащабни регистри на лични данни по смисъла на Наредба № 1 от 2013 г. за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни на КЗЛД и данни за лица, заемащи висши държавни и други длъжности по смисъла на Закона за публичност на имуществото на лица, заемащи висши държавни и други длъжности; биометрични данни по смисъла на чл. 4, т. 14 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (общ регламент относно защитата на данните); данни, чието обработване съгласно решение на КЗЛД застрашава правата и законните интереси на физическите лица;

2. характера на нарушението на сигурността на личните данни и вероятните последици от него за засегнатия абонат или друго физическо лице като някоя от последиците, посочени в чл. 3, параграф 2, буква „б“ от Регламент (ЕС) № 611/2013; загуба на данни; незаконно унищожаване; нерегламентиран достъп; трайни здравословни увреждания или смърт на група физически лица или на отделно физическо лице по смисъла на Наредба № 1 от 2013 г. за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни на КЗЛД.

Глава трета

ФОРМА И НАЧИН НА УВЕДОМЯВАНЕ

Чл. 6. Предприятието уведомява абоната или друго физическо лице за настъпилото нарушение на сигурността на личните данни в разбираема форма. Уведомлението задължително съдържа информацията по Приложение II от Регламент (ЕС) № 611/2013.

Чл. 7. При спазване на изискванията на чл. 3, параграф 6 от Регламент (ЕС) № 611/2013 предприятието уведомява абоната или друго физическо лице чрез средства за комуникация, гарантиращи незабавното получаване на информацията по чл. 6.

Чл. 8. (1) В случаите по чл. 3, параграф 7 от Регламент (ЕС) № 611/2013 предприятието прави обявление в две или повече национални и/или регионални медии. Обявлението в този случай е в срока по чл. 3.

(2) След идентифициране на всички засегнати от нарушението лица предприятието незабавно уведомява всяко от тях, като им предоставя информацията по чл. 6, с изключение на случаите, когато това е невъзможно или е свързано с прекомерни усилия.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. Тази инструкция е приета на основание чл. 261г, ал. 1 ЗЕС с решение на КЗЛД от 21.12.2016 г.

§ 2. Инструкцията влиза в сила три дни след обнародването ѝ в „Държавен вестник“.

ИНФОРМАЦИОННО-РАЗЯСНИТЕЛЕН МАТЕРИАЛ ПО ОБЩИЯ РЕГЛАМЕНТ ОТНОСНО ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ. ПРАВА НА ФИЗИЧЕСКИТЕ ЛИЦА

На 4 май 2016 г. в Официален вестник на Европейския съюз бяха обнародвани **Регламент (ЕС) 2016/679** на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (**Общ регламент относно защитата на данните**) и **Директива (ЕС) 2016/680** на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета.

Приемането на новата правна рамка на ЕС в сферата на защитата на личните данни е отговор на законодателството към предизвикателствата на бързо развиващите се технологии. Тя ще даде на гражданите повече контрол над личната им информация в цифровия свят на интернет, социалните медии, смартфоните и глобалните трансфери. Новите правила са важна стъпка за укрепване на основните права на гражданите на ЕС, както и в създаването на яснота за бизнеса чрез установяване на единни правила за целия ЕС. Те имат за цел да се подобри сигурността, така че да се даде тласък на иновациите и по-нататъшното развитие на единния цифров пазар. Регламентът за защита на личните данни ще засили доверието и ще осигури високо ниво на защита на всички лица в рамките на ЕС по отношение обработването на личните им данни. Той ще се прилага и към фирми и организации извън Европа, които имат клиенти и потребители в ЕС.

Новият законодателен пакет ще има директен ефект във всички държави членки на ЕС две години след публикуването му в Официалния вестник на ЕС. През тези две години държавите членки

ще трябва да транспонират неговите разпоредби в националните си законодателства. Регламент (ЕС) 2016/679 ще се прилага пряко във всички държави членки от 25 май 2018 г.

Незабавна реакция на КЗЛД бе приемането на план за действие относно подготовката за прилагане на новите европейски правила за защита на данните.

Информационната кампания започна от институционалния сайт, на който бяха публикувани следните разяснителни материали за Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент относно защитата на данните):

- Задължения на администраторите на лични данни по новия Общ регламент относно защитата на данните;
- Длъжностно лице по защита на данните;
- Права на физическите лица;
- „Съгласието“ според новия Общ регламент относно защитата на данните.

С цел постигане на по-голяма яснота и структурираност, информацията е представена под форма на ключови въпроси и техните съответни отговори.

В настоящия бюлетин публикуваме информационно-разяснителния материал **„Права на физическите лица“** съгласно **Общия регламент относно защитата на данните**.

ПРАВА НА ФИЗИЧЕСКИТЕ ЛИЦА

1. Какво представлява понятието „субект на данни“?

Субект на данни е физическо лице, което е идентифицирано или което може да бъде идентифицирано въз основа на определена информация.

2. Какви права има субектът на данни съгласно Общия регламент за защита на личните данни?

Според Общия регламент за защита на личните данни субектът на данни (физическото лице, за което се отнасят данните) има право на:

- Информираност (във връзка с обработването на личните му данни от администратора);
- Достъп до собствените си лични данни;
- Коригиране (ако данните са неточни);
- Изтриване на личните данни (право „да бъдеш забравен“);
- Ограничаване на обработването от страна на администратора или обработващия лични данни;
- Преносимост на личните данни между отделните администратори;
- Възражение спрямо обработването на негови лични данни;
- Субектът на данни има право и да не бъде обект на решение, основаващо се единствено на автоматизирано обработване, включващо профилиране, което поражда правни последици за субекта на данните или по подобен начин го засяга в значителна степен;
- Право на защита по съдебен или административен ред, в случай, че правата на субекта на данни са били нарушени.

3. Каква информация има право да получи субектът на данни от администратора на лични данни при предоставянето на своите лични данни?

Физическото лице, което е субект на данни, има право да получи информация за администратора на лични данни, както и за обработването на личните му данни. Тази информация включва:

- Данни, идентифициращи администратора, както и негови координати за връзка, вкл. координатите за връзка с длъжностното лице по защита на данните
- Целите и правното основание за обработването;
- Получателите или категориите получатели на личните данни, ако има такива;
- Намерението на администратора да предаде личните данни на трета страна (когато е приложимо);
- Срока на съхранение на личните данни;
- Съществуването на автоматизирано вземане на решения, включително профилирането (ако има такова);
- Информация за всички права, които субектът на данни има;
- Правото на жалба до надзорния орган.

Посочената информация не се предоставя, ако субектът на данни вече разполага с нея.

4. В кои случаи субектът на данни има право да поиска от администратора изтриване на неговите лични данни?

Субектът на данни може да поиска изтриване, ако е налице едно от следните условия:

- Личните данни повече не са необходими за целите, за които са били събрани или обработвани по друг начин;
- Субектът на данните оттегля своето съгласие, върху което се основава обработването на данните и няма друго правно основание за обработването;
- Субектът на данните възразява срещу обработването и няма законни основания за обработването, които да имат преимущество;
- Личните данни са били обработвани незаконосъобразно;
- Личните данни трябва да бъдат изтрети с цел спазването на правно задължение по правото на Съюза или правото на държава членка, което се прилага спрямо администратора;
- Личните данни са били събрани във връзка с предлагането на услуги на информационното общество на деца и съгласието е дадено от носещия родителска отговорност за детето.

5. Има ли право субектът на данни да ограничи обработването на своите лични данни от страна на администратора?

Регламентът предвижда такава възможност, но за целта са необходими конкретни условия, сред които:

- Точността на личните данни се оспорва от субекта на данните. В този случай ограничаването на обработването е за срок, който позволява на администратора да провери точността на личните данни;

- Обработването е неправомерно, но субектът на данните не желае личните данни да бъдат изтрети, а изисква вместо това ограничаване на използването им;

- Администраторът не се нуждае повече от личните данни за целите на обработването, но субектът на данните ги изисква за установяването, упражняването или защитата на правни претенции;

- Субектът на данните е възразил срещу обработването в очакване на проверка дали законните основания на администратора имат преимущество пред интересите на субекта на данните.

6. Има ли сред правата, предвидени в новия Общ регламент за защита на личните данни, качествено ново право, с което разполагат субектите на данни?

Да. С цел да отговори на новите реалности и да улесни физическите лица, новият Регламент въвежда т.н. „право на преносимост“. Субектът на данните има право да получи личните данни, които го засягат и които той е предоставил на администратор, в структуриран, широко използван и пригоден за машинно четене формат и има правото да прехвърли тези данни на друг администратор без възпрепятстване от администратора, на когото личните данни са предоставени, когато обработването е основано на съгласие или на договорно задължение и обработването се извършва по автоматизиран начин. Когато упражнява правото си на преносимост на данните, субектът на данните има право да получи и пряко прехвърляне на личните данни от един администратор към друг, когато това е технически осъществимо.

7. Възможно ли е субектът на данни да възрази пред администратора срещу обработването на личните му данни?

Да, физическите лица имат това право, също както и до сега. Ако те възразят пред администратора срещу обработването на личните им данни, той е длъжен да прекрати обработването, освен ако не докаже, че съществуват убедителни законови основания за обработването, които имат предимство пред интересите, правата и свободите на субекта на данни, или за установяването, упражняването или защитата на правни претенции. При възразяване срещу обработването на лични данни за целите на директния маркетинг обработването следва да се прекрати незабавно.

8. Ползват ли се децата като субекти на данни с право на по-високо ниво на защита на техните лични данни?

На децата се полага специална защита на личните данни, тъй като те не познават достатъчно добре съответните рискове, последици и гаранции, както и своите права, свързани с обработването на лични данни. Тази специална защита следва да се прилага по-специално за използването на лични данни на деца за целите на маркетинга или за създаване на личностни или потребителски профили и събирането на лични данни по отношение на деца при ползване на услуги, предоставяни пряко на деца. Във връзка с прякото предлагане на услуги на информационното общество на деца, обработването на данни на дете е законосъобразно, ако детето е поне на 16 години. Ако детето е под 16 години това обработване е законосъобразно само ако и доколкото такова съгласие е дадено или разрешено от носещия родителска отговорност за детето.

9. Могат ли физическите лица, които считат, че правата им са нарушени, да търсят защита по административен път?

Ако физическите лица считат, че правото им на защита на личните данни и неприкосновеност е било нарушено, то те могат да подадат жалба пред съответния надзорен орган в държавата членка на обичайно местопребиваване, място на работа или място на предполагаемото нарушение.

10. Имат ли право физическите лица и на защита по съдебен ред?

Да, физическите лица имат право на защита по съдебен ред. Производствата срещу даден администратор или обработващ лични данни се образуват пред съдилищата на държавата членка, в която администраторът или обработващият лични данни има място на установяване. Като алтернативен вариант такива производства могат да се образуват пред съдилищата на държавата членка, в която субектът на данните има обичайно местопребиваване, освен ако администраторът или обработващият лични данни е публичен орган на държава членка, действащ в изпълнение на публичните си правомощия.

Физическите лица също така имат право на ефективна съдебна защита срещу задължителните решения на надзорния орган, отнасящи се до тях, като в този случай производството се развива пред съдилищата на държавата членка, в която е установен надзорният орган.

11. Имат ли право физическите лица на обезщетение за претърпени вреди?

Съгласно Регламента всяко лице, което е претърпяло материални или нематериални вреди в резултат на нарушение на настоящия регламент, има право да получи обезщетение от администратора или обработващия лични данни за нанесените вреди. Съдебните производства във връзка с упражняването на правото на обезщетение се образуват пред съдилища, компетентни съгласно правото на съответната държава членка.

РАБОТНА ГРУПА ПО ЧЛ. 29 ОТ ДИРЕКТИВА 95/46/ЕО

На 7 и 8 февруари 2017 г. се състоя заседание на Работната група по чл. 29 от Директива 95/46/ЕО. Представители на българския надзорен орган са Венцислав Караджов - председател на КЗЛД и заместник-председател на Работната група, и Мария Матева – член на КЗЛД.

На заседанието бяха разгледани редица въпроси от дейността на Групата, като акцент на обсъжданията бяха Общия регламент за защита на данните и споразумението „Щит за личните данни в отношенията между ЕС и САЩ“.

Относно изпълнението на „Щит за личните данни в отношенията между ЕС и САЩ“ бяха обсъдени и приети форма на жалба до установени в САЩ дружества и форма на жалба до Омбудсмана към Държавния департамент на САЩ. Двата документа са изготвени в съответствие рамката за защита на личните данни при трансфери към държавни органи и компании в САЩ. Формите не са задължителни и информацията в тях е насочена главно към предоставяне на доказателства, а не толкова върху лични данни. Прието бе решение, по силата на което България, Франция, Великобритания, Австрия и Германия ще съставляват Централизиращия орган на ЕС за обработване на молби до Омбудсмана в Държавния департамент на САЩ. Целта на тази структура, която се създава с договореностите от Щита за лична неприкосновеност ЕС–САЩ, е да събира, обработва и изпраща на Омбудсмана жалби и молби от граждани на ЕС във връзка с достъпа на американски разузнавателни служби до техни лични данни. Практическите аспекти за работа на Централизиращия орган са в процес на уточняване.

В рамките на заседанието бе обсъдено извършването на годишния съвместен преглед на споразумението, планиран за септември 2017 г. Разгледани бяха и постъпили от американската страна въпроси, свързани със Щита за неприкосновеност.

В контекста на Общия регламент за защита на данните бяха представени предложения на Европейската комисия за промяна на някои правни актове на ЕС. Измененията са необходими за синхронизиране на всички нормативни актове с новия Регламент за защита на данните. Работната група по чл. 29 ще изрази становище по тези законодателни предложения.

Обсъдено бе актуалното състояние на новите теми в плана за действие за 2017 г., като изготвяне на ръководства за администраторите и обработващите относно профилирането, съгласието, прозрачността, уведомления при нарушаване на сигурността, трансферите на данни. Други важни насоки за действие са извършването на тест на инструментите за сътрудничество на Регламента, картографиране на националните процедури за правоприлагане и др. Разгледани бяха въпроси, свързани със сертифицирането, оценката на въздействието върху защитата на личните данни, преносимостта на данните. Проведена бе дискусия относно административните глоби.

Относно Европейския борд за защита на данните бе отчетена необходимостта от създаване на широк канал за комуникация и дефиниране в кратък срок на съответните технически изисквания към информационната система на бъдещия орган.

Подчертана бе необходимостта от актуализиране на превода на ръководствата на Общия регламент. Работната група обсъди също така проект на изявление за необходимостта от увеличаване на ресурсите на органите за защита на данните

На заседанието бяха дискутирани правилата за прозрачност на работата на Работната група и публичността на нейните документи, като бе направено важното уточнение, че публичност не значи общодостъпност. Повдигнат бе въпросът за правилата за публикуване на документите. Обсъдена бе комуникационната стратегия на Групата, както вътрешна, така и с обществеността и гражданите.

Подгрупа “Граници, пътуване, правоприлагане“ представи последващи действия по плана за действие за 2017 г. във връзка с Директивата за защита на личните данни в полицейската и наказателната дейност.

Представена бе информация относно изготвянето на Кодекс на поведение при приложенията за мобилно здравеопазване, който трябва да бъде готов до лятото на 2017 г.

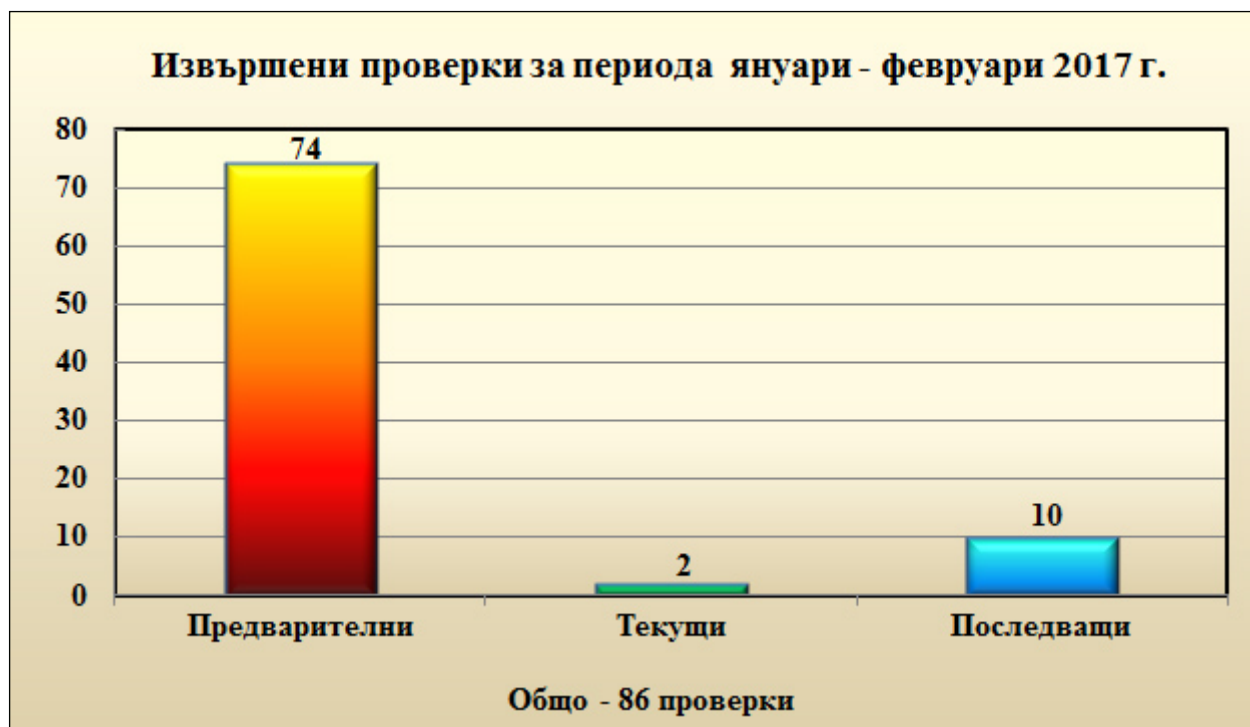
Докладвано бе географското развитие на въпросът за международните трансфери, като бе отчетено увеличаване на броя на страните, които приемат закони за защита наличните данни. Тези закони, макар и не идентични с европейските, са много близки по същество. На тази база Групата е изготвила пътна карта, базирана на няколко опорни точки.

На 27 февруари 2017 г. председателят участва в Целевата работна група на високо ниво към Работната група по чл. 29 за координация на процеса по създаване на новия Европейския комитет за защита на данните. В рамките на срещата бяха обсъдени редица практически аспекти на подготовката за новия орган, като специално внимание бе отделено на неговия бюджет.

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

СТАТИСТИКА И АНАЛИЗ НА КОНТРОЛНАТА ДЕЙНОСТ ЗА ПЕРИОДА ЯНУАРИ - ФЕВРУАРИ 2017 г.

На основание чл. 12 от Закона за защита на личните данни през месеците януари и февруари 2017 г. са извършени общо 86 проверки. Най-голям е делът на предварителните проверки, извършвани на основание чл. 17б от ЗЗЛД (когато администраторът е заявил обработване на данни по чл. 5, ал. 1 от ЗЗЛД или на данни, чието обработване съгласно решение на комисията застрашава правата и законните интереси на физическите лица). За периода извършените предварителни проверки са 74 бр., на базата на които са вписани съответните администратори на лични данни или са актуализирани техните регистри с лични данни в регистъра по чл. 10, ал. 1 т. 2 от ЗЗЛД.

Разгледани са 32 искания от физически лица, включително различни запитвания по актуални въпроси, свързани със защита на личните данни. На всички податели са изпратени съответни отговори.

През периода е съставен 1 акт за установяване на административно нарушение и е издадено 1 наказателно постановление.

РЕГИСТРАЦИЯ НА АДД

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ОТДЕЛ “РЕГИСТЪР И ОТЧЕТНОСТ” ЗА ПЕРИОДА ЯНУАРИ - ФЕВРУАРИ 2017 г.

През периода януари-февруари 2017 г. в електронната система за регистрация на администратори на лични данни (еРАЛД) са създадени нови 1 512 потребителски профила на АДД. От тях 1 475 са на АДД, подали заявление за вписване в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД и 37 - на АДД, желаещи да бъдат освободени от задължението за вписване в този регистър. В резултат на това в еРАЛД вече има създадени 360 560 потребителски профила – 329 335 на АДД, подали заявления за регистрация и 31 225 - на тези, които са изявили желание за освобождаване от това задължение.

През този период КЗЛД взема решения за:

- вписване в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД на 1099 нови АДД. С това общият брой на вписаните в регистъра АДД става 285691;
- освобождаване от задължението за вписване в регистъра чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД на 18 АДД, с което общият брой на освободените от регистрация става 28053;
- заличаване от регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД на 10 АДД, с което общият брой на заличените администратори става 381.

През периода януари-февруари 2017 г. КЗЛД не е прекратявала производства по освобождаване от задължение за вписване и не е отказвала вписване в регистъра на АДД.

За проверка по чл. 17б на ЗЗЛД са подадени 142 АДД.

През периода са обработени 1470 подадени на хартиен носител заявления за регистрация и молби за освобождаване от задължение за вписване.

Регистрите на вписаните администратори на лични данни, на освободените от задължение за регистрация, както и на тези с отказана регистрация, са публични и са достъпни от интернет страницата на КЗЛД.

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

РЕШЕНИЕ № Ж-282/2016 г. гр. София, 16.01.2017 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 16.11.2016 г., обективизирано в протокол № 57, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа жалба с рег. № Ж-282/07.07.2016 г., подадена от М.П.М.

В Комисията за защита на личните данни е постъпила жалба от М.П.М., която твърди, че общинският съвет на гр. Кресна не е предприел необходимите организационни и технически мерки, за да защити личните й данни от неправомерно разпространение при публикуването на своите решения. Личните й данни са били разпространени на таблото на Общината, а също и в интернет пространството. Жалбоподателката очаква отговорните лица да бъдат санкционирани съгласно ЗЗЛД. Към жалбата прилага копия от разпечатка с резултати от интернет търсачката Гугъл и извадка от Решение № 95/2016 г. на Общински съвет Кресна.

С писмо изх. № П-5924/05.08.2016 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа М.П.М. е уведомена за образуваното производство. Информирана е, че следва да уточни датата, на която е узнала за твърдяното нарушение.

С писмо изх. № П-5922/05.08.2016 г. на Председателя на КЗЛД, г-н Н.Г., кмет на община Кресна е уведомен на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. Информирани са, на основание чл. 36, ал. 2 от АПК, че следва в срок да изрази становище и да представи доказателства.

С жалбоподателката г-жа М.П.М. е проведен телефонен разговор обективизиран в Протокол с рег. № Пр-162/12.09.2016 г. Г-жа М.П.М. уточни, че е узнала за твърдяното нарушение на 04.07.2016 г.

С писмо изх. № П-6738/16.09.2016 г. на Председателя на КЗЛД, г-н Н.Г., кмет на община Кресна повторно е уведомен на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. Информирани са, на основание чл. 36, ал. 2 от АПК, че следва в срок да изрази становище и да представи доказателства.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило становище от г-н Н.Г., кмет на Община Кресна. Сочи, че жалбоподателката М.П.М. е дала изричното си съгласие личните й данни да бъдат обработвани, чрез подаване на молба до общинския съвет, който да се произнесе по въпроса за дължимото й обезщетение при пенсиониране. Сочат, че при публикуване на решенията в интернет, отговорните служители нямат техническа възможност да заличават лични данни, които са в текста на Решението.

С оглед задължението на административния орган за установяване на предпоставките за допустимост на искането, регламентирано в разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от АПК, както и на основание чл. 38, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, Комисията се е произнесла с решение от 26.10.2016 г., с което е обявила жалбата за допустима, предвид съображенията за надлежност на страните, компетентност на КЗЛД, наличие на правен интерес на жалбоподателката, спазване на установения в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срок. Насрочена е за разглеждане на открито заседание на Комисията на 16.11.2016 г.

С писмо изх. № П-7887/27.10.2016 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа М.П.М. е уведомена, че жалба Ж-282/07.07.2016 г. ще бъде разгледана на открито заседание на административния орган на 16.11.2016 г.

С писмо изх. № П-7886/27.10.2016 г. на Председателя на КЗЛД, г-н Н.Г., кмет на Община Кресна е уведомен, че жалба с рег. № Ж-282/07.07.2016 г. ще бъде разгледана на открито заседание на административния орган на 16.11.2016 г. Страните са редовно уведомени.

На проведеното открито заседание на 16.11.2016 г. жалбата е разгледана по същество. Страните редовно уведомени, не се явяват и не се представляват.

Комисията е сезирана с жалба, съдържаща твърдения за неправомерно обработване на лични данни, изразяващо се в публикуването и неправомерно им разпространение от страна на администратора Община Кресна. В Решение № 95/2016 г. на Общински съвет-Кресна колективният орган е гласувал и приел, да се изплати обезщетение на жалбоподателката. Решението е разпространено в сградата на общината и на интернет-страницата ѝ. При търсене в интернет по името на жалбоподателката, като резултат се появява горепосоченото решение, съдържащо нейните три имена, ЕГН и работно място.

Администраторът на лични данни, в лицето на Община Кресна не е положил нужните организационни и технически мерки, за да предпази личните данни от неправомерно разпространение при публикуването им. Следвало е, при залепване на таблото в Общината и разпространението в Интернет, да заличат личните данни на жалбоподателката. Вместо това, общината не е предприела мерки и по този начин администраторът е разпространил личните данни на жалбоподателката не само на територията на общината, но и в интернет пространството. Не могат да бъдат споделени, твърденията на ответната страна, че след като жалбоподателката е подала молба, Общинският съвет да разгледа и да се произнесе с решение, администраторът не е длъжен да анонимизира личните ѝ данни. В подкрепа на горните изводи са ѝ твърденията в становището на кмета на Община Кресна, че ако в подадената информация има лични данни, технически не е възможно да се извърши корекция и те да бъдат заличени. Не са предприети необходимите организационни и технически мерки за анонимизиране на личните данни при публикуване на сайта на Община Кресна и публичното им оповестяване на територията на Общината.

Администраторът периодично публикува решения на Общинския съвет на сайта си и е необходимо Комисията, не просто да санкционира администраторът за извършеното нарушение, но преди всичко да предприеме мерки, Община-Кресна в бъдеще да анонимизира личните данни при публикуване на Решенията на Общински съвет-Кресна.

С цел преустановяване на реализираното нарушение извършено с личните данни на жалбоподателката, администраторът Община Кресна следва да премахне Решението на Общински съвет-Кресна и да публикува ново, в което личните данни на жалбоподателката да бъдат анонимизирани. Чрез публикуването на новия документ, при търсене в интернет по името на жалбоподателката, намерените резултати няма да препращат към досегашното решение, съдържащо личните ѝ данни.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Обявява жалба с рег. № Ж-282/07.07.2016 г. подадена от М.П.М. за основателна по отношение на администратора Община Кресна. Издава задължително предписание на администратора, в двуседмичен срок от получаване на Решението на КЗЛД да премахне Решението на Общинския съвет, съдържащо личните данни на жалбоподателката и да го публикуват отново, но личните данни на М.П.М. да бъдат анонимизирани. Чрез премахване на старата публикация, при последващо търсене в интернет по името на жалбоподателката, намерените резултати няма да препращат към публикацията на сайта на общината.

Издава задължително предписание на администратора, в двуседмичен срок от получаване на Решението на КЗЛД да предприеме необходимите технически и организационни мерки за анонимизиране на личните данни на физическите лица при публикуване на материали, свързани с дейността на Общината и Решенията на Общинския съвет. За изпълнение на задължителното предписание администраторът да уведоми Комисията за защита на личните данни.

При неизпълнение на задължителното предписание следва предприемане на действия по реда на глава осма от ЗЗЛД.

Настоящото решение може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-97/2016 г.

гр. София, 17.01.2017 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева на заседание, проведено на 30.11.2016 г., обективизирано в протокол № 60, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа жалба с рег. № Ж-97/14.03.2016 г. подадена от Я.Л.Н.

В Комисията за защита на личните данни е постъпила жалба от Я.Л.Н., който твърди, че банката „БНБ П.П.Ф.” ЕАД са обработвали личните му данни незаконосъобразно и непропорционално, а също и без да са предприели необходимите технически и организационни мерки за защита на данните.

Жалбоподателят получил на 09.03.2016 г. справка от Централния кредитен регистър към БНБ, в която бил отбелязан негов кредит от „БНБ П.П.Ф.” ЕАД, в размер на 1000 лв., открит на 18.12.2015 г. Жалбоподателят твърди, че никога не е получавал кредитна карта от дружеството, нито е усвоявал посочената сума. Сочи, че в резултат на този вписан в регистъра кредит не е получил кредити от други финансови институции. Моли Комисията да предприеме всички необходими мерки, включително да ангажира административнонаказателната отговорност на „БНБ П.П.Ф.” ЕАД за извършването на описаните в жалбата административни нарушения. Към жалбата е приложена справка за кредитополучател, издадена от БНБ.

С писмо изх. № П-2652/07.04.2016 г. на Председателя на КЗЛД, г-н Ч.М.А., представител на „БНБ П.П.Ф.” ЕАД е уведомен за образуваното административно производство.

Информиран е, на основание чл. 36, ал. 2 от АПК, че следва в срок да изрази становище и да представи доказателства.

С писмо изх. № П-2651/07.04.2016 г. на Председателя на КЗЛД, г-н Я.Л.Н., в качеството му на жалбоподател е уведомен за образуваното административно производство, а също е информиран за възможността да депозира в деловодството на КЗЛД и други доказателства, ако разполага с такива.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило становище от Я.Л.Н., заведено с рег. № С-345/12.04.2016 г. Предвид предоставената му възможност да представи и други допълнителни доказателства към становището прилага писмо от 10.03.2016 г. до „БНБ П.П.Ф.” ЕАД, отговор от дружеството от 22.03.2016 г. до Я.Л.Н., кредитна карта заедно с приложенията към нея. В изразеното становище г-н Я.Л.Н. сочи, че в писмото до него от дружеството признават, че нямат валидна договорна обвързаност с него, а също и че ще коригират информацията в Централния кредитен регистър. Жалбоподателят твърди, че кредитната карта е изпратена по куриер. Така е съществувала реална възможност да бъде изгубена. Счита, че администраторът да лични данни не е предприел необходимите организационни и технически мерки за опазване на личните му данни.

С писмо. рег. № П-3028/19.04.2016 г. от „БНБ П.П.Ф.” изразяват становище по подадената жалба. В него твърдят, че от отразената информация в Централния кредитен регистър е било ясно, че посочената сума от 1000 лв. предоставена на Я.Л.Н., не е била разходвана. Сочат, че са заличили информацията за предоставената кредитна карта на жалбоподателя и след 15.04.2016 г. всички заинтересовани страни са имали възможност да се запознаят с тази информация в Централния кредитен регистър. След тази дата сведения за кредитната карта издадена от „БНБ П.П.Ф.” ЕАД не е имало.

Информират, че са получили предварително съгласието на г-н Я.Л.Н. за изпращане на предложение за издаване и ползване на кредитна карта. В резултат на законово задължение тази информация е подадена и съответно снета от Централния кредитен регистър по реда описан в Наредба на БНБ. Считат, твърденията на г-н Я.Л.Н., че личните му данни са обработвани незаконосъобразно са неверни и необосновани. Към становището са приложени пълномощно и заверено копие на договор за потребителски кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта.

В Комисията е постъпила молба от Я.Л.Н., с която моли да му бъдат сканирани копия от представеното становище на ответната страна. Молбата е удовлетворена и с писмо П-3316/27.04.2016 г. сканираните материали са предоставени на жалбоподателя.

На заседание на Комисията за защита на личните данни, проведено на 15.06.2016 г. жалбата е обявена за допустима. Подадена е от физическо лице срещу администратор на лични данни, в сроковете предвидени в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД. Насрочена е за разглеждане на открито заседание на административния орган на 13.07.2016 г. Поради служебна ангажираност на административния орган разглеждането на жалбата е отложено за 07.09.2016 г. Страните са редовно уведомени.

На проведеното открито заседание на Комисията за защита на личните данни, страните редовно уведомени, не се явяват и не се представляват. След обсъждане, Комисията отлага вземането на Решение, с цел събиране на допълнителни доказателства от страните. С писмо на Председателя на КЗЛД, г-н Ч.М.А. - Представител на „БНБ П.П.Ф.” ЕАД е уведомен, че следва в срок да поясни, дали между дружеството, което представлява и жалбоподателя Я.Л.Н. има валидна договорна обвързаност.

С писмо на Председателя на КЗЛД, г-н Д.Р., управител на БНБ е помолен да предостави заверено копие от преписката, образувана по повод жалбата на Я.Л.Н. срещу „БНБ П.П.Ф.” ЕАД.

В Комисията е постъпило писмо, с рег. № П-6844.21.09.2016 г., с което от „БНБ П.П.Ф.” ЕАД уведомяват, че с жалбоподателя е съществувала валидна договорна обвързаност, касаеща възможността за активиране и използване на издадената кредитна карта.

От БНБ изпращат писмо, с рег. № П-6989/04.10.2016 г., с което предоставят заверено копие от преписката, образувана по повод жалбата на Я.Л.Н.

Жалбата е разгледана повторно по същество на 30.11.2016 г. в закрито заседание на КЗЛД.

Комисията е сезирана с жалба, съдържаща твърдения за непропорционално събиране на лични данни, незаконосъобразното им обработване, без да са предприети адекватни мерки по чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД.

На 03.06.2015 г. между Я.Л.Н. и „БНБ П.П.Ф.” ЕАД е подписан договор за отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта с номер ***. С подписването на договора жалбоподателят се е съгласил да му бъде изпратена кредитната карта с определен кредитен лимит. Г-н Я.Л.Н. е приел условията по договора, които уреждат и обработването на лични данни. Информирани са, че част от предоставената от него информация представлява лични данни и те ще бъдат обработвани от банката. Съгласил се е също и да бъде заснеман при кандидатстването. Личните данни са предоставени на администратора от жалбоподателя. Не се установява непропорционално събиране на лични данни. Събраните такива са относими и не надхвърлят целите, за които са събрани.

Въпреки подписаният договор за предоставяне на кредитна карта, пластината не му е била доставена и жалбоподателят не е имал възможност да усвоява суми до размера на кредитния си лимит. По своята правна природа, договорът за банков кредит е консесуален и не е необходимо реално предаване на предмета, за да се счита за сключен. Съгласно чл. 10, ал. 2 от Наредба № 22 от 16 юли 2009 г. за Централния Кредитен регистър при сключване на нов договор „БНБ П.П.Ф.” ЕАД имат задължение в срок от 5 работни дни да подадат информация до ЦКР на БНБ. От момента на подписване на договора, банката става кредитор, а г-н Я.Л.Н. придобива качеството кредитополучател. Администраторът на лични данни има законово задължение да предоставя информация за отпуснатите кредити, съдържаща и лични данни до Централния кредитен регистър. Банката коректно е подала информацията в ЦКР на БНБ и това действие не представлява нарушение на чл. 4 от ЗЗЛД.

Що се касае до твърденията на г-н Я.Л.Н. за нарушение на чл. 23 от ЗЗЛД, не могат да бъдат споделени. Писмото, съдържащо пластиката се предава от куриер лично на клиента, след което следва да бъде изпълнена процедура по авторизация на картата, чрез въвеждане на код. За правилното изпълнение на процедурата са необходими последните три цифри на номера на личната карта и номер на мобилен телефон предоставен на банката на клиента. От изложеното следва, че администраторът е предприел необходимите организационни и технически мерки за защита на личните данни.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж-97/14.03.2016 г. подадена от Я.Л.Н. като неоснователна по отношение на администратора „БНБ П.П.Ф.” ЕАД

Настоящото решение може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-317/16 г.
София, 31.01.2017 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 11.01.2017 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разглежда жалба с рег. № Ж-317/27.07.2016 г., подадена от А.Д.М. срещу „БТК” ЕАД.

Господин А.Д.М. уведомява, че на 07.04.2016 г., чрез уеб сайта на дружеството, е подал Заявление по чл. 29 от ЗЗЛД, подписано с електронен подпис.

Жалбоподателят информира, че изисканите от него категории данни са изброени чрез посочени в ЗЗЛД цели и чрез специфичните цели, които „БТК” предвижда в общите условия за предлаганите от дружеството услуги и по-конкретно за услугата „VIVACOM NET”.

Господин А.Д.М. твърди, че на 12.07.2016 г. негови лични данни са били разкрити пред чуждестранно юридическо лице, чрез некриптирано съобщение до използваната от него електронна поща в информационните системи Gmail на Google Inc. Разкритите данни включват име, адрес, телефонен номер, клиентски номер „таен въпрос” и „таен отговор” за достъп до услугите на „БТК” и съобщението е получено на адрес *** и е обозначено като изпратено от адрес ***** без DKIM подпис от същия домейн.

Жалбоподателят изтъква, че не е давал съгласието си за предаване на данните му по електронен път, без необходимите технически и организационни мерки за защита.

Обръща се внимание, че съдържанието на прикрепления към съобщението електронен документ също не е подписано с електронен подпис по реда на ЗДЕП и автентичността му е оспорима.

Господин А.Д.М. сочи, че документът информира относно решението да бъде отказан достъп до лични данни, но според него предоставя неточна и заблуждаваща информация „относно наличието на такива данни и относно мотивите за този отказ”.

На 19.07.2016 г., при телефонно обаждане на жалбоподателя до центъра за обслужване на клиенти, от „БТК” потвърждават изпращането - чрез електронна поща, на въпросния отговор.

Според А.Д.М. осъществената кореспонденция не представлява и не съдържа уведомление по чл. 33 от ЗЗЛД или информация, съобразена със задълженията на администратора по чл. 31, ал. 3 от ЗЗЛД.

На 25.07.2016 г. жалбоподателят получава от „БТК” ЕАД и уведомление по пощата - с обратна разписка, по реда на чл. 33, ал. 2 от ЗЗЛД. Уведомлението представлява хартиено копие, без подпис на съответното длъжностно лице и без валидна заверка спрямо оригинала, като съдържанието на отказа е същото като на писмото, получено от А.Д.М. на 12.07.2016 г. по електронната поща, като са отхвърлени предпоставките за удължаване на срока по чл. 32, ал. 2 от ЗЗЛД.

С писмо рег. № П-6742 от 16.09.2016 г. от „БТК” ЕАД е изискано писмено становище по случая, ведно с относимите доказателства, депозирано в КЗЛД под рег. № С-793/03.10.2016 г.

В становището от „БТК” ЕАД уведомяват, че господин А.Д.М. е страна по договор за пакетна услуга Vivacom Net&Call L/FibetNet и мобилна гласова услуга с номер *****, прилагат и Допълнително споразумение за пакетна услуга Vivacom Net&Call L, от 28.07.2015 г.

От дружеството уведомяват, че действително, на 04.07.2016 г. „БТК” ЕАД е получило искане от А.Д.М. за достъп до лични данни, озаглавено „Заявление по чл. 29 от Закона за защита на личните данни” (приложено), отправено по електронен път и счетено за получено в същия ден, с постъпването му в електронната система на оператора.

Спазвайки правилото на чл. 30, ал. 3 от ЗЗЛД, „БТК” ЕАД вписва в Регистъра по чл. 29 от ЗЗЛД полученото заявление и предвид липсата на необходимост от удължаване на срока за произнасяне по заявлението, прилага общата норма на чл. 32, ал. 1 от ЗЗЛД, вменяваща на АЛД да се произнесе в 14-дневен срок от постъпване на заявлението, което е направено с отговора, изпратен на 12.07.2016 г. от „БТК” ЕАД до посочената електронна поща на господин А.Д.М.

В становището се обръща внимание на изричното искане на клиента отговорът на „БТК” ЕАД да бъде отправен до постоянния му адрес или по електронната му поща – *****. Подчертава се, че дружеството не е направило отказ от предоставяне на достъп до лични данни, а е отговорило, че не събира, не съхранява, не предоставя или обработва по друг начин личните данни на господин А.Д.М. – за осем, от посочените в заявлението му - девет категории цели.

Относно искането за предоставяне на достъп до отнасящите се за него лични данни, които „БТК” събира, съхранява, предоставя, обработва или използва по друг начин за цели, посочени в чл. 1, ал. 5 от ЗЗЛД (т. 7 от заявлението), на потребителя е обърнато внимание, че приложим в случая е специалният Закон за електронните съобщения, който поставя пред оператора забрана за разкриване на търсената информация.

От „БТК” информират, че на 15.07.2016 г., отново по електронен път, дружеството е получило писмо от господин А.Д.М., в което се изтъкват редица възражения, както по съществото на отговора, така и на формални основания, които операторът счита за неоснователни. За несъотнесими и неприложими в контекста на конкретните обстоятелства са счетени и законовите текстове, на които сочените от жалбоподателя законови текстове.

Обръща се внимание, че видно и от договора на клиента, ползваната от него услуга не е VIVACOM NET, а VIVACOMFIBERNET с абонаментен план VIVACOM FibetNet 50, която има свои, отделни общи условия и те не са тези, които жалбоподателят цитира в жалбата си пред КЗЛД.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД. Жалбата, подадена от Ж-317/27.07.2016 г., подадена от А.Д.М. срещу „БТК” ЕАД отговаря на нормативно установените изисквания, поради което е редовна. Жалбата е подадена от физическо лице, при наличие на правен интерес и в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, поради което се явява допустима. Жалбата е насочена срещу „БТК” ЕАД - администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал.1 от ЗЗЛД.

На свое редовно заседание, проведено на 30.11.2016 г. КЗЛД приема жалба рег. № Ж-317/27.07.2016 г., подадена от А.Д.М. за допустима. На основание чл. 38, ал. 3 от ПДКЗЛДНА комисията конституира „БТК” ЕАД като ответна страна в производството и определя жалбата за разглеждане по същество в открито заседание, насрочено за 11.01.2017 г., на което се явяват жалбоподателят господин А.Д.М. – лично и юрисконсулт Б.П. – процесуален представител на „БТК” ЕАД.

В хода на заседанието на КЗЛД, след предоставена му възможност за поредно обстойно запознаване с материалите, съдържащи се в административната преписка по жалба рег. № Ж-317/27.07.2016 г., господин А.Д.М. уточнява, че според него нарушението на ЗЗЛД от страна на „БТК” ЕАД се изразява в това, че дружеството обработва повече данни, отколкото предоставя по точките, за които той е изискал информация в заявлението си по чл. 29 от ЗЗЛД. Жалбоподателят счита, че това е необходимо както за техническото обезпечаване на услугите, които операторът предоставя, така и за други цели, които са извън законните търговски дейности на компанията, с което не твърди, че „БТК” ЕАД извършва незаконни, а че извършва не само търговски дейности.

Предвид горното, установява се, че макар и получил от „БТК” ЕАД отговор на подаденото от него заявление по чл. 29 от ЗЗЛД - в законния срок, господин А.Д.М. е несъгласен с този отговор. Жалбоподателят – в качеството му на клиент на мобилния оператор, счита че електронния му адрес,

макар и предоставен от него самия на „БТК” ЕАД - за кореспонденция, представлява лична данна, която е обработена в повече от страна на администратора на лични данни. Според господин А.Д.М. действията на „БТК” ЕАД не се отнасят само до имейла му, но и до адреси на технически устройства, по които може да бъде идентифициран еднозначно и в този контекст той ги счита за лични данни. Същевременно, жалбоподателят подчертава, че е изразил съгласие „БТК” ЕАД да обработва горните данни, но със заявлението си по чл. 29 от ЗЗЛД просто е изискал да получи информация за събраните мак-адреси и айпи-адреси – данни, които се съхраняват от мобилния оператор, които според него са лични данни и го идентифицират еднозначно.

Доказателствените материали, депозиранни по административната преписка, свързана с жалба рег. № Ж-317/27.07.2016 г. свидетелстват, че в качеството си на клиент и потребител на електронни съобщителни услуги на „БТК” ЕАД, на 04.07.2016 г., господин А.Д.М. е направил искане пред администратора на лични данни да му бъде предоставен достъп до отнасящите се за него лични данни, които мобилния оператор събира, съхранява, предоставя, обработва или използва по друг начин за:

1. пазарни проучвания или за целите на директния маркетинг;
2. за предоставяне на услуги с добавена стойност, чиято деактивация не представлява изменение на договора за електронни съобщителни услуги или се счита за валидно изменение;
3. за индивидуално определяне на финансова граница на потребление и извършване на кредитна оценка;
4. за откриване или отстраняване на неизправности или грешки в мрежата;
5. за откриване или предотвратяване на незаконно използване на мрежата;
6. за проследяване или откриване на обезпокоителни повиквания, или други дейности, предприети поради заявка от страна на засегнат потребител;
7. за цели, посочени в чл. 1, ал. 5 от ЗЗЛД;
8. за изпълнение на задачи в защита на обществен интерес;
9. за други цели, различни от законните търговски дейности на БТК, като бъдат посочени източниците, получателите и сроковете за съхранение на такива данни.

В описаното заявление по чл. 29 от ЗЗЛД, господин А.Д.М. е посочил клиентския си номер, адреса, телефонния си номер и електронната си поща, като моли исканата информация да му бъде предоставена по реда на Закона за електронния документ и електронния подпис в стандартен файлов формат, позволяващ преглед на данните и копиране на текстовото съдържание, а съответно подписаните документи е посочил, че може да му бъдат предоставени на технически носител диск (SD/DVD) – на посочения адрес или по електронната му поща.

Предвид съдържащото се в заявлението изрично искане отговорът на БТК да бъде отправен до питащия по постоянния му адрес или по електронната му поща, в срока по чл. 32, ал. 1, „БТК” ЕАД се произнася по заявлението на господин А.Д.М. и на 12.07.2016 г. изпраща отговора си на посочения от него електронен адрес: *****.

На 22.07.2016 г. и след допълнителна кореспонденция с А.Д.М., „БТК” ЕАД повторно изпраща отговора си на заявлението му, но този път по пощата, на посочения от него адрес.

Противно на твърденията на жалбоподателя. отправения до него отговор не представлява отказ за предоставяне на достъп до лични данни от страна на „БТК” ЕАД. С отговора си, администраторът на лични данни единствено уведомява жалбоподателя, че не събира, съхранява, предоставя, обработва или използва по друг начин неговите данни – за осем от посочените в заявлението девет категории цели.

С отговора, господин А.Д.М. е уведомен, че „БТК” ЕАД не събира, съхранява, предоставя, обработва или използва по друг начин личните му данни за категориите цели, изтъкнати в точки 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8 и 9 от заявлението му.

На жалбоподателят е обърнато внимание и че изрично описаните от него девет категории цели, за които се интересува какви негови лични данни се събират, съхраняват, предоставят, обработват или използват по друг начин от „БТК” ЕАД, в основната си част касаят трафични данни и като такива те не попадат в предмета на искането за достъп до лични данни по смисъла на чл. 29 от ЗЗЛД.

По отношение на целите, изтъкнати в т. 7 от заявлението му, жалбоподателят надлежно е уведомен от „БТК” ЕАД, че за операторите на съобщителни услуги действа ЗЕС - специален по отношение на ЗЗЛД, закон и за описаните в чл. 1, ал. 5 от ЗЗЛД цели се прилага именно този закон, а не ЗЗЛД.

В случая, Законът за електронните съобщения поставя пред операторите забрана за разкриване на търсената информация. Именно специалният закон предвижда особен режим за събиране и обработване на данните, описани в т. 1-т. 5 от ЗЗЛД. Запазването на данните, създадени или обработени във връзка с предоставянето на общественодостъпни електронни съобщителни услуги е обвързано от изрична особена процедура за разкриване на данните, описани в т. 1 – т. 5 на чл. 1, ал. 5 от ЗЗЛД, каквато не е налице що се отнася до заявлението по чл. 29 от ЗЗЛД, отправено от господин А.Д.М.

Анализът на чл. 26, ал. 1 във връзка с чл. 28, ал. 1 от ЗЗЛД сочи, че информацията, която следва да бъде предоставена на физическото лице би трябвало да дава отговори, свързани с обема и начините на обработване на личните му данни. В подкрепа на този извод е начинът, по който е регламентирано задължението на администратора на лични данни да предостави информацията в чл. 31, ал. 1 от ЗЗЛД, който сочи, че информацията – предмет на достъпа до лични данни „може да бъде предоставена под формата на устна или писмена справка или на преглед на данните от съответното физическо лице или от изрично упълномощено от него друго лице”.

Според Становище на КЗЛД № Д-283/2013 г., понятието „копие на лични данни”, тълкувано като „копие на документи”, на практика не кореспондира с идеята за естеството на информацията – предмет на достъпа такава, каквато е дефинирана в чл. 28, ал. 1 от ЗЗЛД.

Изхождайки от легалната дефиниция за „лични данни” на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД и § 1, т. 16 от ДР на ЗЗЛД, следва да се приеме, че понятието „копие от лични данни” не следва да се отъждествява с понятието „копие от документи”.

Заявлението по чл. 29 от ЗЗЛД на господин А.Д.М. за достъп до лични данни е получено от „БТК” ЕАД на 04.07.2016 г. и на същата дата е вписано в Регистъра по чл. 29 от ЗЗЛД на дружеството, в съответствие с изискванията на чл. 30, ал. 3 от ЗЗЛД.

В законово установения срок – на 12.07.2016 г., до жалбоподателя – на предоставената от него електронна поща, е отправен отговора на „БТК” ЕАД, с който господин А.Д.М. е уведомен, че дружеството не събира, съхранява, предоставя, обработва или използва по друг начин личните му данни за категориите цели, изтъкнати в точки 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8 и 9 от заявлението му. Относно т. 7 от заявлението му, жалбоподателят надлежно е уведомен за действието на Закона за електронните съобщения.

В заявлението си по чл. 29 от ЗЗЛД господин А.Д.М. е посочил алтернативно - като форми за предоставяне на изисканата информация – електронна поща или домашен адрес.

Предвид горното, следва да се приеме, че с изпращането – в срок, на изготвената от мобилния оператор справка на посочения от жалбоподателя имейл адрес, „БТК” ЕАД е изпълнило изискванията на чл. 32, ал. 1 от ЗЗЛД.

Спазени са изискванията на чл. 31, ал. 3 от ЗЗЛД и при предоставяне на информацията по чл. 28, ал. 1 от ЗЗЛД, „БТК” ЕАД се е съобразило с една от предпочитаната от заявителя форми на предоставяне на информацията, още повече, че след допълнителна кореспонденция помежду им, мобилният оператор е отправил справката, изготвената от него на 12.07.2016 г. и до постоянния адрес на жалбоподателя, който не оспорва получаването ѝ както по електронен път, така и по пощата.

Следва да се подчертае, че имейлът, обективиращ отговора на заявлението на жалбоподателя, не съдържа никакви негови лични данни и изпращането му по електронен път – до електронната поща на самия жалбоподател, не може да се възприеме като незаконосъобразно разкриване на данни пред трето лице.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

Оставя без уважение, като неоснователна, жалба рег. № Ж-317/27.07.2016 г., подадена от А.Д.М. срещу „БТК” ЕАД. Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-368/2016 г.

гр. София, 02.02.2017 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: председател – Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание проведено на 21.12.2016 г. обективирано в Протокол № 63 на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни разгледа жалба с рег. № Ж-368/30.08.2016 г. подадена от К.Р.В. срещу В.Р. за нарушаване на Закона за защита на личните данни.

С жалбата си г-н К.Р.В. твърди, че заедно със семейство Р. са етажни съсобственици в сграда с адрес: *****, а именно: собственици на отделни обекти в сградата и съсобственици по отношение на общите части на сградата.

Жалбоподателят информира, че преди около 4-5 месеца е установил, че семейство Р. са предприели действия, свързани с монтаж на видеокамери по стълбищните клетки на описаната по-горе сграда.

Предвид липсата на съгласие от страна на г-н К.Р.В. за извършването видеонаблюдение същият счита, че са нарушени правата му по Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във връзка с което е заявил искане в жалбата за упражняване на законовите правомощия на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията).

С писмо изх. № П-6653/13.09.2016 г. на КЗЛД, адресирано до семейство Р., е изпратено заверено копие на жалба № Ж-368/30.08.2016 г. и е указан срок за представяне на становище по предмета ѝ.

С оглед задължението на административния орган за установяване на предпоставките за допустимост на искането, регламентирано в разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), Комисията се е произнесла с решение относно

допустимостта на жалба № Ж-368/30.08.2016 г. предвид съображенията за надлежност на страните, компетентност на КЗЛД, наличие на правен интерес на жалбоподателя, спазване на установения в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срок.

Предвид посоченото произнасяне жалбата е обявена за допустима и са конституирани страните в административното производство: жалбоподател – К.Р.В.; ответна страна – В.Р. и е определена дата за разглеждане на жалбата по същество.

На основание чл. 36, ал. 1 от АПК и решение на КЗЛД, отразено в Протокол № 57/16.11.2016 г. е издадена Заповед № РД-14-317/29.11.2016 г. на Председателя на КЗЛД за извършване на проверка във връзка с изясняване на фактите и обстоятелствата по жалбата, обективизирана в констативен акт.

В резултат от проверката се приема за установено, че „на посочения от жалбоподателя адрес се намира 5 (пет) етажна жилищна сграда с 1 (един) вход, съсобственост на семейство Р. и на семейство В., като семейство Р. притежават партерния, първи и втори етаж, а жалбоподателите семейство В. – трети и четвърти етаж. Провереният екип установи, че на адреса е изградена IP система за видеонаблюдение за целите на охранителна дейност, закупена и изградена от „ОСК- отговорност, сигурност, компетентност“ ООД, на база на сключен договор за предоставената услуга.

Системата за видеонаблюдение се състои от 4 (четири) броя видеокамери, монитор и DVR-видеорекодер (записващо устройство), като последните се намират в апартамента на С.Р. на партерния етаж. Достъп до системата имат единствено семейство Р.

Първата камера е монтирана на фасадата на партерния етаж и заснема подхода към сградата (външни стълби). Втората видеокамера е инсталирана на тавана на етажната площадка на партерния етаж и заснема входната врата на кооперацията от вътрешната страна и стълбите, водещи към 1-ви етаж. Третата камера е инсталирана на тавана на етажната площадка на 1 етаж и обхваща прилежащото стълбище до същия етаж и това, водещо към следващия (2 етаж). Към момента на извършване на проверката четвъртата камера, намираща се на тавана на стълбищната площадка на 2-ри етаж не функционира. По данни на Ст.Р. тази камера е неизправна и не извършва видеонаблюдение, поради техническа повреда.

Системата за видеонаблюдение извършва запис денонощно като тези записи се съхраняват за период от около 30 (тридесет) дни. След запълване на паметта на DVR-видеорекодера (1000 GB), записите автоматично се изтриват. Софтуерът, в който се визуализират изображенията от видеокамерите и направените записи, не е защитен посредством уникално потребителско име и парола, като достъп до него имат единствено семейство Р. Системата за видеонаблюдение позволява идентификация на физически лица.

Системата позволява отдалечен достъп до кадрите от видеонаблюдението единствено на мобилното устройство на Ст.Р., но към момента на проверката софтуерът не функционира, поради невъзможност за настройването му от страна на Р. Към момента на проверката няма поставени информационни табели, предупреждаващи за извършвано видеонаблюдение. По данни на сем. Р. такива е имало, но са били премахнати от жалбоподателя К.Р.В.“.

Видно от проведен телефонен разговор, отразен в протокол № ПР-279/29.11.2016 г. във връзка с хода на административното производство, В.Р. е споделил причините за решението на живущите в сградата за монтиране на видеокамери, касаещи спокойствието и неприкосновеността им предвид лошите и притеснителни взаимоотношения с г-н К.Р.В. и неговото семейство. В.Р. информира, че е поставил обозначителни стикери за извършваното видеонаблюдение на видни места в сградата, но същите са били премахнати от г-н К.Р.В. Ответната страна посочва, че монтиране на камерите е допринесло за по-голямо спокойствие – лично на г-н Р. и на семейството му.

В резултат от събраните в административното производство доказателства и след анализ на относимите законови разпоредби Комисията се е произнесла с решение по същество на жалбата предвид изложените по-долу мотиви.

В изпълнение на чл. 1, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗЛД, този закон урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

С нормата на чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е регламентирана компетентността на административния орган да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

В този смисъл, образуването на административно производство пред КЗЛД е свързано с наличието на лице, което обработва лични данни в качеството му на администратор на лични данни.

Тъй като не всяко лице, което обработва лични данни притежава качеството „администратор на лични данни“ с разпоредбата на чл. 3, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗЛД е дадено легално определение на понятието, а именно: администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на личните данни, както и когато видът, целите и средствата за обработване се определят със закон.

В този смисъл следва разглеждането на регламентирания в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД основания за допустимост на обработването на личните данни на жалбоподателя от страна на В.Р., извършващ видеонаблюдение като физическо лице.

В случая е безспорна липсата на изрично съгласие на К.Р.В. за обработването на личните му данни посредством видеонаблюдението.

Във връзка с конкретната фактическа обстановка касаеща съсобствеността на имота, а именно: съсобственост на сградата между В.Р. и К.Р.В. се приема относимостта на разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД като основание за допустимост на обработването на личните данни на К.Р.В.

Съгласно чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД обработването на лични данни е допустимо когато е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, на което се разкриват данните.

Посоченото условие за допустимост на обработването на личните данни предполага равните права и интереси на гражданите, освен когато интересите на физическото лице, за което се отнасят данните имат преимущество пред интересите на лицето, обработващо лични данни, в случая извършващо видеонаблюдение.

Изложеното е част от конституционно гарантираните права и свободи на гражданина на Република България като право на живот, лична свобода и неприкосновеност на основание чл. 28, чл. 30, ал. 1 от Конституцията на Република България.

Предвид динамичното развитие на технологичните и обществените отношения като цяло и все по-налагащата се актуалност на въпросите, свързани със спокойствието, здравето, сигурността и живота на личността в съвременната действителност става все по-наложителна тенденцията за разглеждане правата и интересите на гражданите именно от гледна точка на тяхното равенство, както и прилагане смисъла на духа на закона и неговото съответствие на действителността.

Установената в производството пред Комисията причина за монтиране на видеокамерите, а именно: сериозни проблеми в отношенията между страните, водещи до притеснения и опасения на г-н Рупов от извършване на действия от страна на г-н К.Р.В. нарушаващи неговото лично и това на семейството на г-н Рупов спокойствие водят до необходимостта от разглеждане допустимостта на извършваното видеонаблюдение през призмата на разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД.

Вследствие изложената гледна точка твърдението на жалбоподателя за липса на изразено от негова страна съгласие за монтиране на видеокамерите не води до механичния извод за незаконосъобразност на същото, тъй като съгласието е едно от условията за допустимост на обработването, но за да се приеме недопустимост, респективно незаконосъобразност, трябва да се установи липсата на което и да е от останалите основания в чл. 4, ал. 1, т. 1 – т. 7 от ЗЗЛД.

В административното производство безспорно се установи, че сградата, в която са монтирани камерите за видеонаблюдение е в режим на съсобственост между страните в производството. Извършваното видеонаблюдение не обхваща територия извън съсобствената сграда – като тревни площи, улици и други обществени пространства, а видеонаблюдението е във вътрешната част на сградата.

В заключение на горното и съобразно приложението на чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД като основание за допустимост на обработването не се установяват предпоставки за приемане на извода, че интересите на К.Р.В. имат преимущество пред интересите на В.Р.

С оглед изложеното и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни Комисията за защита на личните данни се произнесе със следното

РЕШЕНИЕ:

Отхвърля като неоснователна жалба с рег. № Ж-368/30.08.2016 г. подадена от К.Р.В. срещу В.Р. с оглед установената на основание чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД допустимост на обработването на личните данни на жалбоподателя посредством извършвано от ответната страна видеонаблюдение в съсобствения им имот по начин, по който не се установява преимущество на интересите на г-н К.Р.В. пред тези на г-н В.Р. в изпълнение на принципите, регламентирани в чл. 28 и чл. 30, ал. 1 от Конституцията на Република България за право на живот, лична свобода и неприкосновеност на всеки български гражданин, поради което не е налице нарушаване на правата на жалбоподателя съобразно разпоредбите на ЗЗЛД.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-732/2016 г.
гр. София, 02.02.2017 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: председател – Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание проведено на 21.12.2016 г., обективизирано в протокол № 63, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни разгледа жалба с рег. № Ж-732/18.11.2016 г. подадена от Е.П.Х. срещу Е.П.А. за нарушаване на Закона за защита на личните данни.

Предмет на жалбата е информацията, че на 15.11.2016 г. Е.П.Х. е била извикана от кварталния инспектор на ж. к. „Левски-В“, гр. София по повод жалба от Е.П.А. срещу нея.

Жалбоподателката посочва, че Е.П.А. е настояща приятелка на мъжа с когото е имала връзка и дете. Жалбата подадена от г-жа Е.П.А. е съдържала ЕГН на г-жа Е.П.Х. с предмет „измислени интриги наречени намеса в лично пространство и мнения за детето“.

В тази връзка г-жа Е.П.Х. счита, че присъствието на личните й данни в жалбата до 05 РУП, гр. София съставлява нарушение на правата й по Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) предвид което е изразена молбата „Комисията за защита на личните данни да разгледа случая и да прецени г-жа Е.П.А. дали е в правото си да разполага с чуждо ЕГН“.

С оглед задължението на административния орган за установяване на предпоставките за допустимост на искането, регламентирано в разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията) приема, че в настоящото административно производство същите не са налице поради което обявява недопустимостта на жалба с рег. № Ж-732/18.11.2016 г. и прекратява административното производство като жалбата остане без разглеждане.

Гореизложеното се мотивира с приложението на разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД с която е регламентирана компетентността на административния орган да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Съгласно чл. 1, ал. 9 от ЗЗЛД, този закон не се прилага за обработването на лични данни, извършвано от физически лица за техни лични или домашни дейности.

В тази връзка се прави изводът, че законосъобразното сезиране на КЗЛД е с оглед фактическото обработване на личните данни на физическо лице от администратор на лични данни.

Видно от съдържанието на жалбата същата е насочена срещу физическо лице, което не притежава качеството „администратор на лични данни“ и са налице твърдения за действия осъществени вследствие на преценката на Е.П.А. за лични и домашни дейности, които евентуално биха ангажирали отговорността й по съответен законов ред при упражняване на правомощия, които са извън компетентността на КЗЛД.

Липсата на ответна страна в качеството й на администратор на лични данни е пречка за упражняване на правомощията на административния орган.

С оглед изложеното и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни е произнасянето на Комисията за защита на личните данни със следното

РЕШЕНИЕ:

На основание чл. 56, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД поради липса на ответна страна в качеството й на администратор на лични данни оставя без разглеждане като недопустима и прекратява административното производство по жалба с рег. № Ж-732/18.11.2016 г. подадена от Е.П.Х. срещу Е.П.А.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венцислав Караджов /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Цанко Цолов /п/****Цветелин Софрониев /п/****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/****РЕШЕНИЕ****№ Ж-369/16 г.****София, 06.02.2017 г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 18.01.2017 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разглежда жалба с рег. № Ж-369/30.08.2016 г., подадена от И.М.П. срещу НОИ.

Господин И.М.П. уведомява, че наскоро - при подаване на заявление по Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ) в НОИ, за да бъде заведено то в деловодната система на института и за да получи входящ номер, е изискан единният му граждански номер (ЕГН).

Жалбоподателят сочи, че е възразил срещу изискването на ЕГН-то му, на основание, че по ЗДОИ не е регламентирано неговото предоставяне при подаване на заявление, споделя, че е успял да убеди служителите на НОИ, но според него проблемът е продължил да „стои”.

С жалба с рег. № Ж-369/30.08.2016 г. господин И.М.П. поставя въпроса основателно ли е изискването на ЕГН от НОИ при подаване на заявление по ЗДОИ и се интересува дали НОИ е попълнил декларация за изискване на този „разширен кръг лични данни” при получаване на входящ номер при подаване на заявление в деловодството му.

С писмо рег. № П-7740/24.10.2016 г. от НОИ е изискано становище по случая, което е предоставено в КЗЛД, ведно с относимите доказателства с писмо рег. № С-872/07.11.2016 г.

В становището си от НОИ сочат, че с жалба вх. № 1012-21-1178/29.07.2016 г. (приложена), подадена в приемната на ТП на НОИ София-град, И.М.П. е задал въпроса *„защо сте допуснали оскверняване на националния герб в този му вариант – както е отпечатано във в-к „Сега” броя му от 27 юни 2016 г. на страница 18 да е по-малък от 15 милиметра.*

От НОИ обръщат внимание, че предвид съдържанието ѝ, подадената от И.М.П. жалба, не може да бъде квалифицирана като Заявление за достъп до обществена информация.

Във връзка с горното, с писмо изх. № 1012-21-1147/1/04.08.2016 г. (приложено) от НОИ изпращат подробен отговор до господин И.М.П.

Междувременно, с писмо, наименувано „Недоволство” с вх. № 1029-40-7520/29.07.2016 г. (приложено), подадено в деловодството на централното управление на НОИ, И.М.П. уведомява управителя, че при подаване на жалбата в деловодството са му поискали ЕГН, което според него е необосновано и незаконно.

Сочи се, че след извършена проверка, на И.М.П. е изпратен отговор с изх. № 1029-40-7520/4/26.08.2016 г., с който му е обяснено, че подадената от него жалба е била подписана само с

име и фамилия, което е създадо проблем при завеждането в електронната деловодна система и това обстоятелство е наложило служителят да изиска бащиното име или ЕГН-то на жалбоподателя, с оглед неговото индивидуализиране. В писмото до господин И.М.П. е изяснено, че НОИ е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД и има право да обработва данните на физическите лица по чл. 2, ал. 1 от закона.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД. Жалбата, подадена от И.М.П. срещу НОИ отговаря на нормативно установените изисквания, поради което е редовна.

Жалбата е подадена от физическо лице, при наличие на правен интерес и в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, поради което се явява допустима. Жалбата е насочена срещу НОИ, което е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД.

На свое редовно заседание, проведено на 21.12.2016 г. КЗЛД приема жалба рег. № Ж-369/31.05.2016 г., подадена от И.М.П. за допустима. На основание чл. 38, ал. 3 от ПДКЗЛДНА комисията конституира НОИ като ответна страна в производството. От НОИ е изискано предоставяне на заверено копие от разписаните, утвърдени и действащи правила за осъществяване на документооборота и за работа с електронната деловодна система на администратора, както и информация за начина, по който те са направени достояние на гражданите, ползващи услугите на осигурителния институт.

С писмо рег. № П-165/09.01.2017 г. от НОИ представят заверени копия от Вътрешни правила за организация на административното обслужване в НОИ и от Вътрешни правила за организацията на деловодната дейност, документооборота и контрола по изпълнение на сроковете в НОИ.

От НОИ информират, че първият документ е публикуван на официалната им интернет страница www.noi.bg, в раздел НОИ, подраздел „Документи”, а вторият документ не е направен достояние на гражданите, тъй като регламентира вътрешната организация на дейността на института.

Жалба рег. № Ж-369/30.08.2016 г. е определена за разглеждане по същество в открито заседание на КЗЛД, насрочено за 18.01.2017 г., на което се явява жалбоподателят И.М.П. – лично.

В хода на заседанието на КЗЛД, след предоставена му възможност за поредно обстойно запознаване с материалите, съдържащи се в административната преписка по жалба рег. № Ж-369/30.08.2016 г., господин И.М.П. уточнява, че при подаване на своето заявление, озаглавено „Жалба”, за целите на завеждането му в деловодната система на НОИ, не е предоставил единния си граждански номер, но счита, че изискването от физическите лица на ЕГН – при подаване на сигнал или предложение до института е лишено от правно основание и надхвърля целите, за които личните данни биха били обработени.

Доказателствените материали, събрани по жалба рег. № Ж-369/30.08.2016 г., както и становищата, изразени в хода на административното производство свидетелстват, че на 29.07.2016 г., под рег. № 1012-21-1178/29.07.2016 г. в НОИ, на хартиен носител е депозиран документ, наименован „жалба”, чийто автор е посочен с две имена, а именно И.М.П., с упоменаване на адрес: *****.

Въпреки че в документа е поставен въпроса „защо сте допуснали оскверняване на националния герб в този му вариант – както е отпечатано във в-к „Сега” броя му от 27 юни 2016 г. на страница 18 да е по-малък от 15 милиметра”, неговото наименование, форма и съдържание не са такива, че да може да бъде квалифициран като Заявление за достъп до обществена информация, съгласно разпоредбите на чл. 24 и чл. 25 от Закона за достъп до обществена информация.

Дори постъпилата в НОИ жалба рег. № 1012-21-1178/29.07.2016 г. да се възприеме като Заявление за достъп до обществена информация, за редовността му според чл. 25, ал. 1 т. 1 от ЗДОИ е необходимо то да съдържа трите имена на заявителя, който в случая е посочил само две от тях – „И.М.П.”.

Същевременно, разпоредбата на чл. 85, ал. 1, т. 1 от Административнопроцесуалния кодекс въвежда като условие за редовност на депозираната жалба посочването на трите имена и адреса, телефон, факс и електронен адрес, ако има такъв, нейния подател.

В случая, посочването само на двете имена на жалбоподателя е създавало проблем със завеждането на неговата жалба в деловодната система на НОИ и с оглед коректност при входирането ѝ се е наложило изискване на бащиното име или ЕГН-то на И.М.П. – за еднозначното му индивидуализиране, предвид че според нормата на чл. 111, ал. 4 от АПК не се образува производство по анонимни предложения или сигнали.

Заедно с жалба рег. № 1012-21-1178/29.07.2016 г., която самият счита за Заявление за достъп до обществена информация, на същата дата, под рег. № 1029-40-7520/29.07.2016 г., И.М.П. е депозирал в НОИ и документ озаглавен „Недоволство” от „общественик”, който вече е подписан с трите му имена и в който той изразява виждането си, че изискването на ЕГН-то му при завеждане на неговата жалбата в деловодството на института е „не само необосновано, но е и незаконно”.

От НОИ адресират до господин И.М.П. отговори, както по жалба рег. № 1012-21-1178/29.07.2016 г., така и по недоволство рег. № 1029-40-7520/29.07.2016 г., в които подробно разясняват причините, породили необходимостта от еднозначното му индивидуализиране, чрез алтернативно предоставяне от негова страна на бащиното му име или на ЕГН-то му, доколкото последното би го определило по безспорен начин.

Административната преписка по жалба рег. № Ж-369/30.08.2016 г. не съдържа данни за предоставяне на ЕГН от страна на жалбоподателя, същевременно господин И.М.П. не информира, че изискването на ЕГН-то му при депозиране на документа „жалба” в НОИ е направено в условията на алтернативност, тъй като го е подписал само с две от трите си имена, каквито са изискванията и на АПК и на ЗДОИ.

Може да се направи извод, че личните данни на господин И.М.П. в обем две имена и адрес, посочени в жалба рег. № 1012-21-1178/29.07.2016 г. и в обем три имена и адрес в депозираното след нея недоволство рег. № 1029-40-7520/29.07.2016 г., са обработени от НОИ в съответствие с изискването за допустимост на обработването на данните, посочено в чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД, както и с принципите, закрепени в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД.

В хода на откритото заседание на КЗЛД по жалба рег. № Ж-369/30.08.2016 г., господин Цветелин Софрониев – член на КЗЛД, изрази особено мнение, приложено към настоящото решение и представляващо неразделна част от него.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

Остава без уважение, като неоснователна, жалба рег. № Ж-369/30.08.2016 г., подадена от И.М.П. срещу НОИ.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

О.М. Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

*Особено мнение на Цветелин Софрониев, член на КЗЛД
Към решение на КЗЛД по жалба Ж-369/30.08.2016,
подадена от И.М.П. срещу НОИ*

Жалбата е основателна.

Националният осигурителен институт безспорно е администратор на лични данни (АЛД) със съответните задължения, произтичащи от ЗЗЛД. На тези задължения съответстват определени права на физическите лица, чиито лични данни администраторът обработва.

По смисъла на ЗЗЛД, „обработване на лични данни“ е всяко действие или съвкупност от действия, **които могат да се извършват** по отношение на личните данни с автоматични или други средства (§ 1 т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД).

Не е спорно в производството пред КЗЛД, че при подаване на заявление/искане пред НОИ от жалбоподателя, на последния е изискано алтернативно вписването в автоматизираната система на единен граждански номер или второто му име. Това е видно от жалбата до КЗЛД и от твърденията на АЛД, изложени в представеното по преписката становище.

Некоректно е позоваването от страна на НОИ на разпоредбата на чл. 111 ал. 4 от АПК, съгласно която не се образува административно производство по анонимни предложения и сигнали. Заявителят е посочил в искането си две имена и адрес за кореспонденция.

Съгласно чл. 1 т. 2 от АПК, кодексът урежда разглеждането и решаването на сигналите и предложенията на гражданите и организациите. Такова е и искането на заявителя пред НОИ. А съгласно чл. 29 ал. 2 писменото искане съдържа пълното име и адреса на гражданина или организацията, от които изхожда, естеството на искането, дата и подпис.

Не на последно място чл. 6 ал. 1 и ал. 5 от АПК вменят на административните органи упражняването на правомощията им по разумен начин, добросъвестно и справедливо, и съответно – задължението им да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел.

Следователно, **изискването на ЕГН при подаване на заявление или искане пред административен орган, който е и администратор на лични данни, е недопустимо независимо дали е по алтернативен (както е в настоящия случай) или кумулативен начин.** Изискването на ЕГН при подаване на сигнал или предложение е непропорционално – същото е неотносимо и надхвърлящо целите, за които личните данни биха били обработени. Единният граждански номер на заявителя би бил обработен допълнително по начин, несъвместим с целта, която той преследва с подадения сигнал.

Във връзка с изложеното считам, че с акта по обвързване на подаването на заявление с посочването на ЕГН, администраторът на лични данни е допуснал нарушение на чл. 2 ал. 2 т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД. Поради това, на основание чл. 38 ал. 2 от ЗЗЛД, на АЛД следва да бъде издадено задължително предписание да направи необходимите промени във вътрешните си правила за организацията за административното обслужване, с цел преустановяване изискването на ЕГН на заявителите при подаване на сигнали и предложения от тяхна страна, като се определи и съответен срок за изпълнение на задължителното предписание.

Цветелин Софрониев, /п/

*Член на Комисията за
защита на личните данни*

РЕШЕНИЕ
№ Ж-107/2016 г.
гр. София, 16.02.2017 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 21.12.2016 г., обективизирано в протокол № 63, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа жалба с рег. № Ж-107/18.03.2016 г. подадена от С.С.А.

В Комисията за защита на личните данни е постъпила жалба от С.С.А., която сочи, че на 14.03.2016 г. проверила кредитния си статус. Установила, че има задължение от 1500 лева. Смята, че служител на „Т.К.“ ООД е извършил злоупотреба с нейните лични данни, като ги е използвал за съставянето на договор на нейно име, без знанието и съгласието ѝ. Информира, че е подала жалба и до III РУП-Варна. Разчита на помощ и съдействие.

С писмо изх. № П-3213/25.04.2016 г. на Председателя на КЗЛД, г-н И.Т. началник на III РУП-Варна е уведомен за постъпилата жалба. С оглед изясняване на факти и обстоятелства е помолен да предостави информация за образувано производство по жалбата.

С писмо изх. № П-3317/27.04.2016 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа С.С.А., в качеството ѝ на жалбоподател е информирана за образуваното административно производство и за възможността да депозира в деловодството на КЗЛД и други доказателства, ако разполага с такива. В писмото е уточнена компетентността и правомощията на КЗЛД, а също процесуалните последствията, ако по повод на жалбата ѝ до разследващите органи е образувано наказателно производство.

Разменена е кореспонденция между КЗЛД и III РУП-Варна, I РУП-Варна и Районна прокуратура-Варна. С писмо рег. № П-8383/11.11.2016 г. от Районна прокуратура-Варна изпращат Постановление за отказ да образуват наказателно производство. В него сочат, че от С.С.А. са били иззети сравнителни образци от почерк и подпис. От изготвената експертна справка е видно, че подписът и ръкописният текст са извършени от жалбоподателката.

С оглед задължението на административния орган за установяване на предпоставките за допустимост на искането, регламентирано в разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от АПК, както и на основание чл. 38, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, Комисията се е произнесла с решение от 30.11.2016 г., с което е обявила жалба Ж-107/18.03.2016 г. за допустима, предвид съображенията за надлежност на страните, компетентност на КЗЛД, наличие на правен интерес на жалбоподателя, спазване на установения в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срок. Като страни в административния процес са конституирани жалбоподателката С.С.А., а ответна страна - „Т.К.“ ООД.

Страните са редовно уведомени за заседанието. От „Т.К.“ ЕООД са информирани, че могат да изразят становище и да представят относими доказателства. Районна прокуратура-Варна са помолени да представят и експертна справка.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило писмо, заведено с рег. № П-9293/14.12.2016 г. от Районна прокуратура-Варна, с което изпращат като приложение исканата от Комисията експертна справка.

На проведеното открито заседание на Комисията за защита на личните данни, жалбоподателката С.С.А. не се явява, не се представлява. За „Т.К.“ ООД се явява адвокат П.Р. След запознаване с преписката, сочи, че събраните доказателства потвърждават, че администраторът „Т.К.“ ООД са обработвали правомерно личните данни на жалбоподателката. Ясно е, че г-жа С.С.А. многократно е сключвала договори за заем с дружеството. Според адвокат Р., сезирането на държавните институции има за цел единствено да не бъде изплащан последният заем, отпуснат на жалбоподателката.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба съдържаща твърдения за неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателката С.С.А. от страна на „Т.К.” ЕООД. Твърди, че личните ѝ данни са използвани неправомерно в договор за потребителски кредит, който е на нейно име, но не е подписан от нея. Сочи, че липсва съгласие за обработването им.

Жалбоподателката е сезирала и Районна прокуратура-Варна. От там са изисквали оригиналния договор № ***** от „Т.К.” ЕООД. Назначена е и проведена графологична експертиза. Районна прокуратура-Варна са предоставили експертната справка. От нея се установява, че подписът в графа „Кредитополучател” от горепосочения договор е положен от жалбоподателката. Установява се, че жалбоподателката сама е предоставила личните си данни на администратора и е имало съгласие за обработването им.

Обработването на личните ѝ данни е законосъобразно на основание чл. 4, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж-107/18.03.2016 г. подадена от С.С.А. като неоснователна по отношение на администратора „Т.К.” ООД

Настоящото решение може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-320/2016 г.

гр. София, 22.02.2017 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: председател – Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание проведено на 21.12.2016 г., обективизирано в протокол № 63, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни разгледа жалба с рег. № Ж-320/28.07.2016 г. подадена от Р.Н. срещу Й.А.О. за нарушаване на Закона за защита на личните данни.

Предмет на жалбата е твърдението на г-н Р.Н. за извършване на незаконосъобразно видеонаблюдение на имота му – „идеална част от място и сграда, която се намира върху него, а именно: кооперация на адрес *****.

Жалбоподателят уведомява, че на 13.07.2016 г. при посещение на имота си е забелязал лица, които монтират камера за видеонаблюдение върху рамката на прозореца на апартамент, собственост на Й.А.О., находящ се на втория етаж на кооперацията.

В жалбата е заявено искането за упражняване на законовите правомощия на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията) и прекратяване на видеонаблюдението.

С писма № П-6445/02.09.2016 г. и № П-7214/11.10.2016 г. на КЗЛД е изпратено до Й.А.О. заверено копие на жалба № Ж-320/28.07.2016 г. и е указан срок за представяне на становище по предмета й.

Видно от приложените към административната преписка документи е постъпило становище № П-8987/02.12.2016 г. от г-жа Й.А.О. с приложени в съответствие доказателства.

С оглед задължението на административния орган за установяване на предпоставките за допустимост на искането, регламентирано в разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), Комисията се е произнесла с решение относно допустимостта на жалба № Ж-320/28.07.2016 г. предвид съображенията за надлежност на страните, компетентност на КЗЛД, наличие на правен интерес на жалбоподателя, спазване на установения в чл. 38, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) срок.

Предвид посоченото произнасяне жалбата е обявена за допустима и са конституирани страните в административното производство: жалбоподател – Р.Н.; ответна страна – Й.А.О. и е определена дата за разглеждане на жалбата по същество.

На основание чл. 36, ал. 1 от АПК и решение на КЗЛД, отразено в Протокол № 57/16.11.2016 г. е издадена Заповед № РД-14-314/24.11.2016 г. на Председателя на КЗЛД за извършване на проверка във връзка с изясняване на фактите и обстоятелствата по жалбата, обективизирана в Констативен акт № КА-625/02.12.2016 г.

В резултат от проверката се приема за установено, че „на посочения в жалбата адрес се намира 4 (четири) етажна жилищна сграда, състояща се от един вход. Установи се, че за целите на охранителна дейност на посочения адрес е изградена IP система за видеонаблюдение, състояща се от 1 (един) брой видеокамера и цифров рекордер за видеонаблюдение, съхраняван в жилището на Й.А.О. По данни на ответника, системата е изградена около 5 месеца преди датата на проверката, след устно съгласие на мнозинството от собствениците на имоти в сградата.

Посредством видеорекордера, системата за видеонаблюдение позволява извършване на запис на видеокадри за период от около 30 дни, като след запълване на паметта му, старите записи автоматично се изтриват по реда на тяхното постъпване.

Достъп до видеокадрите има единствено Й.А.О., в т.ч. и отдалечен такъв, посредством уеб приложение и идентификация чрез потребителско име и парола.

След оглед на уеб приложението, посредством което се наблюдава изходящия образ от видеокамерата се установи, че в обхвата на видеозаснемането й попада пространството между жилищната сграда и гаражи, разположени на територията на поземления имот. Установи се, че камерата не заснема гаражите, собственост на жалбоподателя Р.Н. Системата за видеонаблюдение позволява идентификация на физически лица.

Проверяващият екип констатира, че към момента на проверката, на прозореца на жилището на ответника е поставена информационна табела, предупреждаваща за извършваното видеонаблюдение“.

В отговор на писмо № П-8987/02.12.2016 г. Й.А.О. е изразила становище по предмета на жалбата, а именно: „във връзка със зачестилите дребни посегателства на коли, нанесени щети по тях, спадане на гуми, обикаляне на лица с фенери нощем, заливане на гаражите както и на дворното място със странни смеси, беше взето устно решение от живущите в сградата за монтирането на камера за видеонаблюдение на дворното място на кооперация, находяща се на адрес: *****. Потвърждавам, че гаражите, собственост на Р.Н. са извън обсега на наблюдение на камерата ... След монтирането на камерата всички посегателства, странните нощни обиколки на лица, заливането на гаражите и т. н. спряха. Жалбата, подадена от г-н Р.Н. е неоснователна. Г-н Р.Н. не е собственик на

самостоятелен обект от сградата, която е в режим на етажна собственост, управлението на която се осъществява по реда на ЗУЕС ... На г-н Р.Н. има съставен предупредителен протокол по чл. 56 от ЗМВР на 05.01.2013 г. да не заплашва обитателите, наемателите, собствениците и/или ползвателите на жилищната сграда. Прилагам също и част от копия на безбройната документация от жителите на сградата с МВР, СРП, СО, 05 РУП, кмета на Столична община и СРП да послужат за цялостно изясняване от необходимостта за поставяне на горепосочената камера ...“.

Във връзка с установяване на знанието и изричното съгласие на живущите в жилищната сграда за монтиране на конкретната видеокамера, г-жа Й.А.О. е приложила Протокол за съгласие на собствениците на жилищната сграда, удостоверили собственоръчно с изписване на имената и полагането на подписи подкрепата за извършването видеонаблюдение.

В резултат от събраните в административното производство доказателства и след анализ на относимите законови разпоредби Комисията се произнесе с решение по същество на жалбата предвид изложените по-долу мотиви.

В изпълнение на чл. 1, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗЛД, този закон урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

С нормата на чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е регламентирана компетентността на административния орган да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

В този смисъл следва разглеждането на регламентирания в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД основания за допустимост на обработването на личните данни на жалбоподателя от страна на Й.А.О., извършваща видеонаблюдение като физическо лице и администратор на лични данни.

В случая е безспорна липсата на изрично съгласие на Р.Н. за обработването на личните му данни посредством видеонаблюдението.

Административният орган разглежда съдържанието и относимостта на разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД за допустимост на обработването на личните данни на Р.Н.

Съгласно чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД обработването на лични данни е допустимо когато е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, на което се разкриват данните.

Посоченото условие за допустимост на обработването на личните данни предполага равните права и интереси на гражданите, освен когато интересите на физическото лице, за което се отнасят данните имат преимущество пред интересите на лицето, обработващо лични данни, в случая извършващо видеонаблюдение.

Изложеното е част от конституционно гарантираните права и свободи на гражданина на Република България като право на живот, лична свобода и неприкосновеност на основание чл. 28, чл. 30, ал. 1 от Конституцията на Република България.

Предвид динамичното развитие на технологичните и обществените отношения като цяло и все по-налагащата се актуалност на въпросите, свързани със спокойствието, здравето, сигурността и живота на личността в съвременната действителност се намира за все по-наложителна тенденцията за разглеждане правата и интересите на гражданите именно от гледна точка на тяхното равенство, както и прилагане смисъла на духа на закона и неговото съответствие на действителността.

Установената в производството пред Комисията причина за монтиране на видеокамерите, а

именно: сериозни проблеми в отношенията между страните, водещи до притеснения и опасения за спокойствието, здравето, живота и собствеността, както на ответната страна, така и на живущите в сградата от извършване на действия от страна на г-н Р.Н. водят до необходимостта от разглеждане допустимостта на извършването видеонаблюдение през призмата на разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД.

Прилагането на разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД се мотивира с доказателствения материал по жалба № Ж-320/28.07.2016 г. приложен от г-жа Й.А.О.

Вследствие изложената гледна точка твърдението на жалбоподателя за липса на изразено от негова страна съгласие за монтиране на видеокамерата не води до механичния извод за незаконосъобразност на същото, тъй като съгласието е едно от условията за допустимост на обработването, но за да се приеме недопустимост, респективно незаконосъобразност, трябва да се установи липсата на което и да е от останалите основания в чл. 4, ал. 1, т. 1 – т. 7 от ЗЗЛД.

В административното производство безспорно се установи, че е налице съгласие на етажните собственици на сградата за монтиране на видеокамерата с единствената цел за запазване на спокойствието и безопасността на лицата и тяхното имущество.

Видно от посоченото в жалба № Ж-320/28.07.2016 г., както и от приложените към преписката доказателства, в това число: нотариални актове № 124/2003 г., № 125/2003 г. и решение от 11.07.2012 г. на Софийския районен съд по гр. дело № 26284 по описа на СРС за 2011 г. се приема за установено, че Р.Н. притежава право на собственост върху масивен гараж, състоящ се от две гаражни клетки, които са построени в урегулиран поземлен имот, находящ се в *****. В същия имот се намира сградата предмет на жалбата, а именно: сграда, в която има 12 отделни жилищни обекти, които се притежават от различни собственици и същата е в режим на етажна собственост. Жалбоподателят не притежава отделен обект в самата сграда, поради което се приема, че между собствениците на сградата, от една страна, и собственика на гаража, от друга страна, не възниква етажна собственост по смисъла на ЗУЕС. В този смисъл и предвид установения режим на етажна собственост в сградата и приложения Протокол за съгласие на собствениците на жилищната сграда с адрес: ***** се приема за доказано знанието и съгласието на лицата за монтирането на камерата за видеонаблюдение.

Отделно от изложеното, в резултат от проверката, отразена в Констативен акт № КА-625/02.12.2016 г. се доказва твърдението на ответната страна, че камерата не заснема гаражите, собственост на жалбоподателя Р.Н.

В заключение на горното и съобразно приложението на чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД като основание за допустимост на обработването не се установяват предпоставки за приемане на извода, че интересите на Р.Н. имат преимущество пред интересите на Й.А.О.

С оглед изложеното и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни е произнасянето на Комисията за защита на личните данни със следното

РЕШЕНИЕ

Отхвърля като неоснователна жалба с рег. № Ж-320/28.07.2016 г. подадена от Р.Н. срещу Й.А.О. с оглед установената на основание чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД допустимост на обработването на личните данни на жалбоподателя посредством извършвано от ответната страна видеонаблюдение в съответния имот по начин, по който не се установява преимущество на интересите на г-н Р.Н. пред тези на г-жа Й.А.О. в изпълнение на принципите, регламентирани в чл. 28 и чл. 30, ал. 1 от Конституцията на Република България за право на живот, лична свобода и неприкосновеност на всеки български гражданин, поради което не е налице нарушаване на правата на жалбоподателя съобразно разпоредбите на ЗЗЛД.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-367/2016 г.

София, 24.02.2017 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 08.02.2017 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разглежда жалба с рег. № Ж-367/30.08.2016 г., подадена от М.Н.Е. срещу „У.К.Б.” АД.

Госпожа М.Н.Е. уведомява, че на 27.07.2016 г., шест години след прекратяване на трудовия й договор с „У.К.Б.” АД – на 25.06.2010 г., е получила трудовата си книжка от своя бивш работодател. Жалбоподателката твърди, че, служител на банката е изискал да се легитимира и без основание и въпреки изричното й несъгласие, е копирал личната й карта, обяснявайки действията си като условие госпожата да получи трудовата си книжка.

М.Н.Е. е наясно, че докато е работила за банката, по силата на трудовия договор, сключен помежду им, „У.К.Б.” АД е разполагало с имената и ЕГН-то й, но същевременно изтъква, че новата й лична карта е издадена след прекратяване на трудовите й правоотношения с дружеството и новия й номер, неправомерно е станал достояние на администратора на лични данни – при връчване на трудовата й книжка. Излагат се твърдения, че копие от документа за самоличност на жалбоподателката е приложен към трудовото й досие в „У.К.Б.” АД, без тя да е давала съгласие за обработване и използване от банката на нейните лични данни.

С оглед изложеното, госпожа М.Н.Е. счита, че не са налице предпоставките за допустимост на обработването на личните й данни, предвидени чл. 4 от ЗЗЛД и моли комисията да извърши проверка и предприеме действия по налагане на административно наказание на „У.К.Б.” АД за неправомерното обработване на личните й данни, както и за присъждане на обезщетение за претърпените от нея вреди.

От „У.К.Б.” АД е изискано и депозирано становище по случая, ведно с относимите доказателства, в което банката уведомява, че госпожа М.Н.Е. е бивш техен служител, трудовите правоотношения с когото са прекратени с дисциплинарното й уволнение на 25.06.2010 г., поради констатиране на длъжностно присвояване, за което към момента има висящо наказателно производство.

Сочи се, че - към датата на уволнението си, госпожа М.Н.Е. не се е явила, за да получи трудовата си книжка, поради което банката неколкратно й е отправяла писма-покани за получаване на въпросния документ.

Едва на 27.07.2016 г. жалбоподателката се явява в управление „Човешки ресурси” на „У.К.Б.” АД, предадени са й два броя трудови книжки, което е удостоверено и с подписано от нея заявление.

В становището се обръща внимание, че съгласно действащото законодателство, банката като работодател е длъжна да пази 50 години ведомостите за заплати и всички необходими документи, свързани с трудовите правоотношения и с възнагражденията на настоящи и бивши служители, в това число да съхранява за същия срок и неполучените от тях трудови книжки.

Изтъква се, че „У.К.Б.” АД – добросъвестно, и при първо явяване на М.Н.Е., след прекратяване на трудовия ѝ договор, е предоставило трудовите ѝ книжки.

В хода на проверка, извършена по жалбата, с оглед твърденията, че към момента в него се намира копие от личната карта на жалбоподателката, от архив е изискано кадровото ѝ досие, но в него подобно копие не е открито.

Същевременно, според „У.К.Б.” АД, е естествено при предаване на важен удостоверителен документ, какъвто е трудовата книжка спрямо фактите, свързани с трудовото правоотношение, получателят да бъде надлежно идентифициран. От банката изразяват предположение, че в този смисъл и с тази цел вероятно е изискано представяне на лична карта от жалбоподателката за установяването ѝ като титуляр на трудовите книжки, които е следвало да получи.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД. Жалбата, подадена от М.Н.Е. срещу „У.К.Б.” АД отговаря на нормативно установените изисквания, поради което е редовна.

Жалбата е подадена от физическо лице, при наличие на правен интерес и в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, поради което се явява допустима. Жалбата е насочена срещу „У.К.Б.” АД - администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД

На своередовно заседание, проведено на 11.01.2017 г. КЗЛД приема жалба рег. № Ж-367/30.08.2016 г., подадена от М.Н.Е. за допустима. На основание чл. 38, ал. 3 от ПДКЗЛДНА комисията конституира „У.К.Б.” АД като ответна страна в производството и определя жалбата за разглеждане по същество в открито заседание, насрочено за 08.02.2017 г. От „У.К.Б.” АД е изискано предоставяне на заверено копие от трудовото досие на госпожа М.Н.Е., както и доказателства, удостоверяващи изпращането на писма-покани до жалбоподателката за получаване на трудовите ѝ книжки, респ. протоколи, удостоверяващи бездействието на госпожа М.Н.Е.

Изисканите доказателствени материали са депозираны в деловодството на КЗЛД с писмо рег. № П-500/23.01.2017 г. Предоставено е трудовото досие на жалбоподателката, което съдържа и професионална справка относно М.Н.Е., според която трудовото правоотношение между нея и „У.К.Б.” АД е възникнало на 02.02.2009 г. и е прекратено на 25.06.2010 г.

Сред документите в досието на жалбоподателката се намира направено от нея – на дата 06.02.2009 г. заявление, с което госпожа М.Н.Е. удостоверява с подписа си, че желае трудовата ѝ книжка да се съхранява в личното ѝ кадрово дело – в „Човешки ресурси”, до прекратяване на трудовото ѝ правоотношение или до изискване от нейна страна, изразено в писмена форма. Предоставените документи, свидетелстват за отправяни до М.Н.Е. - на обявения ѝ адрес за контакти, както и до втори, известен на работодателя ѝ адрес, покани за получаване на оформените ѝ оригинални трудови книжки, които не са получени от жалбоподателката.

На 15.07.2016 г. отдел „Администриране и работни заплати”, в хода на проверка на Дирекция „Инспекция по труда” – София, отново изпраща писмо на личния адрес на жалбоподателката, с което отново я кани да получи трудовите си книжки. Писмото е получено на 16.07.2016 г. от г-жа А., представила се като сестра на М.Н.Е. и ангажирала се с предаването му на адресата.

В резултат, госпожа М.Н.Е. посещава банката и на 27.07.2016 г. удостоверява с подписа си получаването на трудовите си книжки.

Следва да се отбележи, че сред документите в трудовото досие на М.Н.Е. не се открива копие от новата или от предходно издадената ѝ лична карта.

Жалба рег. № Ж-367/30.08.2016 г. е определена за разглеждане по същество в открито заседание на КЗЛД, насрочено за 08.02.2017 г., на което се явява гл. юрисконсулт С.И. – процесуален представител на „У.К.Б.“ АД.

Доказателствените материали, събрани по жалба рег. № Ж-367/30.08.2016 г., подадена от М.Н.Е. срещу „У.К.Б.“ АД, не потвърждават твърденията на жалбоподателката, че новата ѝ лична карта, издадена след прекратяване на трудовите ѝ правоотношения и нейния нов номер, са станали достояние на дружеството – по повод връчването на трудовите ѝ книжки, чрез копиране на документа ѝ за самоличност и прилагането му към трудовото ѝ досие, без да е давала съгласието си за това.

Независимо от твърденията ѝ, сред документите в трудовото досие на М.Н.Е. не се открива копие на новата или на предходно издадената ѝ лична карта.

Следва да се посочи, че според чл. 1 от Наредба № 4 за документите, които са необходими за сключване на трудов договор, сред документите е „личен паспорт или друг документ за самоличност, който се връща веднага.“ Независимо от разпоредбата на чл. 1, ал. 2 от Наредбата за трудовата книжка и трудовия стаж, която гласи, че работодателят, след като вземе необходимите данни, връща трудовата книжка на работника или служителя, жалбоподателката в нарочно заявление, подписано при постъпването ѝ на работа – 06.02.2009 г. е изразила желанието си този документ да се съхранява в кадровото ѝ досие.

Същевременно, при прекратяване на трудовото правоотношение между „У.К.Б.“ АД и госпожа М.Н.Е. с дисциплинарното ѝ уволнение на 25.06.2010 г., жалбоподателката не се явява, за да получи оформени трудовите си книжки, нито прави това по-късно - в отговор на писмата, отправени до нея от работодателя, съгласно чл. 6, ал. 3 от Наредбата за трудовата книжка и трудовия стаж.

Предвид факта, че според заявлението от 27.07.2016 г., получаването на трудовите книжки от госпожа М.Н.Е. е извършено близо шест години след прекратяване на трудовия ѝ договор, изискването на лична карта - с цел идентифицирането ѝ като техен титуляр и за сверка на личните данни за нея в трудовото ѝ досие, е както нормативно допустимо, така и житейски оправдано, още повече, че копие на документ за самоличност не е открит в трудовото досие на жалбоподателката.

Може да се заключи, че в случая личните данни на госпожа М.Н.Е. са обработени от „У.К.Б.“ АД в съответствие с условията за допустимост на обработването на данните, регламентирани от чл. 4, ал. 1, т. 1, т. 3 от ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

Оставя без уважение, като неоснователна, жалба рег. № Ж-367/30.08.2016 г., подадена от М.Н.Е. срещу „У.К.Б.“ АД.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-370/16 г.
София, 24.02.2017 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 18.01.2017 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разгледа жалба с рег. № Ж-370/30.08.2016 г., подадена от И.М.П. срещу НАП.

Господин И.М.П. уведомява, че при подаване на жалба, за завеждането ѝ в деловодството, институцията НАП е изисквала неговия единен граждански номер. Жалбоподателят сочи, че пред служителката от публични вземания на НАП е оспорил необходимостта от предоставяне на ЕГН, но му било обяснено, че такъв е редът в агенцията.

Според господин И.М.П. от него са изисквани повече от необходимите на НАП лични данни, като тези данни са в обем по-голям от изискуемите при подаване на жалби, предвидени от Административнопроцесуалния кодекс.

С жалба с рег. № Ж-370/30.08.2016 г. господин И.М.П. се интересува дали НАП е попълнила декларация за изискване на този „широк обег” лични данни при получаване на входящ номер при подаване на жалба в деловодството ѝ.

С писмо рег. № П-7745/24.10.2016 г. от НАП е изискано становище по случая, ведно с относимите доказателства.

НАП депозира в КЗЛД становище рег. № С-871/07.11.2016 г., без приложени доказателствени материали, в което се сочи, че административните производства, образувани по сигнали до административни органи, вкл. НАП, както и до други органи, с публичноправни функции, са регламентирани от Глава осма, раздел 111 (чл. 119 – чл. 125) на АПК.

Обръща се внимание, че съгласно чл. 107, ал. 4 от кодекса, сигнали могат да се подават за злоупотреби с власт и корупция, лошо управление на държавно или общинско имущество или за други незаконосъобразни или нецелесъобразни действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица в съответните администрации, с които се засягат държавни или обществени интереси, права или законни интереси на други лица. Сигналите могат да бъдат писмени или устни, да бъдат подадени лично или чрез упълномощен представител, по телефон, телеграф, телекс, факс или електронна поща, но независимо от тяхната форма те следва да бъдат регистрирани. В случаите, когато е необходимо сигналът да се подаде писмено или да отговаря на определени изисквания, на подателя се дават съответни разяснения (чл. 111 от АПК).

Според НАП следва да се има предвид, че в АПК не са регламентирани задължителни изисквания (реквизити) по отношение на сигналите, респ. жалбите, които имат характер на сигнали по смисъла на чл. 107, ал. 4 от АПК.

Същевременно, законодателят е посочил, че не се образуват производства по анонимни сигнали, от което според НАП следва, че за образуване и произисяне с надлежно решение, сигналподателят следва да бъде идентифициран по безспорен начин.

От НАП уведомяват, че в агенцията са утвърдени вътрешни правила за разглеждане на постъпили сигнали и жалби: Процедура „Осъществяване на производство по сигнали за нарушение на данъчното и осигурителното законодателство от задължени лица”, номер К43, Версия В и Процедура „Предоставяне на отговор при постъпило запитване в „Информационния център” на НАП, Номер ИЦ1, Версия Д.

Съгласно т. 4.2.2, „Идентификациране на подателя на сигнала” от процедура К43, Версия В, се изисква да бъде налице минимум данни за подателя на сигнала, които за физически лица са

трите имена и ЕГН/ЛНЧ или трите имена и постоянния адрес по лична карта. Съгласно т. 4.10.1 „Идентифициране на подателя на сигнала” от Процедура ИЦ1, Версия Д, всеки сигнал, който е получен по телефона, обявен на сайта на НАП или изпратен по електронен път на електронния адрес на дирекция „Информационен център” при ЦУ на НАП, обявен на сайта на НАП, без да е необходимо използването на квалифициран електронен подпис, подлежи на проверка за автентичност на подателя на сигнала. С цел да бъде идентифициран подателят на сигнала, същият трябва да предостави достатъчно данни, които за физически лица са: трите имена и/или ЕГН/ЛНЧ, постоянния адрес по лична карта и адрес за кореспонденция, ако е различен от постоянния.

В становището се изтъква, че от друга страна Данъчно-осигурителният процесуален кодекс, в чл. 84 – относно идентификацията на регистрираните данъчно-задължени лица, указва в ал. 2, че идентификацията на физически лица, които не са вписани в търговския регистър, съответно в регистър БУЛСТАТ, се извършва чрез единния граждански номер или личния номер на чужденец.

Сочи се, че господин И.М.П., при подаването на жалба, във връзка с образувано срещу него изпълнително производство, е бил в качеството на данъчно задължено лице и в този случай е допустимо обработването на негови лични данни, в това число и ЕГН, на основание чл. 4, ал. 1, т. 1 и т. 6 от ЗЗЛД – за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни и за упражняване на правомощия, предоставени му със закон.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД. Жалбата, подадена от И.М.П. срещу НАП, отговаря на нормативно установените изисквания, поради което е редовна.

Жалбата е подадена от физическо лице, при наличие на правен интерес и в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, поради което се явява допустима. Жалбата е насочена срещу НАП, която е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД.

На свое редовно заседание, проведено на 21.12.2016 г. КЗЛД приема жалба рег. № Ж-370/30.08.2016 г., подадена от И.М.П. за допустима. На основание чл. 38, ал. 3 от ПДКЗЛДНА комисията конституира НАП като ответна страна в производството. От НАП е изискано предоставяне на заверено копие от утвърдени вътрешни правила за разглеждане на постъпили сигнали и жалби: Процедура „Осъществяване на производство по сигнали за нарушение на данъчното и осигурителното законодателство от задължени лица”, номер К43, Версия В, от Процедура „Предоставяне на отговор при постъпило запитване в „Информационния център” на НАП, Номер ИЦ1, Версия Д, както и жалбата, подадена от И.М.П. пред НАП, във връзка с образувано срещу него изпълнително производство, в удостоверение на това, че при подаването ѝ е бил в качеството на данъчно задължено лице.

Изисканите доказателствени материали са депозирани в деловодството на КЗЛД с писмо рег. № П-163/09.01.2017 г.

Жалба рег. № Ж-370/30.08.2016 г. е определена за разглеждане по същество в открито заседание на КЗЛД, насрочено за 18.01.2017 г., на което се явява жалбоподателят И.М.П. – лично.

В хода на заседанието на КЗЛД, след предоставена му възможност за поредно обстойно запознаване с материалите, съдържащи се в административната преписка по жалба рег. № Ж-370/30.08.2016 г., господин И.М.П. уточнява, че при подаване на своята жалба, с оглед завеждането ѝ в деловодната система на НАП, не е предоставил единния си граждански номер, но счита, че изискването от физическите лица на ЕГН – при подаване на жалби до агенцията е лишено от правно основание и надхвърля целите, за които личните данни биха били обработени.

В рамките на проведеното открито заседание, господин И.М.П. възразява срещу методиката на общуване на държавния служител с гражданина и ултимативното и шаблонно изискване за деклариране на неща, които дълбоко в себе се осъзнава, че не могат да бъдат законосъобразни.

На жалбоподателя е поставен въпросът, дали при подаването на жалбата му в НАП, във връзка с образувано срещу него изпълнително производство, е бил в качеството на данъчно задължено лице“.

Господин И.М.П. посочва, че жалбата, подадена от него до НАП цели да сигнализира, че агенцията подхожда избирателно, преценявайки от кой гражданин да се събират, дължимите към държавата вземания, а спрямо определени длъжници се действа така, че да бъдат облагодетелствани от изтичащите в тяхна полза давностни срокове.

Жалбоподателят информира, че пред съда е оборил наказателно постановление, издадено срещу него от кмета на Столична община, което не му е връчено, а същевременно е било изпратено в НАП.

Доказателствените материали, събрани по жалба рег. № Ж-370/30.08.2016 г., както и становищата, изразени в хода на административното производство свидетелстват, че на 23.06.2016 г., под рег. № 59-00-605/23.06.2016 г. в НАП, на хартиен носител е депозиран документ, наименован „жалба“, чийто автор е посочен с трите му имена - И.М.П. и с адреса му : ***** .

Въпреки че не съдържа ЕГН-то му, чието изискване - при депозирането ѝ, той твърди, жалбата на господин И.М.П. е надлежно заведена в деловодството на агенцията.

Тоест, спазена е разпоредбата на чл. 85, ал. 1, т. 1 от Административнопроцесуалния кодекс въвеждаща като условие за редовност на депозираната жалба посочването на трите имена и адреса, телефон, факс и електронен адрес, ако има такъв, нейния подател.

Спазени са и условията на т. 4.2.2, „Идентифициране на подателя на сигнала“ от процедура К43, Версия В, изискваща да бъдат налице минимум данни за подателя на сигнала, които за физически лица са трите имена и ЕГН/ЛНЧ или трите имена и постоянния адрес по лична карта.

Следва да се обърне внимание, че жалба рег. № 59-00-605/23.06.2016 г. е подадена от И.М.П. във връзка с образувано срещу него изпълнително производство, по което той е бил в качеството на данъчно задължено лице и в тази хипотеза, по силата на чл. 84, ал. 2 от ДОПК, за НАП е било допустимо обработването на негови лични данни, в това число и ЕГН, на основание чл. 4, ал. 1, т. 1 и т. 6 от ЗЗЛД – за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни и за упражняване на правомощия, предоставени му със закон.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

Остава без уважение, като неоснователна, жалба рег. № Ж-370/30.08.2016 г., подадена от И.М.П. срещу НАП.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-377/16 г.
София, 24.02.2017 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 15.02.2017 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разгледа жалба с рег. № Ж-377/30.08.2016 г., подадена от К.М.П. срещу „ДЗИ-О.З.” ЕАД и „С.” ЕАД.

Господин К.М.П. уведомява, че след смъртта на съпругата му при пътнотранспортно произшествие е предявил иск от свое име и от името на дъщеря му срещу „ДЗИ-О.З.” ЕАД по застраховката „Гражданска отговорност” на причинителя на инцидента.

Делото приключва със съдебно решение, според което „ДЗИ-О.З.” ЕАД следва да изплати на К.М.П. и дъщеря му обезщетения за претърпените от тях вреди.

Господин К.М.П. счита, че при превеждане на обезщетенията „ДЗИ-О.З.” ЕАД и „С.” ЕАД са нарушили неговите и на дъщеря му права, като без съгласието му са използвали личните им данни, за откриване на сметки на тяхно име.

Според жалбоподателя, подобни действия противоречат на добрите практики в дейността на кредитните, финансовите и застрахователните институции.

Същевременно, адвокатът на К.М.П. го информира, че служителите на „ДЗИ-О.З.” ЕАД и „С.” ЕАД, без неговото изрично съгласие, без дори да се допитат до него, са открили въпросните банкови сметки и не са уведомили никого за предприетите от тях действия.

Към жалбата на господин К.М.П. са приложени 2 броя копия от преводни нареждания за кредитен превод, извършен на получател К.М.П. и на М.К.П.

От ДЗИ-О.З.” ЕАД и „С.” ЕАД са изискани и депозирани становища по случая, ведно с относимите доказателства.

В становището си под рег. № С-874/07.11.2016 г. „ДЗИ-О.З.” ЕАД уведомява, че се касае за плащане, присъдено с Решение № 4871/13.06.2016 г. по гр. д. № 10571/14 г. на Софийски градски съд, 1-18 състав, застрахователно обезщетение за неимуществени вреди в полза на К.М.П. и М.К.П., в качеството им на пострадали лица по задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите.

Становището описва, че с искова молба вх. № 87826/16.07.2014 г. на Софийски градски съд от К.М.П. и М.К.П. е образувано гр. д. № 10571/14 г. срещу ДЗИ-О.З.” ЕАД с правно основание чл. 226, ал. 1 от Кодекса за застраховането (отм.).

С решение от 13.06.2016 г. „ДЗИ-О.З.” ЕАД е осъдено да заплати на всеки от ищите по 50 000 лева обезщетение за неимуществени вреди от смъртта на Ц.П., ведно със законната лихва върху главницата от 08.10.2011 г. до окончателното плащане.

От „ДЗИ-О.З.” ЕАД информират, че след постановяване на съдебното решение са установили телефонна връзка с адв. С.С. – пълномощник на ищите по делото, изразявайки готовност да платят присъдените, съгласно решението суми, поканвайки го да им предостави банкови сметки на правоимащите лица.

На 07.07.2016 г., с писмо вх. № 92-5160. пълномощникът на ищите предоставя адвокатска банкова сметка и нотариално заверено пълномощно, което не отговаря на императивните изисквания на чл. 338 от Кодекса за застраховането, тъй като не съдържа изрично изявление на ползвателя на застрахователна услуга, че е уведомен, че има право да получи обезщетението лично.

Поради това и с оглед осигуряване защита на интересите на К. и М. П., повторно, с писмо изх. № 92-5160/12.07.2016 г., от „ДЗИ – ОЗ” ЕАД, поканват К.М.П. и адвоката му, да им предоставят пълномощно, отговарящо на изискванията на чл. 338 от КЗ.

Сочи се, че въпреки надлежното връчване на писмото до адв. С.С., такова пълномощно не е предоставено на дружеството. В резултат, поради бездействието на пълномощника на К.М.П. и М.К.П, по искане на „ДЗИ – ОЗ“ ЕАД, в „С.“ ЕАД са открити банкови сметки на името на К.М.П.и, по които в полза на лицата са преведени присъдените суми.

Изтъква се, че след извършеното плащане, дружеството надлежно е уведомило за него К.М.П. – лично и в качеството му на законен представител на М.К.П, с уведомление, изпратено на адреса на К.М.П., наличен в кориците на гражданското дело. Пратката с уведомлението за извършеното плащане, видно от приложената товарителница, не е доставена до адресата, с отбелязване, че на посочения адрес не живее никой.

Наред с това, дружеството своевременно изпраща Уведомление за извършено плащане и до адв. С.С., на адреса на кантората му, което е надлежно получено, видно от приложеното известие за доставяне.

Отделно от това, дружеството изпраща уведомление и до у-ще *****, където М.К.П е настанена и живее, като съобщението е получено от директорката на дома.

В становището си под рег. № С-902/04.11.2016 г. „С.“ ЕАД уведомява, че на 09.03.2009 г. между дружеството и „ДЗИ-О.З.“ ЕАД е подписан договор, по силата на който банката е приела да разкрие служебно банкови сметки за изплащане на обезщетения на увредени лица за претърпени неимуществени вреди вследствие на пътно транспортни произшествия, по силата на застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Договорът е подписан с оглед своевременното изпълнение от страна на застрахователя на задълженията му при настъпване на застрахователно събитие по съответни договори за застраховка, вкл. и в хипотезата на чл. 97 от ЗЗД, с която законодателят предвижда, че в случай на забава на кредитора, длъжникът, какъвто в случая е „ДЗИ - ОЗ“ ЕАД, може да се освободи от задължението си, като депозира дължимата сума в банка, вкл. без да е налице разрешение на съда.

Във връзка с подписания договор, в „С.“ ЕАД е разработена нарочна Процедура по „масово“ откриване/плащане/закриване на сметки на клиенти на ДЗИ, съгласно която при предоставяне от страна на застрахователя на минимално необходимата за откриване на сметка информация, банката разкрива служебно сметка с титуляр лицето, имащо право да получи застрахователно обезщетение, която сметка е със статус „блокиран дебит“.

Разпореждане със средствата по сметката се допуска единствено след заявено желание на титуляра, личното му явяване в банката, предоставяне от негова страна на необходимите документи за попълване на клиентско досие, в т. ч. и легитимационни документи и при извършване на надлежна идентификация.

В случая, с оглед изпълнение на съдебно решение и на основание посочения по-горе договор, „ДЗИ-ОЗ“ ЕАД е отправило искане до „С.“ ЕАД за служебно разкриване на банкови сметки на К.М.П. и М.К.П. В изпълнение на задълженията си по договора, банката служебно на 25.07.2016 г. е открила банкови сметки на името на жалбоподателя и дъщеря му, в които са постъпили по 74 504.10 лева. Откритите сметки са блокирани до явяване на титулярите и представяне от тяхна страна на нормативно установените минимално необходими документи за откриване и обслужване на банкова сметка.

Според „С.“ ЕАД, личните данни на жалбоподателя са обработени на основание чл. 4, ал. 1, т. 1 и т. 7 от ЗЗЛД, добросъвестно, при спазване на правилата, които гарантират неприкосновеност на личния живот и данни на лицето. Личните данни на жалбоподателя и на дъщеря му са ползвани само и единствено с оглед удовлетворяване на претенцията му към застрахователя, като превеждане на обезщетението, определено по размер със съдебното решение, безспорно изцяло в полза на К. и М. П.

В становището си дружеството уведомява, че господин К.М.П. се е възползвал от възможността да се разпорежи със сумата, преведена по така откритата сметка, като е посетил банката, легитимирал

се е и е подписал необходимите документи, с което са изпълнени нормативните изисквания за идентификация на клиента, който е закрил сметката след превод на наличните средства.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД. Жалбата, подадена от К.М.П. срещу „ДЗИ-ОЗ” ЕАД и „С.” ЕАД „отговаря на нормативно установените изисквания, поради което е редовна.

Жалбата е подадена от физическо лице, при наличие на правен интерес и в срока по чл. 38, ал.1 от ЗЗЛД, поради което се явява допустима. Жалбата е насочена срещу „ДЗИ-ОЗ” ЕАД и „С.” ЕАД - администратори на лични данни по смисъла на чл. 3, ал.1 от ЗЗЛД.

На свое редовно заседание, проведено на 18.01.2017 г. КЗЛД обявява жалба рег. № Ж-377/07.09.2016 г., за допустима. На основание чл. 38, ал. 3 от ПДКЗЛДНА, комисията конституира „ДЗИ-ОЗ” ЕАД и „С.” ЕАД като ответни страни в производството и взема решение от дружествата да се изиска копие от сключения помежду им договор, а от „С.” ЕАД да се изиска и предоставяне на заверено копие от Процедура по „масово” откриване/плащане/закриване на сметки на клиенти на ДЗИ, както и доказателство за извършване на разпоредителни действия от господин К.М.П. с откритата му банкова сметка.

С писма рег. № П-593/27.01.2017 г. и рег. № П-701/01.02.2017 г., в КЗЛД са депозираны заверени копия от Договор с рег. № ДГ-09-0168 от 09.03.2009 г., сключен между „ДЗИ-ОЗ” ЕАД и от Процедура по „масово” откриване/плащане/закриване на сметки на клиенти на ДЗИ.

Що се отнася до представянето на доказателства за извършени разпоредителни действия от страна на жалбоподателя – господин К.М.П., с откритата му банкова сметка, се сочи, че на основание чл. 62, ал. 2 от Закона за кредитните институции, изисканата информация представлява банкова тайна и в закона изчерпателно са посочени начините за разкриването ѝ, като една от предвидените възможности е клиентът да даде изричното си съгласие за това (чл. 62, ал. 5, т. 1 от ЗКИ). От банката изразяват готовност за предоставяне на исканата от КЗЛД информация, в случай че жалбоподателят подпише съгласие за предоставянето ѝ.

Доказателствата, събрани по жалба рег. № Ж-377/07.09.2016г., както и писмените становища, изразени в хода на административното производство сочат, че жалбоподателят – лично и в качеството му на законен представител на дъщеря му - М.К.П е бил страна по гражданско дело № 10571/2014 г., с правно основание чл. 226, ал. 1 от Кодекса за застраховането (отм.), заведено срещу „ДЗИ-О.З.” ЕАД, с оглед на което личните му данни и тези на дъщеря му са станали известни на компанията от титулната част на исковата молба, предявена от тях спрямо дружеството. Горното навежда на извода, че достъпа на „ДЗИ-О.З.” ЕАД до личните им данни е осъществен правомерно, в съответствие с разпоредбата на чл. 127, ал. 1, т. 2 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

Гражданско дело № 10571/2014 г. приключва с решение от 13.06.2016 г. на СГС, с което „ДЗИ-О.З.” ЕАД е осъдено да заплати на всеки от ищите по 50 000 лева обезщетение за неимуществени вреди от смъртта на Ц.П., ведно със законната лихва върху главницата от 08.10.2011 г. до окончателното плащане.

Кореспонденцията, разменена между жалбоподателя и представляващия го адвокат от една страна и „ДЗИ-О.З.” ЕАД от друга, свидетелства за изразена от дружеството готовност за плащане на присъдените суми, при предоставяне на банкови сметки на правоимащите лица. Предоставяна е обаче само адвокатска банкова сметка и нотариално заверено пълномощно, което не отговаря на императивните изисквания на чл. 338 от Кодекса за застраховането, тъй като не съдържа изрично изявление на ползвателя на застрахователна услуга, че е уведомен, за правото му да получи обезщетението лично.

Тъй като, при предоставяне на въпросната адвокатска банкова сметка, въпреки отправените

уведомителни писма, не е представено изрично нотариално заверено пълномощно по чл. 338 от КЗ, в което да фигурира текстът, че правоимащото лице К.М.П. – лично и в качеството си на настойник на дъщеря си М.К.П, е уведомено, че може да получи плащането лично, ДЗИ не извършва плащане, а открива служебно сметки на правоимащите лица.

„ДЗИ-О.З.” ЕАД е администратор на лични данни и като такъв има задължение да обработва личните данни на физическите лица, когато това е допустимо при наличие на поне една от предпоставките, посочени в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД. В случая, дори да не е налице предпоставката на чл. 4, ал. 1, т. 2, безспорно са налице предпоставките на т. 1 и т. 7 от цитирания член. По силата на чл. 223 от КЗ (отм.) застрахователното дружество има задължение да заплати обезщетение, когато със съдебен акт е осъдено за заплащане на точно определена сума. Същевременно, „ДЗИ-О.З.” ЕАД има интерес да заплати в най-кратък срок, за да избегне увеличаването на лихвите за забава и разносните за принудително изпълнение, поради което дружеството е направило това, разкривайки сметки на пострадалите лица в банка. В конкретния случай застрахователят и банката са действали изцяло в полза на жалбоподателите, които получават дължимото им обезщетение по открити на тяхно име банкови сметки.

„ДЗИ-О.З.” ЕАД и „С.” ЕАД са регистрирани като администратори на лични данни на собствено основание, като тук банката се явява обработващ лични данни по отношение на застрахователната компания и отношенията между дружествата са надлежно уредени в съответствие с хипотезата на чл. 24, ал. 1 и ал. 4 от ЗЗЛД, чрез договор рег. № ДГ-09-0168 от 09.03.2009 г., сключен помежду им.

Може да се заключи, че „ДЗИ-О.З.” ЕАД е обработило личните данни на жалбоподателите, предоставяйки ги на „С.” ЕАД правомерно, в съответствие с нормата на чл. 4, ал. 1, т. 1, и т. 7 на Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

Оставя без уважение, като неоснователна, жалба рег. № Ж-377/30.08.2016 г., подадена от К.М.П. срещу „ДЗИ-О.З.” ЕАД и „С.” ЕАД.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-629/16 г.
София, 24.02.2017 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 08.02.2017 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разгледа жалба с рег. № Ж-629/17.10.2016 г., подадена от Е.В.Д. и А.П.Д. срещу „У.К.Б.” АД и „М.” АД.

Жалбоподателите уведомяват, че на 14.10.2015 г. са им връчени четири броя съобщения, ведно със Заповед за изпълнение по ч. гр. дело № 12136/2015 г. на Районен съд Варна и Заповед за изпълнение по ч. гр. дело № 12137/2015 г. и двете издадени по заявления за издаване на заповеди за изпълнение по чл. 410 от ГПК, подадени от „М.” АД – в качеството му на кредитор по отношение на Е. и А. Д.

Жалбоподателите сочат, че са депозирали възражения срещу издадените заповеди, което - за „М.” АД, е породило правен интерес от предявяване на иски за установяване на съществуващи вземания.

Изложеното в жалба с рег. № Ж-629/17.10.2016 г. информира, че вземанията срещу Д. произтичат както следва от:

Сключен между Е.В.Д. и „У.К.Б.” АД, Договор № ***** за кредитна карта за физически лица и Анекс № 1 към него с „У.К.Б.” АД, в който като солидарен длъжник е посочен А.П.Д.;

Сключен между Е.В.Д. в качеството ѝ на кредитополучател и А.П.Д. – в качеството му на солидарен длъжник, Договор за банков потребителски кредит на физическо лице № ***** Анекс № 1 и Анекс № 2 към него с „У.К.Б.” АД.

Посочва се и наличието на сключен на 16.06.2014 г. между „У.К.Б.” АД и „М.” АД Договор за продажба и прехвърляне на вземания (цесия), упълномощаване на „М.” АД за уведомяване на длъжниците за извършената цесия и уведомяване на жалбоподателите чрез нотариална покана, връчена по реда на чл. 47 от ГПК, с която последните са уведомени за настъпила предсрочна изискуемост.

Според жалбоподателите „М.” АД обработва личните им данни в нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД и в противоречие с разпоредбата на чл. 2, ал. 2 т. 1 от ЗЗЛД тъй като не са давали съгласие данните им да бъдат обработвани от „трети администратор на лични данни, вкл. „М.” АД.

Жалба с рег. № Ж-629/17.10.2016 г. съдържа искане КЗЛД да ангажира отговорността на администратора на лични данни „М.” АД по чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД и да даде указания на дружеството да преустанови действията си по обработване личните данни на Е. и А. Д., без наличие на законови основания, както и да унищожи събраните за тях данни, съобразно чл. 10, ал. 1, т. 5 и т. 6 от ЗЗЛД

От „У.К.Б.” АД и „М.” АД са изискани и депозирани становища по случая, ведно с относимите доказателства.

В становището си под рег. № П-8323/09.11.2016 г. „У.К.Б.” АД уведомява, че задълженията на госпожа Е.Г., описани в депозираната от нея жалба, са прехвърлени с цесия на фирма „М.” АД. С подписване на Договора за продажба и прехвърляне на вземания от 16.06.2014 г., банката – като цедент, е встъпила в търговски взаимоотношения с цесионера „М.” АД. Цесионерът е упълномощен да уведоми задължените лица за осъществената цесия от името на банката.

Към становището си от „У.К.Б.” АД прилагат копие от пълномощно, чийто оригинал е предаден на пълномощника „М.” АД.

От банката считат за неоснователно твърдението на госпожа Е.В.Д. за нищожност на клаузите, даващи право на „У.К.Б.” АД да предоставя лични данни на трети лица. Изтъква се, че ЗЗЛД изрично позволява това, когато има съгласие от лицето, чийто данни са предмет на предоставяне, а

кредитополучателят и солидарният длъжник са дали такава, чрез подписване на Договор за банков потребителски кредит на физическо лице № *** от дата 12.06.2009 г., Договор за кредитна карта № *** от дата 21.07.2009 г. и Общи условия за кредитна карта на физически лица.

Обръща се внимание, че предоставянето на данните на клиентите на фирма „М.” АД не е накърнило техни законни права, а така също е свързано с изпълнение на възникнало от цесията задължение на „У.К.Б.” АД.

Към становището си „У.К.Б.” АД прилага заверени копия от Извадка от Договор за продажба и прехвърляне на вземания от 16.06.2016 г., от Пълномощно, от договорите, сключени с Е.В.Д. и от Общите условия за кредитна карта на физически лица.

С писмо рег. № С-870/07.11.2016 г. и „М.” АД изразява становище по случая, като уведомява, че Е.В.Д., в качеството ѝ на кредитополучател и А.П.Д., в качеството му на солидарен длъжник, са сключили Договор за банков потребителски кредит на физическо лице с „У.К.Б.” АД № *****, Анекс № 1 и Анекс № 2 към него.

Сочи се и че Е.В.Д., в качеството си на оправомощен държател, е сключила с банката и Договор № ***** за кредитна карта за физически лица и Анекс № 1 към него, в който А.П.Д. е посочен като солидарен длъжник.

Становището информира за сключения между дружеството и „У.К.Б.” АД Договор за продажба и прехвърляне на вземания от 16.06.2014 г., по силата на който банката е прехвърлила напълно вземанията си, ведно с дължимите лихви, неустойки, привилегии и обезпечения спрямо длъжника Е.В.Д., произтичащи от сключените от нея договори с финансовата институция.

В Приложение № 1 към договора е посочено, че срещу покупната цена, купувачът приема прехвърлените вземания и замества продавача като кредитор по тях от датата на прехвърлянето, като в приложението са индивидуализирани прехвърлените вземания с посочване на трите имена и единния граждански номер на кредитополучателя, представляващи лични данни по смисъла на чл. 2 от ЗЗЛД.

Обръща се внимание, че във връзка със сключения договор за цесия и в изпълнение на разпоредбите на чл. 99, ал. 2 от ЗЗД, цедентът е предоставил на „М.” АД, в качеството му на цесионер, намиращите се у него документи, които установяват вземането.

Според разпоредбата на чл. 99, ал. 3 от ЗЗД е предвидено задължение на предишния кредитор да съобщи на длъжника за прехвърлянето на вземането, във връзка с което „М.” АД е упълномощено да извести всички кредитополучатели от името на цедента „У.К.Б.” АД за сключения договор за цесия.

Изтъква се, че с цел изпълнение на задължението по чл. 99 от ЗЗД, „М.” АД е предприело действия за уведомяване на лицето посредством връчване на нотариална покана (приложена към становището). Цитираната покана е връчена по реда на чл. 47 от ГПК, тъй като Е.В.Д. и А.П.Д. не са открити на адреса, предоставен за контакти. Това обстоятелство, прочее е отбелязано върху поканата, което според „М.” АД доказва извършените от нотариуса действия, а оборването на доказателствената сила на нотариалната покана е извън обхвата на производството пред КЗЛД.

В тази връзка от дружеството считат, че направените от жалбоподателите възражения по повод надлежното съобщаване за сключения договор за цесия са ирелевантни, доколкото независимо дали договорът за цесия е съобщен или не на длъжника, той се явява основание за допустимост за обработване на личните му данни във връзка с първоначалните договори за кредит на лицата с У.К.Б.” АД. Подчертава се, че договорът за цесия е валиден с постигането на съгласие между страните по него и уведомяването на задълженото лице не е елемент от фактическия състав, обуславящ действителността му. Уведомяването е от значение за плащането, доколкото ако длъжникът плати на стария кредитор, преди да е уведомен за цесията, плащането следва да се счита валидно.

Посочва се, че юридическият факт, който прави допустимо обработването на личните данни е прехвърлянето на вземането, а не уведомяването. Цесионерът получава личните данни на длъжника

още при сключването на договора за цесия. От този момент нататък за него е налице законен интерес, който допуска обработването на данните във връзка със събиране на задължението – чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД. Подчертава се, че обстоятелството дали уведомяването до длъжника е било надлежно връчено няма правно значение относно преценката на действията на цесионера по обработването на личните данни на длъжника по цедираното вземане. Породил ли е договорът за цесия действие по отношение на длъжника, съществувало ли е вземането, какъв е неговия размер – това са въпроси, които могат да се повдигат пред гражданския съд и да се решават по реда на гражданските производства, поради което от „М.“ АД считат възраженията на жалбоподателите – във връзка с тях за ирелевантни в рамките на административното производство.

Според дружеството по отношение на твърденията на жалбоподателите относно тяхното съгласие за предоставяне на личните им данни, както на банката, така и на трети лица, следва да се вземе предвид, че никъде в ЗЗЛД не е посочена забрана за изразяване на такова съгласие от страна на лицето, чийто лични данни се обработват, още повече, че в представените договори и Общи условия – неразделна част от тях, е изразено изричното съгласие на подписващите страни за предоставянето на лични данни на контрагенти на банката, който факт жалбоподателите не оспорват.

Обръща се внимание, че прехвърлянето на вземане, особено когато длъжник по него е физическо лице, е свързано с предаването на личните данни, които го индивидуализират, а със сключването на договора за цесия, даденото от кредитополучателите на цедента съгласие/право на обработване на личните данни се прехвърля на цесионера. Жалбоподателите са предоставили личните си данни на банката доброволно – за целите на сключените договори за кредит, а данните им се обработват съгласно разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД.

В становището също се сочи, че съгласно разпоредбите на чл. 3 и чл. 3а от Закона за кредитните институции „М.“ АД, в качеството си на финансова институция, е задължено да подава информация за кредитната задължнялост на клиентите си и в тази връзка личните данни, подавани към ЦКР са в изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни, съгласно разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД.

Като ирелевантни, доколкото тяхното разглеждане е извън компетентността на КЗЛД, а същите подлежат на разглеждане в съдебно производство, дружеството счита, изложените от Е.В.Д. и А.П.Д., факти и обстоятелства относно обявяването на предсрочната изискуемост на задълженията, наличието на солидарна отговорност от страна на Д., както и валидността на сключените договори за кредити с „У.К.Б.“ АД.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД. Жалбата, подадена от Е.В.Д. и А.П.Д. срещу „М.“ АД и „У.К.Б.“ АД отговаря на нормативно установените изисквания, поради което е редовна. Жалбата е подадена от физически лица, при наличие на правен интерес и според пощенското ѝ клеймо – в срока, предвиден в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, поради което се явява допустима. Жалбата е насочена срещу „М.“ АД и „У.К.Б.“ АД - администратори на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД.

На свое редовно заседание, проведено на 18.01.2017 г. КЗЛД приема жалба рег. № Ж-629/17.10.2016 г., подадена от Е.В.Д. и А.П.Д. срещу „М.“ АД и „У.К.Б.“ АД за допустима. На основание чл. 38, ал. 3 от ПДКЗЛДНА комисията конституира „М.“ АД и „У.К.Б.“ АД като ответни страни в производството и определя жалбата за разглеждане по същество в открито заседание, насрочено за 08.02.2017 г.

Междувременно, с искане рег. № П-896/08.02.2017 г., госпожа Е.В.Д. депозира допълнително писмени доказателства, относими според нея към предмета на жалба рег. № Ж-629/17.10.2016 г. Приложени са заверени копия от Решение № 3614/13.10.2016 г. и Решение от 14.12.2016 г., постановени

от Варненския районен съд по гражданскоправни спорове, по които жалбоподателите в настоящото административно производство са страни.

Следва да се посочи, че представените съдебни решения са постановени по граждански дела, в производства, различни от производството пред КЗЛД, не са влезли в законна сила и в този смисъл, не обвързват административния орган при произнасянето му по жалба рег. № Ж-629/17.10.2016 г.

В открито заседание, насрочено за 08.02.2017 г., се явяват гл. юрисконсулт С.И. – процесуален представител на „У.К.Б.” АД и юрисконсулт Д.Г. – процесуален представител на „М.” АД.

Доказателствените материали, събрани по жалба рег. № Ж-629/17.10.2016 г., изразените становища и анализа на приложимата нормативна уредба, сочат че жалбоподателите – Е.В.Д. - като кредитополучател по договор за потребителски кредит и като страна по договор за кредитна карта, и А.П.Д. – като солидарен длъжник по двата договора, към 2009 –та година са се намирали в облигационни отношения с „У.К.Б.” АД.

Впоследствие, между „У.К.Б.” АД и „М.” АД се сключва Договор за продажба и прехвърляне на вземания от 16.06.2014 г., по силата на който банката е прехвърлила напълно вземанията си, ведно с дължимите лихви, неустойки, привилегии и обезпечения спрямо длъжника Е.В.Д., респ. спрямо А.П.Д., произтичащи от сключените от нея договори с финансовата институция.

Според разпоредбата на чл. 99, ал. 3 от ЗЗД е предвидено задължение на предишния кредитор да съобщи на длъжника за прехвърлянето на вземането, във връзка с което „М.” АД е упълномощено да извести всички кредитополучатели от името на цедента „У.К.Б.” АД за сключения договор за цесия.

С цел изпълнение на задължението по чл. 99 от ЗЗД, „М.” АД предприема действия за уведомяване на физическите лица посредством връчване на нотариална покана. Цитираната покана с дата 15.07.2015 г. е връчена по реда на чл. 47 от ГПК, тъй като Е.В.Д. и А.П.Д. не са открити на адреса, предоставен за контакти. Това обстоятелство - отбелязано върху поканата, в резултат на извършените от нотариуса действия.

Предвид горното може да се заключи, че личните данни на Е.В.Д. и А.П.Д. са обработени от „У.К.Б.” АД и „М.” АД правомерно, в съответствие с условията за допустимост на обработването на данните, алтернативно изброени в текстовете на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД.

Данните на жалбоподателите са обработени от администраторите на лични данни на основание чл. 4, ал. 1, т. 2, т. 3 и т. 7 от ЗЗЛД.

Подобно заключение се обуславя от факта на подписване от жалбоподателите, на описаните по-горе договори с „У.К.Б.” АД. С подписването им госпожа Е.В.Д. и господин Д. възприемат Общите условия на банката, в които се обективира изрично изразеното съгласие на страните за предоставяне на личните им данни на контрагенти на банката.

Същевременно отношенията между „У.К.Б.” АД и „М.” АД са надлежно уредени, в съответствие с изискванията на чл. 24, ал. 4 от ЗЗЛД, по силата на сключения помежду им Договор за цесия от 16.06.2014 г.

С отправената до Д. Нотариална покана с дата 15.07.2015 г., връчена им по реда на чл. 47 от ГПК е изпълнено изискването за уведомяване по чл. 99, ал. 3 от ЗЗД, както и разпоредбата на чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

Оставя без уважение, като неоснователна, жалба рег. № Ж-629/17.10.2016 г., подадена от Е.В.Д. и А.П.Д. срещу „У.К.Б.” АД и „М.” АД.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-654/16 г.

София, 27.02.2017 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 08.02.2017 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разгледа жалба с рег. № Ж-654/21.10.2016 г., подадена от И.М.П. срещу „М.Б.М.Е.” ООД.

Господин И.М.П. уведомява, че на 21.09.2016 г., в офиса на куриерска фирма „М.Б.М.Е.” ООД, при получаване на пратки, насилствено е бил задължен, сам, вместо служителите на дружеството, да попълва по формулярите им – собственоръчно, трите си имена и да се подписва. Жалбоподателят информира, че не е бил против да се подпише срещу имената си, но тъй като не е назначен във фирмата им, неоснователно и незаконосъобразно е накаран да работи вместо служителите на „М.Б.М.Е.” ООД.

Господин И.М.П. обръща внимание, че по този повод, във връзка с незаконосъобразното събиране на личните му данни – графологически материал, е подал пред дружеството жалба с вх. № 1/21.09.2016 г., като за случая е сигнализирил и полицията. В резултат, от „М.Б.М.Е.” ООД веднага са му предали подписаните пратки, но за него е ясно, че от дружеството действат незаконосъобразно, поради което моли КЗЛД да го санкционира.

С писмо рег. № П-9361/19.12.2016 г. от „М.Б.М.Е.” ООД е изискано становище по случая, ведно с относимите доказателства.

„М.Б.М.Е.” ООД депозира в КЗЛД становище рег. № С-1020/27.12.2016 г., в което се сочи, че дружеството оспорва жалбата на И.М.П. като неоснователна и недоказана и от тяхна страна няма извършено нарушение, което да се изразява в неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателя.

Обръща се внимание, че в настоящия случай „М.Б.М.Е.” ООД действа в качеството си на пощенски оператор, лицензиран за извършване на услуги, включени в обхвата на универсалната пощенска услуга, съгласно издадена от Комисията за регулиране на съобщенията (КРС) Индивидуална лицензия. При предоставяне на услуги от обхвата на универсалната пощенска услуга, „М.Б.М.Е.” ООД регламентира дейността си на база действащото законодателство и Общите условия на договора с потребителите на тази услуга, също съгласувани с КРС.

Съгласно чл. 39, ал. 1 от Общите условия на договора с потребителите на пощенски услуги, включени в обхвата на универсалната пощенска услуга и пощенски парични преводи, предоставяни от „М.Б.М.Е.” ООД, препоръчани пратки с известие за доставяне се доставят, след като получателят попълни в известието датата на получаване и завери с подписа си, както в известието, така и в

протокола за доставка, получаването на пратката. Оформеното от получателя „Известие за доставяне” се предава на служителя на „М.Б.М.Е.” ООД, извършил доставката на препоръчаната пратка – за експедиране до подателя.

В становището си от „М.Б.М.Е.” ООД изтъкват, че претендираното като проблемно изискване за собственоръчно вписване на имената на получаващия пратката е в съответствие с изискванията на цитираните Общи условия и не може да се разглежда по никакъв друг начин, освен като добра практика, с цел осигуряване на максимална представителност на записа по доставката.

Към становището си, от дружеството прилагат Общите условия на договора с потребителите на пощенски услуги, включени в обхвата на универсалната пощенска услуга и пощенски парични преводи, предоставяни от „М.Б.М.Е.” ООД.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД. Жалбата, подадена от И.М.П. срещу „М.Б.М.Е.” ООД, отговаря на нормативно установените изисквания, поради което е редовна.

Жалбата е подадена от физическо лице, при наличие на правен интерес и в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, поради което се явява допустима. Жалбата е насочена срещу „М.Б.М.Е.” ООД, което е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД.

На свое редовно заседание, проведено на 25.01.2017 г. КЗЛД приема жалба рег. № Ж-654/21.10.2016 г., подадена от И.М.П. за допустима. На основание чл. 38, ал. 3 от ПДКЗЛДНА комисията конституира „М.Б.М.Е.” ООД като ответна страна в производството и определя жалбата за разглеждане по същество в открито заседание, насрочено за 08.02.2017 г., на което жалбоподателят И.М.П. се явява лично, а „М.Б.М.Е.” ООД се представлява от адвокат Я.С.

В хода на заседанието на КЗЛД, господин И.М.П. потвърждава, че претенциите му срещу „М.Б.М.Е.” ООД са породени от изискването за предоставяне на графологически материал – под формата на индивидуален почерк, при получаване на адресираните до него пощенски пратки, което счита за непропорционално обработване на личните му данни.

Доказателствените материали, събрани по жалба рег. № Ж-654/21.10.2016 г., изразените становища и анализа на нормативната уредба, регулираща извършването на пощенски услуги в Република България, свидетелстват, че към господин И.М.П. - в качеството му на клиент на „М.Б.М.Е.” ООД, са поставени изисквания, съобразени със Закона за пощенските услуги и детайлно описани в Общите условия на дружеството, издадени на основание чл. 21, ал. 1 от Закона за пощенските услуги (ЗПУ).

Следва да се посочи, че текстовете на ЗПУ са общодостъпни и познаването им е сред задълженията на ползвателите на пощенски услуги. Служебна проверка установява, че текстовете, съдържащи се в Общите условия на „М.Б.М.Е.” ООД се публикувани на интернет страницата на пощенския оператор - <http://mbm-express.com>, и в този смисъл също са общодостъпни за запознаването с тях от страна на клиентите на дружеството.

Предвид горното, несъстоятелни се явяват твърденията на господин И.М.П., че за да си получи пратките от „М.Б.М.Е.” ООД „насилствено” е задължаван да изпише собственоръчно трите си имена в известието за доставянето им и да се подпише.

Действително, саморъчният почерк, както и подписа съдържат графологична информация и представляват лични данни, които при определени обстоятелства и в определен контекст могат да идентифицират физическото лице.

В случая обаче, изискването към жалбоподателя - за извършване на описаните по-горе действия, не може да се окачестви като незаконно събиране на лични данни, в това число и графологически

материал, нито като стремеж за прехвърляне на работа от служителите на дружеството върху клиента, тъй като Закона за пощенските услуги и Общите условия на „М.Б.М.Е.“ ООД, задължават с извършването им ползвателя на пощенски услуги.

Нормативната база, регламентираща осъществяването на пощенски услуги и разработените в съответствие с нея Общи условия, възприети от „М.Б.М.Е.“ ООД, целят максимална представителност на записа по доставката.

Подобна представителност се постига именно с обозначаване получателя на пощенските пратки чрез собственоръчно изписване на трите му имена и чрез полагане на саморъчния му подпис, което го прави идентифицируем по безспорен начин.

С оглед горното, може да се заключи, че в случая личните данни на господин И.М.П. са обработени от „М.Б.М.Е.“ ООД в съответствие с условието за допустимост на обработването на данните, регламентирано от чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

Остава без уважение, като неоснователна, жалба рег. № Ж-654/21.10.2016 г., подадена от И.М.П. срещу „М.Б.М.Е.“ ООД.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-224/2016 г.

гр. София, 28.02.2017 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: председател – Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание проведено на 21.12.2016 г., обективизирано в протокол № 63, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни разгледа жалба с рег. № Ж-224/06.06.2016 г. подадена от Г.Ц.Л. срещу „БМД П.“ ООД нарушение на Закона за защита на личните данни.

Предмет на жалба № Ж-224/06.06.2016 г. е твърдението на Г.Ц.Л. за неправомерно обработване на личните му данни от „БМД П.“ ООД във връзка със сключен договор № *****

В жалбата се сочи, че предмет на договорните отношения между лицата е „наемане на сейф в денонощен обществен трезор, собственост на Дружеството, въз основа на който е предоставена трезорна касета“.

В тази връзка г-н Г.Ц.Л. информира, че на 08.12.2009 г. е посетил трезора и е оставил за съхраняване сума в размер на 15 000 лева като на 09.12.2009 г. е заминал за Инстанбул с полет на турските аеролинии с престой до 20.12.2009 г.

След завръщането си в страната г-н Г.Ц.Л. е узнал от пресата, че общественят трезор, който е ползвал е бил ограбен на 09.12.2009 г., т. е. ден след отпътуването му и е установена липсата на касетата на жалбоподателя, както и съхраняваната в нея сума.

Впоследствие са били образувани съдебни производства пред Софийския районен съд, Софийския градски съд и Върховния касационен съд по повод претенцията на г-н Г.Ц.Л. за изплащане на сумата от 15 000 лева от страна на „БМД П.“ ООД.

Повод за жалбата пред Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията) е виждането на г-н Г.Ц.Л. за нарушаване на правата му по ЗЗЛД извършено от „БМД П.“ ООД с представянето на подадена от същото до НАП данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2009 г. пред Върховния касационен съд като ново обстоятелство и доказателство с оглед отмяна на решение на Софийския градски съд.

В жалбата е заявено искането на Г.Ц.Л., след констатиране на нарушението от страна на „БМД П.“ ООД, Комисията да „наложи на последното адекватна имуществена санкция“.

С писма № П-5838/03.08.2016 г., № П-7980/31.10.2016 г. и № П-7981/31.10.2016 г. на КЗЛД е изпратено до „БМД П.“ ООД заверено копие на жалба № Ж-224/06.06.2016 г. и е указан срок за представяне на становище по предмета ѝ.

Видно от постъпилите по преписката документи с писмо № С-869/04.11.2016 г. управителят на дружеството, г-н Б.Б., е изразил становище с приложения в съответствие доказателства.

Предвид задължението на административния орган за установяване на предпоставките за допустимост на искането, регламентирано в разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 38 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, Комисията се е произнесла с решение от 30.11.2016 г., отразено в Протокол № 60 относно допустимостта на жалба с рег. № Ж-224/06.06.2016 г. с оглед съображенията за надлежност на страните, компетентност на КЗЛД, наличие на правен интерес на жалбоподателя, спазване на установения в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срок.

С посоченото произнасяне жалбата е обявена за допустима, конституирани са страните в административното производство: жалбоподател – Г.Ц.Л.; ответна страна – „БМД П.“ ООД в качеството му на администратор на лични данни и е определена дата за разглеждане на жалбата по същество.

Видно от известия за доставяне на писма с изх. № П-8985/02.12.2016 г. и № П-8986/02.12.2016 г. на КЗЛД се установява надлежното уведомяване на страните за разглеждане на жалбата по същество.

В резултат от направена справка в електронния регистър на администраторите на лични данни при КЗЛД става ясно, че „БМД П.“ ООД е вписано като администратор на лични с идентификационен номер 125813 и заявяването на 3 броя регистри, а именно: „Контрагенти-фирмени досиета“, „Персонал, служители, лица по граждански договор, предварителни досиета“, „Собственици“.

Предвид събраните в административното производство доказателства и след анализ на относимите законови норми Комисията се произнася с решение съобразно с разгледаните по-долу разпоредби.

В изпълнение на чл. 1, ал. 1 и ал. 2 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) този закон урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Твърдението на г-н Г.Ц.Л., съставляващо предмет на жалбата пред КЗЛД за представяне на Данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2009 г. за декларираните от жалбоподателя пред НАП доходи извършено от страна на „БМД П.“ ООД с прилагането ѝ към съдебната преписка се потвърждава.

Видно от становищата на страните и от приложените към същите доказателства се установява, че с молба от 18.06.2016 г. „БМД П.“ ООД е сезирало Върховния касационен съд с искане за отмяна на влязло в сила Решение от 02.12.2013 г. на Софийския градски съд постановено по гр. дело № 3082/2013 г., с което е отменено Решение от 03.01.2011 г. на Софийския районен съд постановено по гр. дело № 057/2010 г. Предмет на съдебните производства е била претенцията на г-н Г.Ц.Л. срещу „БМД П.“ ООД, заявена пред първоинстанционния Софийски районен съд, за заплащане на 15 000 лева, които Г.Ц.Л. е твърдял, че е предоставил за съхранение в сейф в денонощен обществен трезор, собственост на Дружеството въз основа на договор № *****. Отхвърлянето на иска на г-н Г.Ц.Л. от страна на СРС е мотивирало претенцията на жалбоподателя пред Софийския градски съд за отмяна на решението на СРС. Поради потвърждаването на СГС с Решение по гр. дело № 2605/2011 г. на произнасянето на СРС г-н Г.Ц.Л. е подал касационна жалба до Върховния касационен съд, която инстанция с Решение по гр. дело № 1028/2011 г. е отменила решението на СГС и е върнала делото за ново разглеждане на СГС. С ново произнасяне с Решение от 02.12.2013 г. по гр. дело № 3082/2013 г. СГС е отменил Решение от 03.01.2011 г. на СРС постановено по гр. дело № 057/2010 г. „в частта, в която е бил отхвърлен иск с правно основание чл. 79, ал. 1 във връзка с чл. 82 от ЗЗД, както и в частта, в която Г.Ц.Л. е бил осъден да заплати на Дружеството направените разноски по делото пред СРС и вместо него е постановил, че осъжда „БМД П.“ ООД да заплати на г-н Г.Ц.Л. сумата от 15 000 лева, ведно със законната лихва, считано от 18.03.2010 г. до окончателното ѝ изплащане, както и сумата от 2 800 лева разноски по делото пред въззивната и касационната инстанции“.

Разгледаната фактическа обстановка е пряко свързана с инициираното от Г.Ц.Л. административно производство пред КЗЛД.

Конкретният повод за виждането на жалбоподателя за нарушение на правата му по ЗЗЛД от страна на „БМД П.“ ООД е прилагането на Данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2009 г. към молба от 18.06.2016 г. до Върховния касационен съд като основно и ново доказателство „от съществено значение за развитието на делото за разкриване на обективната истина по случая“. Въз основа на посочения документ Дружеството е мотивирало пред ВКС „тезата, поддържана на всички инстанции и по всички дела с г-н Г.Ц.Л. – че такава сума от 15 000 лева не се е намирала в касетката на Г.Ц.Л. в ограбения трезор на Дружеството през 2009 г. поради което и иска му за тази сума по чл. 79, ал. 1 във връзка с чл. 82 от ЗЗД е неоснователен и е следвало да се отхвърлят от съдилищата, така както е сторила първата инстанция по делото“.

В жалба № Ж-224/06.06.2016 г. са изложени твърдения за нарушаване на правата на Г.Ц.Л. по ЗЗЛД, което „БМД П.“ ООД е извършило с обработването на личните данни на жалбоподателя съдържащи се в Данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2009 г. в хипотезите на тяхното събиране и предоставяне с молба от 18.06.2016 г. на Върховния касационен съд.

По отношение на изследване въпроса с допустимостта на обработването на личните данни на г-н Г.Ц.Л. и в двете хипотези на обработване на личните му данни се разглежда становище № С-869/04.11.2016 г. по описа на КЗЛД представено от управителя на „БМД П.“ ООД, г-н Б.Б.,

По отношение на първата хипотеза – тази на събиране извършено със снабдяване с Данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2009 г. се отбелязва, че „след извършеното криминално деяние спрямо общественния трезор в гр. София на 09.12.2009 г. от страна на разследващите органи на МВР е забранено на служители на Дружеството какъвто и да е достъп до трезора, касетите, общите помещения и входа му. През 2015 г. – на 19 март започна изнасянето и освобождаването на това помещение от страна на Дружеството поради изтичане на срока на договора. В процеса на изнасяне имаше подадена докладна записка от охранителя Г.Б. до управителя на Дружеството – И.И., които

уведомяват, че на общодостъпно място до входа на трезора са открити рекламни брошури, вестници и документи, които са прибрани по надлежния ред от намерилия ги охранител, транспортирани са със служебен автомобил на Дружеството до централния офис с уведомяването за налични ксероксни копия на данъчни документи на г-н Г.Ц.Л.“.

Въз основа на копието на данъчната декларация Дружеството е сезирало Върховния касационен съд с молба от 18.06.2015 г., приложена към административната преписка, за отмяна на влязло в сила Решение на СРС, позовавайки се на намерената Данъчна декларация на г-н Г.Ц.Л. за 2009 г., в автентичността на която са съществували съмнения, поради което с подадената до ВКС молба е било изразено искането за издаване на съдебно удостоверение, което да послужи пред ТД на НАП за снабдяване с официален препис от Декларацията. Предвид личното явяване на г-н Г.Ц.Л. в съдебното заседание и потвърждаването пред съда от негова страна, че е подал и подписал същата декларация, е отпаднала причината за издаване на съдебно удостоверение в горепосочения смисъл и съдът е приел наличието на признание на тези факти от г-н Г.Ц.Л. в съдебно заседание.

В разглежданото становище на ответната страна се твърди, че г-н Г.Ц.Л. е бил „надлежно уведомен за намерените евентуални негови документи от служители на Дружеството още през месец юни 2015 г.“. Направеното изявление пред КЗЛД е с оглед претенцията на ответната страна за обявяване недопустимостта на жалба № Ж-224/ 06.06.2016 г. поради просрочване предвид изтичане на едногодишния срок от узнаване на нарушението.

В тази връзка с писмо № П-8985/02.12.2016 г. на КЗЛД, както и в резултат от проведен телефонен разговор с г-н Б.Б., в качеството му на управител на „БМД П.“ ООД са дадени указания за представяне на съответни доказателства в подкрепа на горното твърдение.

Видно от приложените към административната преписка документи се установява постъпване на писмо № ДЗ-259/22.12.2016 г., представено от надлежно упълномощен представител на БМД П.“ ООД, от съдържанието на което става ясно, че в докладна записка от 24.03.2015 г. служител на дружеството е уведомил управителя, че след като са били намерени документи при освобождаване на обекта, в телефонен разговор е предадена информация за г-н Г.Ц.Л.

Цитираното писмо е представено по повод становището на ответната страна за недопустимост на жалба № Ж-224/06.06.2016 г. с оглед просрочването ѝ.

Административният орган счита, че писмо № ДЗ-259/22.12.2016 г. не обосновава заключението за надлежно уведомяване на Г.Ц.Л. във връзка с регламентирания в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срок за сезиране на КЗЛД поради което жалбата се явява подадена в законоустановения срок.

В същия смисъл се счита, че не е налице основание за разглеждане на искането за извършване на проверка, изразено от ответната страна, по отношение на въпроса „защо повече от година време г-н Г.Ц.Л. е бездействал и не е подал сигнал“. Отбелязва се, че на основание чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД при нарушаване на правата му по този закон всяко физическо лице има право да сезира КЗЛД в едногодишен срок от узнаване на нарушението, на не по-късно от пет години от извършването му. Изводът, който се прави е, че сезирането на административния орган за нарушение на правата по ЗЗЛД е в зависимост от изключителната преценка на съответното физическо лице.

Молбата на ответната страна, формулирана в т. 4 на становище № С-869/ 04.11.2016 г., за извършване на проверка дали не е нарушено законодателството (ЗЗЛД) от страна на г-н Г.Ц.Л. „при използването на съдебни документи с данни на Дружеството и на негови служители, без той да е имал оторизация и право на това (докладни записки, справки, молби, данни на Дружеството и на негови служители), как се е снабдил с тях, имал ли е разрешение и съгласие на тези лица за използването на данните им, както и дали те не са били използвани от него и не по предназначение извън съдебните производства, страна по които е бил той и Дружеството“ не отговоря на изискванията за законосъобразно сезиране на Комисията.

С нормата на чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е регламентирана компетентността на административния

орган да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Налага се изводът, че законосъобразното сезиране на КЗЛД е с оглед фактическото обработване на личните данни на физическо лице от администратор на лични данни при нарушаване на правата му по ЗЗЛД, предвид което жалбата следва да съдържа годин от гледна точка на специалния ЗЗЛД предмет, свързан с твърдение на конкретно физическо лице за извършено нарушение на правата му по ЗЗЛД.

В изпълнение на принципите за равенство на страните в административното производство и служебното начало, регламентирани в чл. 8 и чл. 9 от АПК, с писмо № П-8986/02.12.2016 г. на КЗЛД, надлежно получено, на г-н Г.Ц.Л. е указана възможността за запознаване с материалите по преписката като е изпратено заверено копие от становище № С-869/04.11.2016 г. на „БМД П.“ ООД.

Предвид изяснената фактическа обстановка се разглеждат уредените в чл. 4, ал. 1, т. 1 – т. 7 от ЗЗЛД основания за допустимост за обработването на личните данни на физическите лица.

По отношение на твърдението на Г.Ц.Л. за неправомерно предоставяне на личните му данни, извършено от „БМД П.“ ООД с прилагането на Данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2009 г. към молбата до Върховния касационен съд предвид липсата на знание и съгласие се отбелязва, че наличието на съгласие е само едно от съдържащите се в чл. 4, ал. 1 т. 1 – т. 7 от ЗЗЛД основания за допустимост на обработването на личните данни.

Липсата на съгласие не води до механичния извод за неправомерност на обработването на личните данни на физическото лице, тъй като е необходимо и достатъчно наличието на което и да е от останалите регламентирани в разпоредбата основания.

В случая с предоставянето на документа, съдържащ лични данни на Г.Ц.Л., а именно: Данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2009 г., като доказателство към молбата за сезиране на Върховния касационен съд, не са нарушени разпоредбите на ЗЗЛД.

Горното заключение се мотивира с нормата на чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД съгласно която обработването е допустимо когато е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

С образуването на съдебно производство, инициирано от „БМД П.“ ООД пред Върховния касационен съд с оглед твърдението за наличието на „ново обстоятелство и ново доказателство“, което не е било известно по-рано на Дружеството и което е от съществено значение за разкриване на обективната истина по случая се прилага разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД. В този смисъл се счита, че интересите на администратора на лични данни са преимуществовани пред тези на физическото лице, поради което е допустимо обработването на личните данни на г-н Г.Ц.Л. за целите на съдебното производство и за доказване твърденията на „БМД П.“ ООД пред съда.

Във връзка с доказателствената тежест на страните в съдебното производство е съдържанието на разпоредбата на чл. 127, ал. 2 от Гражданския процесуален кодекс, съгласно която в исковата молба ищецът е длъжен да посочи доказателствата и конкретните обстоятелства, които ще доказва с тях и да представи заедно с нея всички писмени доказателства.

Основната цел на предоставените процесуални възможности на страните е съблюдаване на чл. 10 от ГПК, а именно установяване на истината, осигуряване на равенство на страните и съдействие от страна на съда за установяване на фактите, които са от значение за решаването на делото.

Именно за целите на съдебното производство и с оглед доказателствената тежест на БМД П.“ ООД, в качеството му на ищец, към молбата до ВКС е приложена Данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2009 г. на Г.Ц.Л.

Във връзка с разгледаната и анализирана фактическа обстановка се приема, че обработването

на личните данни на г-н Г.Ц.Л. е извършено в изпълнение на принципите регламентирани в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД относно законосъобразност, добросъвестност, за конкретни, точно определени и законни цели като не се установява обработване на личните данни допълнително по начин, несъвместим с тези цели.

Видно от изложеното и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни е произнасянето на Комисията за защита на личните данни със следното

РЕШЕНИЕ:

Отхвърля като неоснователна жалба с рег. № Ж-224/06.06.2016 г. подадена от Г.Ц.Л. срещу „БМД П.“ ООД поради установената законосъобразност на обработването на личните данни на жалбоподателя, извършено в хипотезата на предоставяне на Данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2009 г. за целите на образуването с молба от 18.06.2016 г. съдебно производство пред Върховния касационен съд с оглед което е налице основанието на чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-268/2016 г.

гр. София, 28.02.2017 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: председател – Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание проведено на 18.01.2017 г., обективизирано в протокол № 3, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни разгледа жалба с рег. № Ж-268/29.06.2016 г. подадена от Г.И.А. срещу „П.К.Б.“ ЕООД за нарушаване на Закона за защита на личните данни.

В жалбата си г-н Г.И.А. твърди, че на 19.05.2016 г. е получил известие от Арбитражен съд - СНЦ „А.Ю.“, гр. София за подадена срещу него искова молба с вх. № 6444 от 2016 г. от ищеца „П.К.Б.“ ЕООД.

Жалбоподателят уведомява, че не е предоставял на „П.К.Б.“ ЕООД личните си данни, нито е изразявал съгласие дружеството да се разпорежда с тях, още по-малко в качеството му на дружество за кредити.

Г.И.А. декларира в жалбата си, че не е подписвал приложения към исковата молба до арбитражния съд договор за кредит и не е давал съгласие личните му данни да бъдат обработвани за посочената цел.

В тази връзка г-н Г.И.А. счита, че са нарушени разпоредбите на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) с оглед което е сезирал административния орган.

С писмо изх. № П-5847/03.08.2016 г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията), адресирано до представителя на „П.К.Б.“ ЕООД е изпратено заверено копие на жалба № Ж- 268/29.06.2016 г. и е указан срок за представяне на становище по предмета ѝ.

Предвид задължението на административния орган за установяване на предпоставките за допустимост на искането, регламентирано в разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 38 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, на 26.10.2016 г. Комисията се е произнесла относно допустимостта на жалбата с оглед съображенията за надлежност на страните, компетентност на КЗЛД, наличие на правен интерес на жалбоподателя, спазване на установения в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срок.

С посоченото произнасяне жалба № Ж-268/29.06.2016 г. е обявена за допустима, конституирани са страните в административното производство: жалбоподател - Г.И.А.; ответна страна - „П.К.Б.“ ЕООД и е определена дата за разглеждането ѝ по същество.

Във връзка с нормативно установеното в чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД задължение на администраторите на лични данни за регистрация се отбелязва изпълнението му от ответната страна в настоящото административно производство.

Видно от направена справка в електронния регистър на администраторите на лични данни при КЗЛД „П.К.Б.“ ЕООД е вписано като администратор на лични с идентификационен номер 39058 със заявяването на 3 броя регистри, от които: „Клиенти“, „Персонал“, „Други“.

С оглед изясняване на фактическата обстановка се разглежда изразеното от „П.К.Б.“ ЕООД становище.

В становище № П-6148/16.08.2016 г. представителят на „П.К.Б.“ ЕООД информира, че „г-н Г.И.А. е солидарен длъжник по Договор за потребителски кредит № *****. Поради неизпълнение на задълженията по сключения договор за потребителски кредит на 11.05.2016 г. е подадена искова молба пред Арбитражен съд „А.Ю.“ СНЦ. Личните данни на г-н Г.И.А. се обработват във връзка с този сключен договор за потребителски кредит и на основание подписана от него Декларация съгласие за обработка на личните данни, както и копие от заверена лична карта чрез която е извършена надлежната идентификация на лицето на основание чл. 6, ал. 1, т. 2 от ЗМИП и чл. 2 от ППЗМИП. Декларацията съгласие за обработка на личните данни е неделима част от договора за потребителски кредит. В конкретния случай с оглед непогасяване на задълженията по сключения договор за кредит е образувано арбитражно производство срещу кредитополучателя и солидарния длъжник по кредита – жалбоподателя в настоящото производство. Налице е хипотезата на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД за допустимост на обработването на личните данни, а именно: изричното съгласие на физическото лице – г-н Г.И.А., за което се отнасят личните данни, същите да бъдат обработвани за целите на водене на съдебни или арбитражни дела. Обработването, чрез действия по предоставяне на личните данни на жалбоподателя на трето лице – Арбитражен съд „А.Ю.“ СНЦ, е извършено при наличието на изразено съгласие, обективизирано в подписаната от г-н Г.И.А. декларация във връзка с обработката на личните данни на клиентите и солидарните длъжници (КЛ/СЛ). Видно от съдържанието ѝ се съдържа клауза за съгласие за предоставяне на личните му данни от „П.К.Б.“ ЕООД на трети лица с цел водене на съдебни или арбитражни дела. В случай, че г-н Г.И.А. твърди, че не е подписвал договор за кредит с приложената декларация, то тези твърдения биха могли да бъдат въведени от същия в арбитражното производство, в което да се назначи графологична експертиза съгласно чл. 36, ал. 1 от Закона за международния търговски арбитраж и арбитражният съд да постанови своя краен акт – арбитражно решение, в което със сила на присъдено нещо арбитражният съд да се произнесе досежно действителността на договора за потребителски кредит и автентичността на подписаната декларация за обработка на лични данни. Жалбоподателят не е ангажирал доказателства в хода на арбитражното производство за доказване на твърдението си, че не е подписвал договора за потребителски кредит, както и че не е подписал съгласие за обработване на личните му данни. Разглеждането на спора в арбитражното производство е приключило с постановяване на арбитражно

решение № 6444/17.06.2016 г. по арбитражно дело № 6444/2016 г. по описа на Арбитражен съд „А.Ю.“ СНЦ. Цитираното арбитражно решение е влязло в сила и спорът между страните е разрешен със сила на присъдено нещо“.

Във връзка с горецитираното представителят на „П.К.Б.“ ЕООД е изразил виждането, че жалба № Ж-268/29.06.2016 г. е неоснователна предвид което е заявена молбата същата да се остави без уважение.

След изяснените факти и обстоятелства по спора в административното производство КЗЛД се произнася по основателността на жалба № Ж-268/29.06.2016 г. предвид изложените по-долу мотиви.

В изпълнение на разпоредбата на чл. 1, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗЛД, този закон урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Съгласно определението за „лични данни“, законово регламентирано в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД информацията, касаеща данни от Договор за потребителски кредит № ***** сключен между „П.К.Б.“ ЕООД в качеството му на кредитор и Г.И.А. в качеството му на солидарен длъжник (СД) - три имена, ЕГН, номер на лична карта, адрес, съставлява лични данни.

Съгласно чл. 3 от ЗЗЛД обработването на лични данни се извършва от администратор на лични данни, който е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на личните данни, както и когато целите и средствата за обработване се определят със закон.

В този смисъл с обработването на посочените лични данни на г-н Г.И.А. ответната страна в настоящото производство се явява администратор на лични данни извършил обработване в хипотезите на събиране, съхраняване и предоставяне по смисъла на параграф 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД.

Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от изброените в т. 1 - т. 7 на същата разпоредба условия.

Допустимостта на обработването на личните данни на жалбоподателя се установява с нормите на чл. 4, ал. 1, т. 2, т. 3 от ЗЗЛД, съгласно които физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие; обработването е необходимо за изпълнение на договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане.

Видно от приложените към административната преписка доказателства, а именно: Договор за потребителски кредит № *****; Декларация във връзка с обработката на личните данни на СД от 13.09.2013 г.; Копие от лична карта на г-н Г.И.А. заверена собственооръчно „Вярно с оригинала“; Решение от 17.06.2016 г. по арбитражно дело № 6444/2016 г. по описа на Арбитражен съд „А.Ю.“ СНЦ, влязло в сила, се установяват договорните отношения между страните в административното производство.

Приема се за безспорно, че жалбоподателят е сключил Договор за потребителски кредит № ***** с „П.К.Б.“ ЕООД като солидарен длъжник. С оглед договорните отношения Г.И.А. е подписал Декларация във връзка с обработката на личните данни на СД от 13.09.2013 г., с която изрично е изразил съгласие по отношение следните действия на дружеството – т. 1.3 „да предава информацията за по-нататъшна обработка на всяко професионално сдружение на юридически лица, което обработва базата данни на лицата (клиентите) нарушили договорните задължения за редовно погасяване на предоставената им финансова услуга (т. е. заем, лизинг, застраховка, кредитни карти, продажба на изплащане и др.); т. 1.6 „в случай, че възникне отношение на задължнялост към „П.К.Б.“ ЕООД, съгласието ми е в сила до погасяване на дълга към „П.К.Б.“ ЕООД“.

Във връзка с решение на КЗЛД, обективирано с протокол № 57/16.11.2016 г., е предоставена възможност на ответната страна „П.К.Б.“ ЕООД да представи удостоверение за извършената графологична експертиза на подписа на жалбоподателя. Допълнително Комисията е приела след представяне на съответния документ, копие от същия да се изпрати на Г.И.А. за запознаване и изразяване на становище, след което жалба № Ж-268/29.06.2016 г. да се докладва за произнасяне по същество.

В тази връзка се разглежда становище № П-8968/01.12.2016 г. представено от пълномощника на „П.К.Б.“ ЕООД с приложени към същото удостоверение № 1267/22.11.2016 г. и постановление № 1267/27.09.2016 г., и двете издадени от Районна прокуратура, гр. Сандански.

Видно от съдържанието на удостоверение № 1267/22.11.2016 г., издадено от РП, гр. Сандански на „П.К.Б.“ ЕООД с цел да послужи пред КЗЛД, е отбелязано, че „с постановление на РП, гр. Сандански от 27.09.2016 г. е отказано образуването на досъдебно производство по преписка № 1267/2016 г. Същото е потвърдено с постановление на Окръжна прокуратура, гр. Благоевград № 4642/2016 г. от 02.11.2016 г.“

В приложеното постановление № 1267/2016 от 27.09.2016 г. е обсъдена фактическата обстановка по повод жалбата на Г.И.А. Предмет на жалбата е твърдението, че „П.К.Б.“ ЕООД и И.А.Ч. от с. Л., общ. Сандански са злоупотребили с личните му данни като неизвестно лице е подписало договор за кредит от негово име в качеството му на съдлъжник“.

В разглеждания документ е отразено, че в хода на извършената проверка са снети писмени обяснения от всички лица свързани с въпросния договор, включително и от г-н Г.И.А., както и са представени сравнителни образци от подписи и почерк и е изготвена графическа експертна справка на изискани представени от „П.К.Б.“ ЕООД оригинали на следните документи: договор за револвиращ заем № *****, карта на клиент, Допълнителна информация при предоставяне на финансови услуги от разстояние, декларация за свързани лица, копие от лична карта на Г.И.А. заверено „Вярно с оригинала“ и подпис, изискани са справки и получени отговори.

В резултат на събраните по прокурорската преписка доказателства е установено следното: „Г.И.А., Т.Г.С. и И.А.Ч. са работели във „Ф.А.Е.С.“ ООД с управител В.С.З. през различни периоди от време. По инициатива на Т.Г.С. и с обещание, че тя и в частност В.С.З. ще погасяват заем взет от И.А.Ч. като клиент и със солидарен длъжник Г.И.А. се състояла среща на 09.09.2011 г. в гр. Сандански. На срещата присъствала Г.Х.И. – кредитния експерт на „П.К.Б.“ ЕООД. На място от И.А.Ч. и Г.И.А. били подписани попълнените от Г.Х.И. документи: договор за револвиращ заем № ***** карта на клиент, Допълнителна информация при предоставяне на финансови услуги от разстояние, декларация за свързани лица, копия от лични карти на Г.И.А. и И.А.Ч. заверени „Вярно с оригинала“ и подписи. В продължение на една година вноските по заема били внасяни от В.С.З., но след като починал плащанията били преустановени и така И.А.Ч. трябвало сам да погасява изтегления заем. Видно от снето писмено обяснение от И.А.Ч. същият подробно, последователно и изчерпателно описва всичко свързано с попълването на документите, изразеното от него и Г.И.А. съгласие доброволно да подпишат договора за заем като клиент и солидарен длъжник и след получаването на заема предоставянето на сумата на В.С.З. и Т.Г.С. с ангажимент В.С.З. да изплаща заема, което и правел до неговата смърт. С цел изясняване на случая са снети обяснения от Т.Г.С. и Г.Х.И., които потвърждават, че Г.И.А. е подписал лично и доброволно договор за револвиращ заем № ***** и същият е знаел много добре какви документи подписва. От заключението на вещото лице по назначената, изготвена и приложена по преписката графическа експертна справка е видно, че допуска подписите и ръкописния текст в оригинали на документи: договор за револвиращ заем № ***** , карта на клиент, допълнителна информация при предоставяне на финансови услуги от разстояние, декларация за свързани лица, копие от лична карта на Г.И.А. заверено „Вярно с оригинала“ и подпис да са изписани, изпълнени от Г.И.А. Намира се, че в настоящия случай не следва да се кредитират обясненията на Г.И.А. поради тяхната непоследователност, нелогичност, същите не са изчерпателни, вътрешно противоречиви и целят единствено желанието му да не плаща като солидарен длъжник задължение на което доброволно се е съгласил да поеме и е подписал за това договора за револвиращ заем“.

С писмо № П-9191/09.12.2016 г. на КЗЛД на жалбоподателя в административното производство е изпратено становище № П-8968/01.12.2016 г. на „П.К.Б.“ ЕООД с приложени удостоверение № 1267/22.11.2016 г. и постановление № 1267/27.09.2016 г. издадени от Районна прокуратура, гр. Сандански за сведение и изразяване на отношение.

В отговор е постъпило писмо № П-9537/28.12.2016 г. от Г.И.А.

В писмото г-н Г.И.А. отново излага виждането, че „в случая става въпрос за явна измама и злоупотреба с лични данни, както и нарушение на българското законодателство и в частност НК“.

Мотивите за цитираното становище се свеждат до споделеното от Г.И.А., че въпросната среща е била проведена на площада в гр. Сандански и тогава същият се е подписал „в името на Т.Г.С., но нея не са одобрили“.

В резултат от допълнително постъпилите и обсъдени доказателства се прави заключението за допустимост на обработването на личните данни на Г.И.А. извършено в хипотезите на събиране, съхраняване и предоставяне от страна на „П.К.Б.“ ЕООД на Арбитражен съд „А.Ю.“ СНЦ.

Посоченото нормативно основание е чл. 4, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД предвид сключения Договор за потребителски кредит № ***** с „П.К.Б.“ ЕООД като солидарен длъжник и Декларация във връзка с обработката на личните данни на СД от 13.09.2013 г.

В този смисъл се приема, че на основание чл. 2, ал. 2, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД личните данни на жалбоподателя са обработвани от „П.К.Б.“ ЕООД за конкретни, точно определени и законни цели и не са обработвани допълнително по начин, несъвместим с тези цели; съотносими са, свързани с и ненадхвърлящи целите, за които се обработват, поради което твърденията на жалбоподателя се явяват необосновани.

Предвид изложеното и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни е произнасянето на Комисията за защита на личните данни със следното

РЕШЕНИЕ:

Отхвърля като неоснователна жалба № Ж-268/29.06.2016 г. подадена от Г.И.А. срещу „П.К.Б.“ ЕООД с оглед установената на основание чл. 4, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД законосъобразност на обработването на личните данни на жалбоподателя извършено в хипотезите на събиране, съхраняване и предоставяне на Арбитражен съд „А.Ю.“ СНЦ във връзка с Договор за потребителски кредит № ***** с „П.К.Б.“ ЕООД и Декларация за обработване на личните данни от 13.09.2013 г.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩА НА КЗЛД

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ с рег. № П - 8919/2017 г. гр. София, 09.02.2017 г.

ОТНОСНО: Искане с вх. № П - 8919 от 29.11.2016 год. от адв. д-р М.Р. относно прилагането на чл. 28б от Закона за здравето.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков – членове на КЗЛД, на заседание, проведено на 08.02.2017 г., разглежда преписка с рег. № П - 8919 от 29.11.2016 г. от адв. М.Р., в която моли за становище относно законосъобразното изпълнение на задълженията на администратор на лични данни – лечебно заведение във връзка с разпоредбите на чл. 28б от Закона за здравето (ЗЗ), съгласно който пациентът има право да получи от лечебното заведение здравната информация, отнасяща се до неговото здравословно състояние, включително копия от медицинските си документи.

Адв. М.Р. поставя няколко въпроси:

1. В случай на изрично заявено желание от страна на пациента, допустимо ли е копията на медицинските документи да бъдат изпратени на посочен от пациента адрес.

2. Следва ли пълномощното по чл. 28б, ал. 2 от Закона за здравето да е с нотариална заверка на подписа. Съгласно чл. 28б, ал. 2 от ЗЗ, пациентът има право да упълномощи писмено друго лице да се запознае с медицинските му документи, както и да направи копия от тях.

3. Упълномощеното лице има ли право да поиска изпращане на копия от медицинската документация на посочен адрес.

4. Следва ли правата за достъп до личните данни на наследодателя да бъдат упражнявани съвместно от всички, посочени в чл. 28б, ал. 3 от ЗЗ наследници или е допустимо да бъдат упражнени само от някой/някои от тях. Съгласно чл. 28, ал. 3 от ЗЗ, при смърт на пациента неговите наследници и роднини по права и по съребрена линия до четвърта степен включително имат право да се запознаят със здравната информация за починалия, както и да направят копия от медицинските му документи.

Правен анализ:

С чл. 2, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) е въведено легалното определение на понятието лични данни, съгласно което това е всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Безспорно е, че здравната информация на пациента, съдържаща се в медицинските документи, попада в обхвата на посочената дефиниция.

ЗЗЛД е предвидил особен режим за защита на данни, разкриващи расов или етнически произход; политически, религиозни или философски убеждения, членство в политически партии или организации, сдружения с религиозни, философски, политически или синдикални цели; **както и данни, които се отнасят до здравето**, сексуалния живот или до човешкия геном. Това са т.нар. “чувствителни” данни, спрямо които законът прилага специална защита.

Понятието „Здравна информация“ е разписано в разпоредбите на Закона за здравето (ЗЗ), а именно, че това са личните данни, свързани със здравословното състояние, физическото и

психическото развитие на лицата, както и всяка друга информация, съдържаща се в медицинските рецепти, предписания, протоколи, удостоверения и в друга медицинска документация.

Лечебните и здравните заведения, регионалните здравни инспекции, лекарите, лекарите по дентална медицина, фармацевтите и другите медицински специалисти, както и немедицинските специалисти с висше немедицинско образование, работещи в националната система за здравеопазване, събират, обработват, използват и съхраняват здравна информация. Формите и съдържанието, както и условията и редът за обработване, използване и съхраняване на медицинската документация и за обмен на медико-статистическа информация се определят с наредби на министъра на здравеопазването, съгласувани с Националния статистически институт.

Съгласно разпоредбите на чл. 28б от ЗЗ пациентът има право да получи от лечебното заведение здравната информация, отнасяща се до неговото здравословно състояние, включително копия от медицинските си документи. Пациентът има право да упълномощи писмено друго лице да се запознае с медицинските му документи, както и да направи копия от тях. При смърт на пациента неговите наследници и роднини по права и по сребрена линия до четвърта степен включително имат право да се запознаят със здравната информация за починалия, както и да направят копия от медицинските му документи.

ЗЗЛД регулира правото на достъп на физическите лица до отнасящи се до тях лични данни. То се осъществява с писмено заявление до администратора на лични данни, като същото може да бъде отправено и по електронен път по реда на Закона за електронния документ и електронния подпис. Съгласно разпоредбите на чл. 31, ал. 1 от ЗЗЛД здравната информацията до пациента може да бъде предоставена под формата на устна или писмена справка или на преглед на данните от съответното физическо лице или от изрично упълномощено от него друго лице. Физическото лице (пациент) може да поиска копие от обработваните лични данни на предпочитан носител или предоставяне по електронен път, освен в случаите, когато това е забранено от закон.

В случай, че пациентът, или изрично упълномощено от него лице, поиска медицинските документи, да му бъдат предоставени по пощата на посочен от него адрес, то администраторът (лечебното заведение) следва да се съобрази с това искане. Документите би следвало да се изпратят по пощата с обратна разписка, в която да се доказва, че физическото лице (пациент) ги е получило лично или чрез изрично упълномощено лице.

В разпоредбата на чл. 29, ал. 3 от ЗЗЛД изрично е отразено, че заявлението за достъп до отнасящи се до него лични данни, се отправя лично от физическото лице или от изрично упълномощено от него лице чрез **нотариално заверено пълномощно**. В същото време чл. 28б, ал. 2 от ЗЗ е разписано, че пациентът има право да **упълномощи писмено** друго лице да се запознае с медицинските му документи, както и да направи копия от тях.

Законът за здравето се явява специален по отношение Закона за защита на личните данни. При това положение, след като законодателят е преценил, че в хипотезата на медицински документи по смисъла на ЗЗ не е необходима нотариална форма на упълномощаване, лечебното заведение няма правно основание да я изисква.

В чл. 28б, ал. 3 от ЗЗ е отразено, че при смърт на пациента неговите наследници и роднини по права и по сребрена линия до четвърта степен включително имат право да се запознаят със здравната информация за починалия, както и да направят копия от медицинските му документи. В ал. 3 на чл. 28 от ЗЗЛД, законодателят е дал възможност правата на физическите лица за достъп до техните лични данни да бъдат упражнени от лицата, които имат качеството на наследници на починало правоимащо лице. Следва обаче да бъде установен кръгът от лицата, които имат право да наследят едно починало лице. Всеки един наследник, който не се е отказал от наследство или не е лишен от такова, разполага с правото на достъп до информация (здравна информация) самостоятелно и може да го упражни независимо от останалите наследници. Всеки един от наследниците е в правото си

да упражни сам правата, с които разполага в качеството си на наследник, в т.ч. и правата, които са му предоставени с чл. 28, ал. 3 от ЗЗЛД, без да се налага „съучастие“ на останалите наследници по закон или по завещание или предварително съгласие от тяхна страна.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. В случай, че пациентът или изрично упълномощено от него лице поиска медицинските документи да му бъдат предоставени по пощата на посочен от него адрес, администраторът (лечебното заведение) следва да се съобрази с направеното искане.

2. Разпоредбата на чл. 28б, ал. 2 от Закона за здравето не изисква нотариална форма на упълномощаване от пациента на друго лице да се запознае с медицинските му документи, както и да направи копия от тях, следователно лечебното заведение няма правно основание да изисква нотариална заверка на подписа.

3. При смърт на пациента неговите наследници и роднини по права и по сребрена линия до четвърта степен включително имат право да се запознаят със здравната информация за починалия, както и да направят копия от медицинските му документи. Всеки един от наследниците е в правото си да упражни сам правата, с които разполага в качеството си на наследник, в т.ч. и правата, които са му предоставени с чл. 28, ал. 3 от Закона за защита на личните данни, а също така и чл. 28б, ал. 3 от Закона за здравето, без да се налага „съучастие“ на останалите наследници по закон или по завещание или предварително съгласие от тяхна страна.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ рег. № ЗАП-60/2017 год.

ОТНОСНО: Изискване към потребителите на цифрова/кабелна телевизия, предоставяни от „БЛИЗУ МЕДИА ЕНД БРОУДБЕНД“ ЕАД да предоставят ЕГН при отказ от ползване на услуги.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков, на заседание, проведено на 08.03.2017 г., разгледа искане с вх. № ЗАП-60/07.03.2017 год. от ***** от електронната медия *****. В писмото се съобщава, че „БЛИЗУ МЕДИА ЕНД БРОУДБЕНД“ ЕАД, с търговско наименование Blizoo, изисква ЕГН от потребителите на цифрова/кабелна телевизия, за да се откажат от телевизионна програма Мтел Спорт, която към момента е безплатна. Операторът поставя условие, че ако не се изпрати SMS с данни относно ЕГН

на потребителя, услугата след определен период от време става платена. Г-жа ***** се обръща към КЗЛД за официална позиция по казуса, с оглед защитата на личните данни на потребителите.

Едновременно с посоченото по-горе електронно писмо, чрез Центъра за информация и контакти (call център) в КЗЛД също постъпиха сигнали на граждани, които съобщават за описаната практика на Blizoo в комуникацията с клиентите.

Правен анализ:

Съгласно чл. 2, ал. 2, т. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), администраторите трябва да обработват лични данни за конкретни, точно определени и законни цели и да не ги обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели. Всеки администратор сам определя целта, която налага обработването на определен вид и в определен обем лични данни. Разбира се, целта на обработването следва да произтича от съответни нормативни разпоредби, които уреждат различни сфери на общественния живот.

В конкретно изложението казус търговското дружество „БЛИЗУ МЕДИА ЕНД БРОУДБЕНД“ ЕАД (Blizoo) разполага с данни относно ЕГН на потребителите във връзка с договорните взаимоотношения, в които се намира с тях. В следствие на осъществената през 2015 година търговска сделка, „БЛИЗУ МЕДИА ЕНД БРОУДБЕНД“ ЕАД става собственост на търговското дружество „Мобилтел“ ЕАД (Мтел), като видно от интернет сайтовете на Blizoo и Мтел, Общите условия за взаимоотношенията между „Мобилтел“ ЕАД и потребителите на услугата „Цифрова телевизия“ (Общи условия за „Цифрова телевизия“), както и Общите условия на „Мобилтел“ ЕАД за пренос на радио и телевизионни програми чрез кабелна мрежа (Общи условия за кабелна мрежа) са валидни и за клиентите на Blizoo. Съгласно т. 11.1 от Общите условия за „Цифрова телевизия“ и т. 11.2.1 от Общите условия за кабелна мрежа, при сключване на писмени договори за предоставяне на услуги, физическите лица се идентифицират с конкретно изброени лични данни, включително и ЕГН. В раздел XIV – Защита на личните данни от Общите условия за кабелна мрежа и раздел XIII – Защита на личните данни от Общите условия за „Цифрова телевизия“ са разписани правата на потребителите и съответно задълженията на оператора във връзка с обработването на лични данни при предоставянето на услугите – цифрова и кабелна телевизия. И в двете общи условия аналогично е предвидено, че за предоставянето на услугата „Мобилтел“ ЕАД обработва данни на потребителите, необходими за таксуване, за формиране на сметките, както и за доказване на тяхната достоверност. И в двете общи условия е предвидено, че ЕГН на потребителите се изисква единствено за изготвяне на потребителски сметки и за доказване на тяхната достоверност. **В т. 98 от Общите условия за „Цифрова телевизия“ и т. 95 от Общите условия за кабелна мрежа е разписано, че предоставянето на услугата не може да бъде обвързано с предоставянето на лични данни, които не са необходими за предоставянето ѝ.** Следователно, изискването за изпращане на SMS, съдържащ и информация относно ЕГН на потребителя, като условие за валиден отказ от предоставяне на услуга, се явява прекомерно и в противоречие с цитираните по-горе разпоредби от Общите условия за „Цифрова телевизия“ и Общите условия за кабелна мрежа, при които Мтел, съответно Blizoo, предоставя цифрова/кабелна телевизия на своите абонати. Описаното противоречи и на принципите на законосъобразност, пропорционалност и целесъобразност при обработване на лични данни, въведени с разпоредбите на ЗЗЛД, както и нормативното изискване личните данни да бъдат съотнесими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват.

Във връзка с гореизложеното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Изискването на „БЛИЗУ МЕДИА ЕНД БРОУДБЕНД“ ЕАД, собственост на „Мобилтел“ ЕАД, за изпращане на SMS, съдържащ информация относно единния граждански номер на потребителя, като условие за валиден отказ от предоставяне на услуга, се явява прекомерно и в противоречие с Общите условия за предоставяне на „Цифрова телевизия“ и Общите условия за пренос на радио и

телевизионни програми чрез кабелна мрежа. Посоченото изискване противоречи и на принципите на законосъобразност, пропорционалност и целесъобразност при обработване на лични данни, както и на нормативното изискване личните данни да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват, въведени с разпоредбите на чл. 2 от ЗЗЛД.

С оглед защита на правата по Закона за защита на личните данни на голям брой физически лица - потребители на описаната по-горе услуга, администраторите на лични данни „БЛИЗУ МЕДИА ЕНД БРОУДБЕНД“ ЕАД и „Мобилтел“ ЕАД следва незабавно да прекратят въпросната практика. В случай на неизпълнение, Комисията за защита на личните данни ще предприеме спрямо администраторите съответните мерки, предвидени в чл. 38 от ЗЗЛД.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

ИНТЕРНЕТ БАЗИРАН ИНСТРУМЕНТ ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА НИВОТО НА ВЪЗДЕЙСТВИЕ

ПРОФ. Д.Т.Н. ВЕСЕЛИН ЦЕЛКОВ

Комисия за защита на личните данни

*Университет по библиотекознание и информационни
технологии*

Анотация: В статията са разгледани възможностите на разработения и поддържан от Комисията за защита на личните данни „Интернет базиран инструмент за определяне на нивото на въздействие“ от администраторите на лични данни. Представени са правните основания и базовите дефиниции, които са в основата на работа на програмата. Очертани са областите на приложения, описани са функционалните възможности и технологията на работа с инструмента през погледа и интерпретацията на автора.

Ключови думи: закон за защита на личните данни, защита на данните, администратори на лични данни, технически и организационни мерки за защита на данните, анализ на въздействието, нива на въздействие.

1. ВЪВЕДЕНИЕ

Развитието на новите комуникационни и информационни технологии и по-конкретно Интернет и социалните мрежи поставят нови предизвикателства пред комуникациите между хората и защитата на личните им данни и неприкосновеността на личността. Непрекъснато се повишават отговорностите и изискванията към субектите, обработващи лични данни, за осигуряване на адекватни мерки за защита на данните. Създаването на подходящи инструменти и предоставянето на необходимите и достъпни услуги в тази област е едно от условията за осигуряването на защита на данните и неприкосновеността на личността.

Основания

Правната рамка за разработването и използването на Интернет базиран инструмент за определяне на нивото на въздействие включва:

- Закон за защита на личните данни, Обн. ДВ бр. 1 от 4 януари 2002 г., ..., доп. ДВ бр. 81 от 14 октомври 2016 г.;
- НАРЕДБА № 1 на КЗЛД от 30 януари 2013 г. „За минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни“.

С наредбата се определя минималното ниво на технически и организационни мерки при обработване на лични данни и допустимия вид защита. За определяне на адекватното ниво на техническите и организационни мерки и допустимия вид защита администраторът извършва оценка на въздействието върху обработваните лични данни.

Дефиниции

Оценка на въздействието. Оценката на въздействието е процес за определяне нивата на въздействие върху конкретно физическо лице или група физически лица, в зависимост от характера на обработваните лични данни и броя на засегнатите физически лица при нарушаване на поверителността, цялостността или наличността на личните данни.

Ниво на защита. В зависимост от нивото на въздействие се определя и съответно ниво на защита. Нивото на защита представлява съвкупност от технически и организационни мерки за физическа, персонална, документална защита и защита на автоматизираните информационни системи и/или мрежи, както и криптографска защита на личните данни.

Нивата на защита са ниско, средно, високо и изключително високо. Нивата на защита са, както следва:

- При ниско ниво на въздействие – ниско ниво на защита;
- При средно ниво на въздействие – средно ниво на защита;
- При високо ниво на въздействие – високо ниво на защита;
- При изключително високо ниво на въздействие – изключително високо ниво на защита.

2. ИНТЕРНЕТ БАЗИРАН ИНСТРУМЕНТ ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА НИВОТО НА ВЪЗДЕЙСТВИЕ

Предназначение

Инструментът за анализ на въздействието е предназначен за широк кръг потребители, както следва:

- **Администратори на лични данни (АЛД).** АЛД могат да използват инструмента в два режима:
 - Подготвителен (тестов) – в периода преди регистрирането в Комисията за защита на лични данни (КЗЛД) с цел детайлизиране на техните регистри, носители и необходимите мерки за защита на данните;
 - След регистрацията – в изпълнение на законовото си задължение за определяне на нивото на въздействие за заявените в КЗЛД регистри и определяне на съответните за това ниво организационни и технически мерки за защита за видовете защита;
- **Проверяващи екипи.** Проверяващите екипи могат да използват Инструмента в два режима:
 - За проверка истинността на определеното от АЛД ниво на въздействие в съответствие със заявените в КЗЛД регистри;
 - За получаване на списък с необходимите, за определеното от АЛД ниво на въздействие, организационни и технически мерки за защита за видовете защита;
- **За изследователи.** Изследователите в областта на управление на риска, защита на данните, сигурност на информацията могат да го използват като технологичен инструмент и практическа реализация на теоретични постановки;
- **За обучение и тренировка.**

Функционални възможности

Основните функционални възможности на Инструмента за анализ на въздействието могат да се разделят в следните групи:

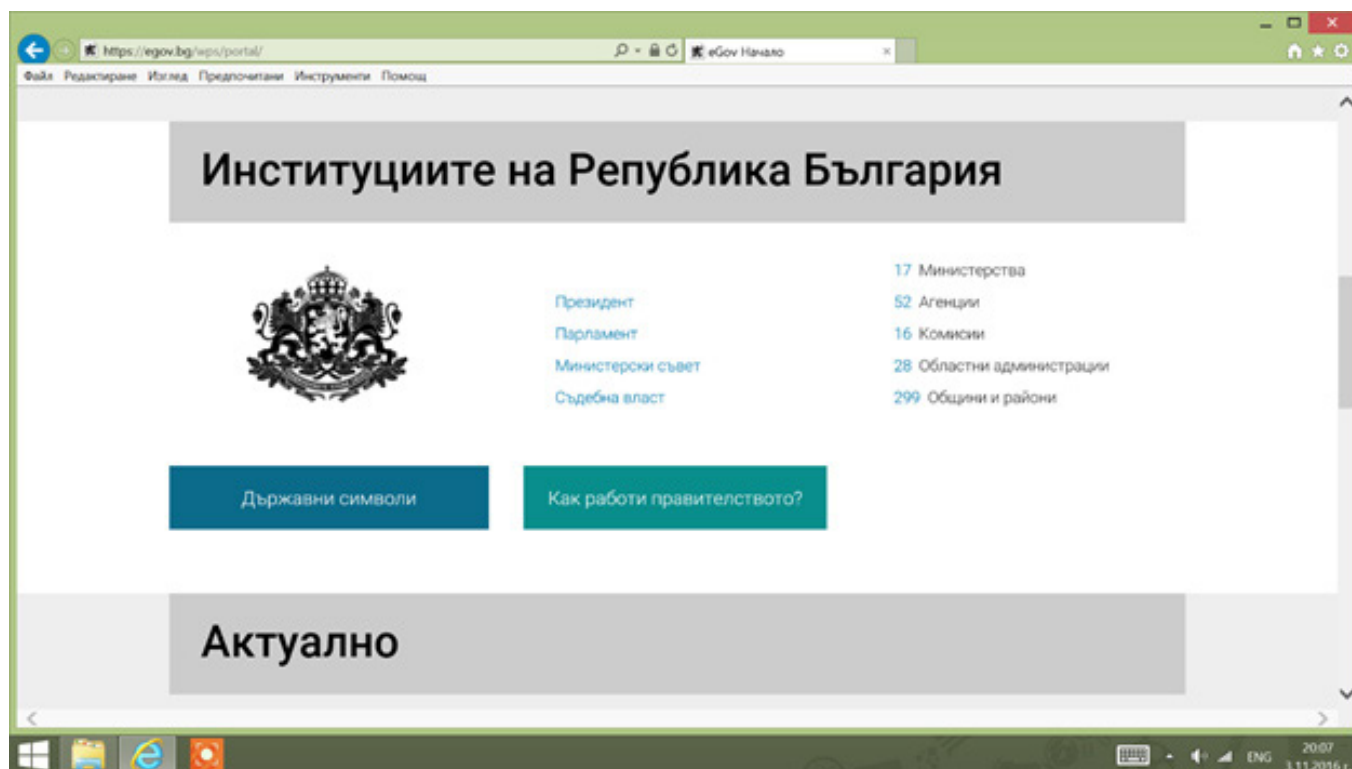
- **Основни функции.** Основните функции на Инструмента са:
 - Дефиниране на видовете регистри с данни;
 - Добавяне на регистри;
 - Изтриване на регистри;
 - Определяне на нивото на въздействие;
 - Определяне на необходимите, за определеното ниво на въздействие, организационни и технически мерки за защита за видовете защита;
- **Допълнителни функции.** Допълнителните функции са свързани с:
 - Информация за методологията за определяне на нивото на въздействие;
 - Всички мерки за защита на данните структурирани по:
 - Ниво на въздействие;
 - Видове защита;
- **Информационни функции.** Дават информация за състоянието на процеса по определяне на нивото на въздействие. Реализират се в информационни полета и цветни отбелязвания. Състоянията на процеса са:
 - Начално (жълто, червено);
 - В процес на въвеждане (жълто);
 - Завършено (зелено);
- **Навигационни.**

Използване

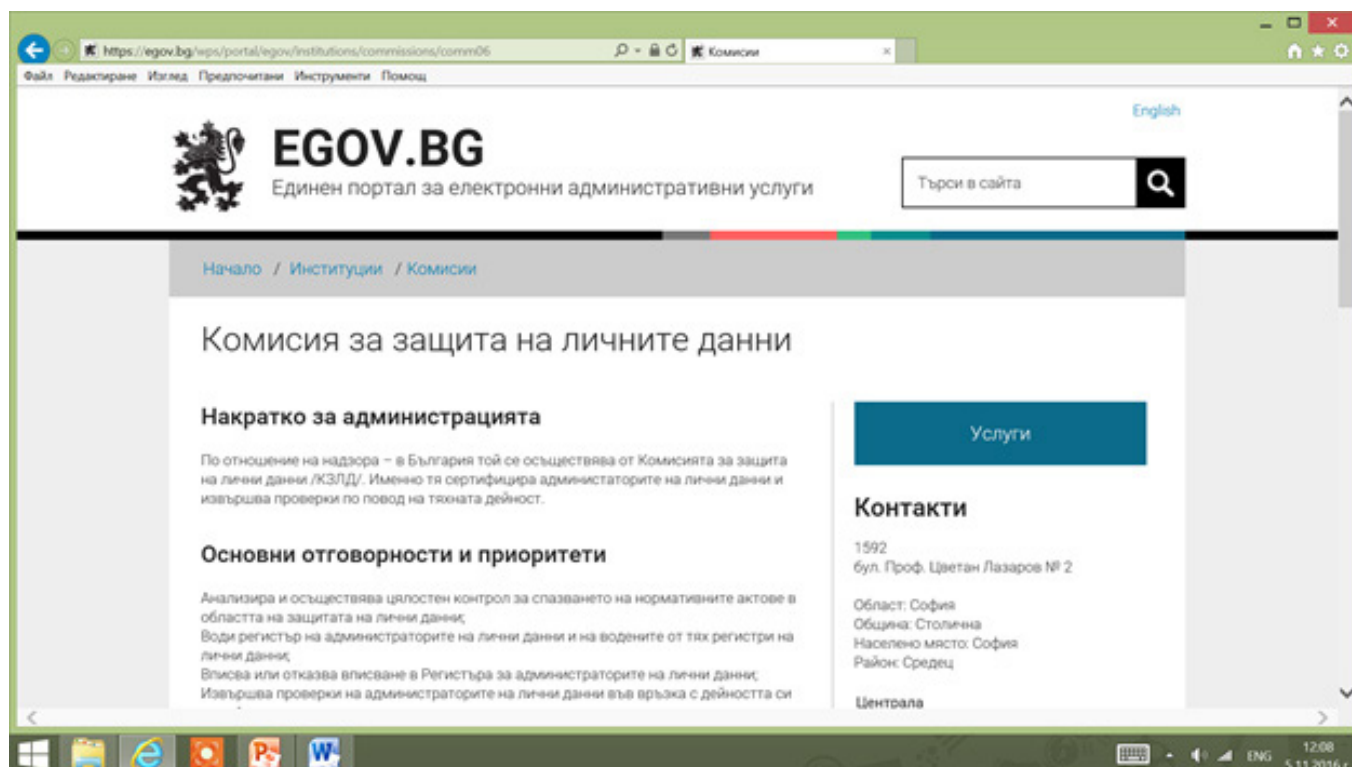
Стъпка 1. Инструментът за определяне на нивото на въздействието е достъпен от Портала за електронно управление на Република България в следна последователност:

- www.e-gov.bg
- Институции;
- Комисии;
- Комисия за защита на личните данни;
- Услуги;
- Определяна на нивото на въздействие.

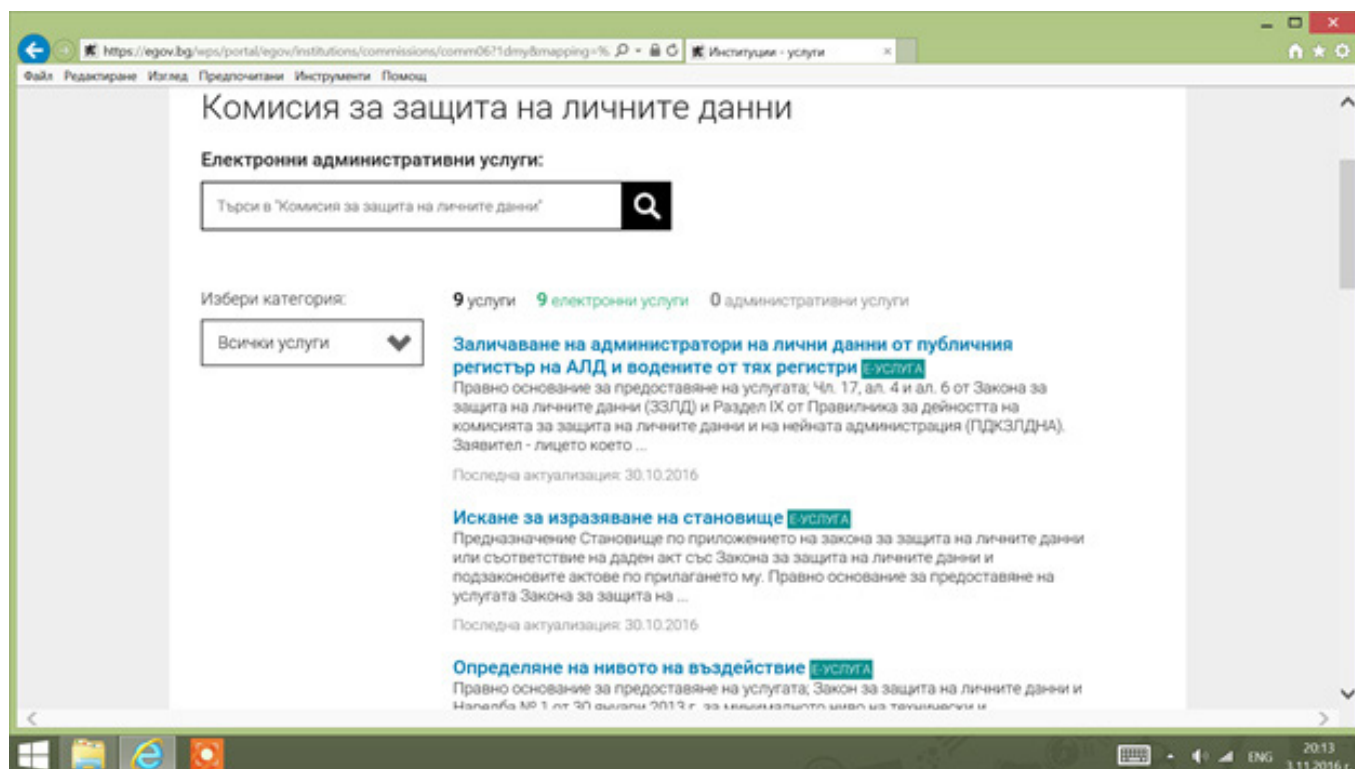
Стартирането на Инструмента е онагледено от фиг. 1 – 3.

Фиг. 1. Електронен портал за електронно управление на България. Институции.

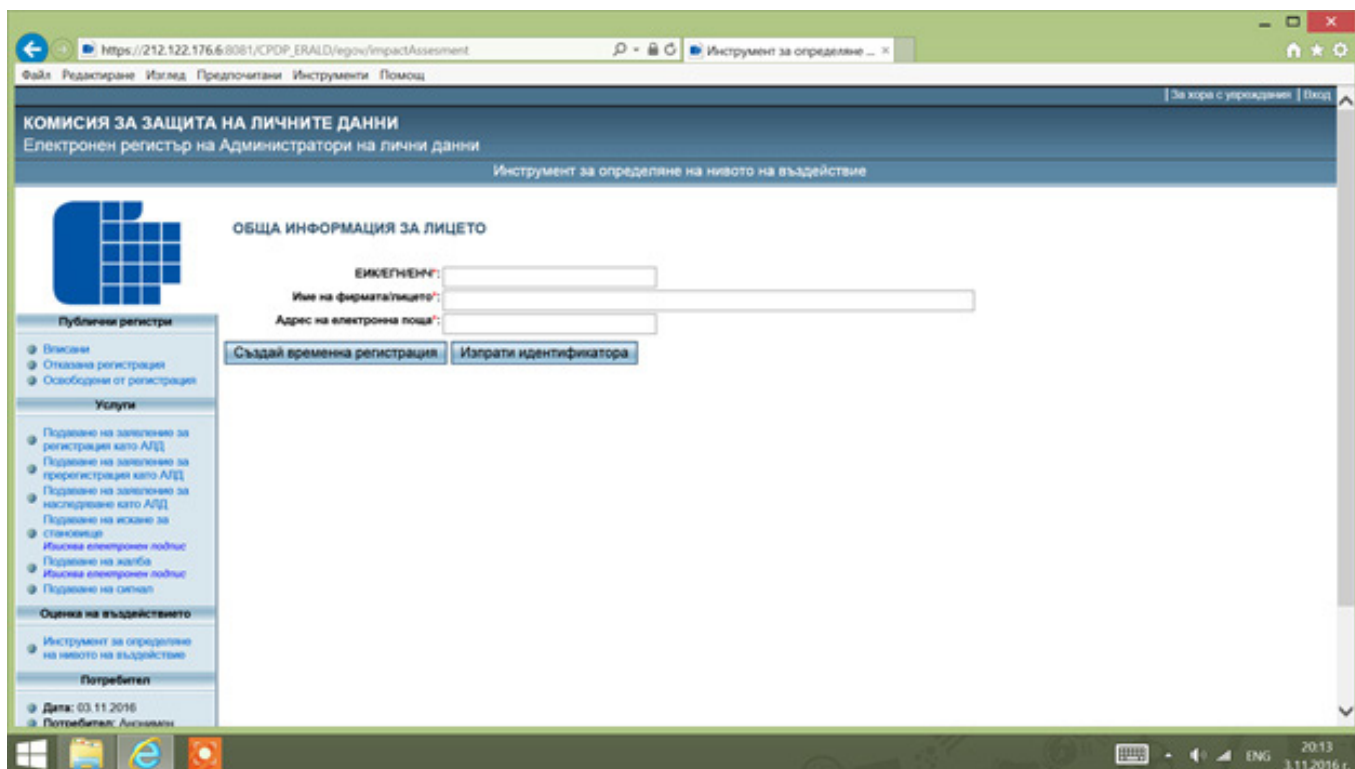

Фиг. 2. Комисия за защита на личните данни. Услуги.

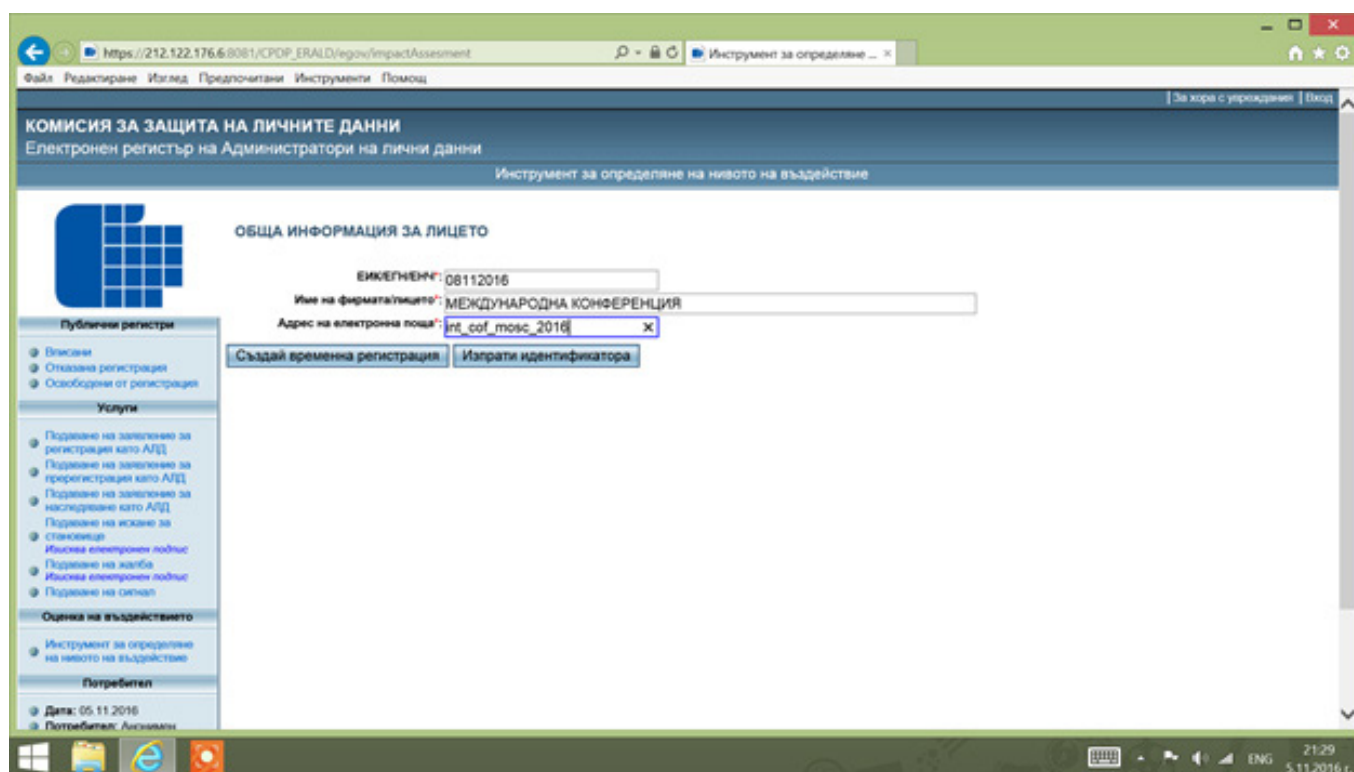

Фиг. 3. Комисия за защита на личните данни. Определяне нивото на въздействие.

Стъпка 2. Идентификация в системата – фиг. 4 – 5.

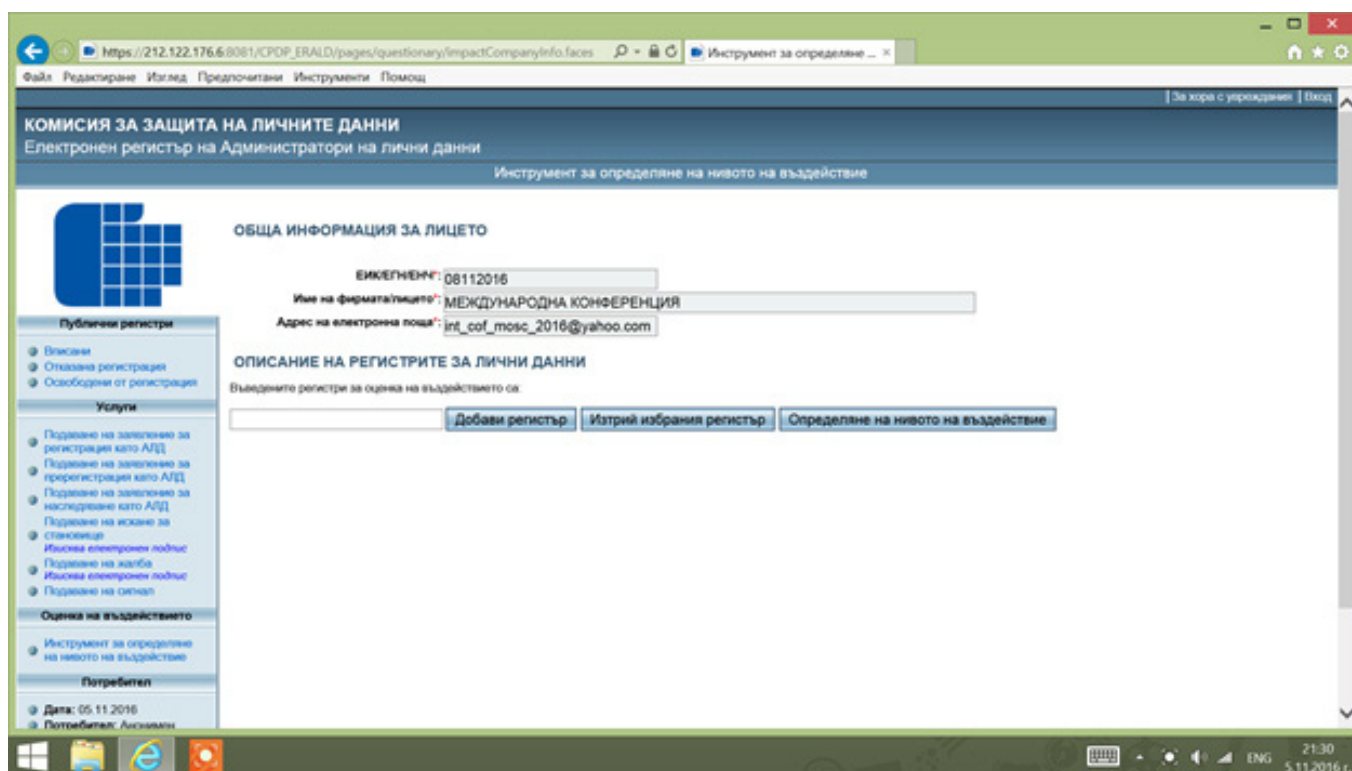

Фиг. 4. Идентификация в системата.

Фиг. 5. Създаване на временна регистрация.

Стъпка 3. Описание на регистрите с данни – фиг. 6.

Фиг. 6. Описание на регистрите с данни.

Стъпка 4. Определяне на нивото на въздействие фиг. 7. - 10.

КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
Електронен регистър на Администратори на лични данни

Инструмент за определяне на нивото на въздействие

ИМЕ НА ФИРМАТА: МЕЖДУНАРОДНА КОНФЕРЕНЦИЯ СЪСТОЯНИЕ: **НАЧАЛНО**

Към общата информация | **Предиден** | Следващ | Методология | Детайли на оценката | Необходими мерки | Всички мерки

Регистри	Носител	Тип лични данни	Заглавие	Цели	Последствия	Обхват
УЧАСТНИЦИ						
Група регистри (процесни) (следващи)						

ВИД НОСИТЕЛ

- Електронен носител
- Хартиен носител

Публични регистри

- Вписани
- Отказана регистрация
- Освободени от регистрация

Услуги

- Подравено на заявление за регистрация като АД
- Подравено на заявление за пререгистрация като АД
- Подравено на заявление за наследяване като АД
- Подравено на искане за статистика
- Искава електронен лодис
- Подравено на жалба
- Искава електронен лодис
- Подравено на сигнал

Оценка на въздействието

- Инструмент за определяне на нивото на въздействие

Потребител

Дата: 05.11.2016

Потребител: Анонимен

Фиг. 7. Ниво на въздействие. Регистър- УЧАСТНИЦИ, състояние – НАЧАЛНО.

КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
Електронен регистър на Администратори на лични данни

Инструмент за определяне на нивото на въздействие

ИМЕ НА ФИРМАТА: МЕЖДУНАРОДНА КОНФЕРЕНЦИЯ СЪСТОЯНИЕ: **В ПРОЦЕС НА ВЪВЕЖДАНЕ**

Към общата информация | Предиден | Следващ | Методология | **Детайли на оценката** | Необходими мерки | Всички мерки

Регистри	Носител	Тип лични данни	Заглавие	Цели	Последствия	Обхват
УЧАСТНИЦИ	Електронен носител	Специфични лични данни	Вътрешен нарушител	Повишеност Целостност Наляганост		
Група регистри (процесни) (следващи)						

ЦЕЛИ

00000

Публични регистри

- Вписани
- Отказана регистрация
- Освободени от регистрация

Услуги

- Подравено на заявление за регистрация като АД
- Подравено на заявление за пререгистрация като АД
- Подравено на заявление за наследяване като АД
- Подравено на искане за статистика
- Искава електронен лодис
- Подравено на жалба
- Искава електронен лодис
- Подравено на сигнал

Оценка на въздействието

- Инструмент за определяне на нивото на въздействие

Потребител

Дата: 05.11.2016

Потребител: Анонимен

Фиг. 8. Ниво на въздействие. Състояние –В ПРОЦЕС НА ВЪВЕЖДАНЕ.

https://212.122.176.6/8081/CPDP_ERALD/pages/questionary/ImpactQuestionV2.faces

Инструмент за определяне на нивото на въздействие

КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
Електронен регистър на Администратори на лични данни

ИМЕ НА ФИРМАТА: МЕЖДУНАРОДНА КОНФЕРЕНЦИЯ СЪСТОЯНИЕ: В ПРОЦЕС НА ВЪВЕЖДАНЕ

Към общата информация | **Предходен** | Следващ | Методология | Детайли на оценката | Необходими мерки | Всички мерки

Регистри	Носител	Тип лични данни	Залпахи	Цели	Последствия	Обхват
УЧАСТНИЦИ Група регистри (физически) (следващи)	Електронен носител	Специфични лични данни	Вътрешен нарушител	Повишеност Целостност Наличност	Неправоспособност на личността	Група физически лица

ОБХВАТ НА ПОСЛЕДСТВОТО

☐ Особено голяма група физически лица
☐ Голяма група физически лица
☒ Група физически лица
☐ Отделно физическо лице
☐ Лица заемщи висши държавни длъжности

000010

Потребител
Дата: 05.11.2016
Потребител: Анилина

Фиг. 9. Ниво на въздействие. Състояние – В ПРОЦЕС НА ВЪВЕЖДАНЕ.

https://212.122.176.6/8081/CPDP_ERALD/pages/questionary/ImpactQuestionV2.faces

Инструмент за определяне на нивото на въздействие

КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
Електронен регистър на Администратори на лични данни

ИМЕ НА ФИРМАТА: МЕЖДУНАРОДНА КОНФЕРЕНЦИЯ СЪСТОЯНИЕ: ЗАВЪРШЕНО ОБОБЩЕНО НИВО: СРЕДНО

Към общата информация | Предходен | Следващ | Методология | Детайли на оценката | Необходими мерки | Всички мерки

Регистри	Носител	Тип лични данни	Залпахи	Цели	Последствия	Обхват
УЧАСТНИЦИ Средно Група регистри (физически) (следващи)	Електронен носител	Специфични лични данни	Вътрешен нарушител	Повишеност Целостност Наличност	Неправоспособност на личния живот	Група физически лица

ОБХВАТ НА ПОСЛЕДСТВОТО

☐ Особено голяма група физически лица
☐ Голяма група физически лица
☒ Група физически лица
☐ Отделно физическо лице
☐ Лица заемщи висши държавни длъжности

000020

Потребител
Дата: 05.11.2016
Потребител: Анилина

Фиг. 10. Ниво на въздействие. Състояние – ЗАВЪРШЕНО, ниво – СРЕДНО.

Стъпка 5. Детайли на оценката - фиг. 11. - 12.

ДЕТАЙЛИ НА ОЦЕНКАТА ПРИ ОПРЕДЕЛЯНЕ НА НИВОТО НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

Име на фирмата/лицето: МЕЖДУНАРОДНА КОНФЕРЕНЦИЯ

ОПРЕДЕЛЕНО НИВО НА ВЪЗДЕЙСТВИЕ: Средно

РЕГИСТРИ:

1. Регистър УЧАСТНИЦИ Ниво на въздействие СРЕДНО

ДЕТАЙЛИ НА ОЦЕНКАТА

1. РЕГИСТЪР УЧАСТНИЦИ

ВИД НОСИТЕЛ: ЕЛЕКТРОНЕН НОСИТЕЛ

ТИП ЛИЧНИ ДАННИ: СПЕЦИФИЧНИ ЛИЧНИ ДАННИ

ОБРАБОТЕНИ ЗАПЛАХИ:

☒ Вътрешен нарушител

Фиг. 11. Детайли на оценката.

ДЕТАЙЛИ НА ОЦЕНКАТА

1. РЕГИСТЪР УЧАСТНИЦИ

ВИД НОСИТЕЛ: ЕЛЕКТРОНЕН НОСИТЕЛ

ТИП ЛИЧНИ ДАННИ: СПЕЦИФИЧНИ ЛИЧНИ ДАННИ

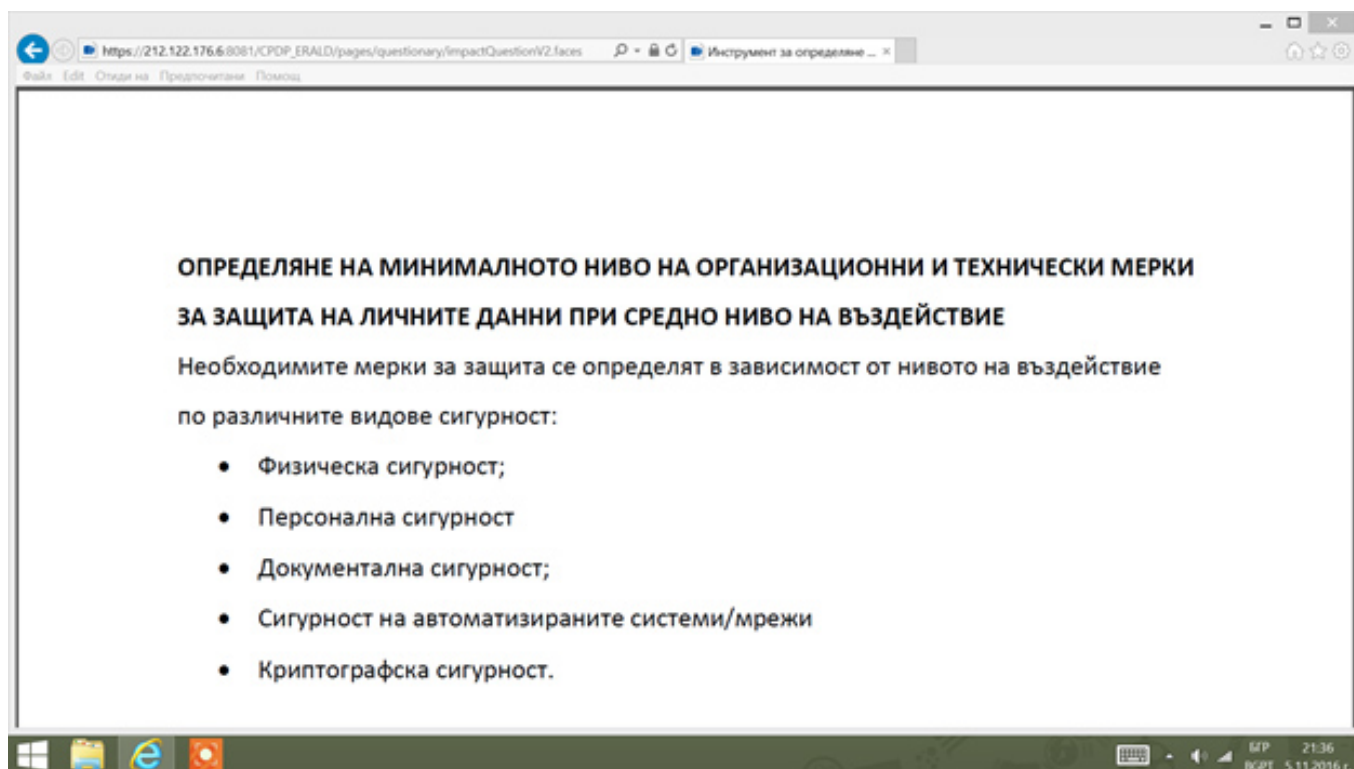
ОБРАБОТЕНИ ЗАПЛАХИ:

☒ Вътрешен нарушител

Цели	Последствия	Обхват	Ниво на въздействие
Поверителност	Кражба на самоличност	Група физически лица	Средно
Цялостност	Неприкосновеност на личността	Група физически лица	Ниско
Наличност	Неприкосновеност на личния живот	Група физически лица	Ниско

Фиг. 12. Детайли на оценката.

Стъпка 6. Определяне на минималното ниво на мерките за защита - фиг. 13.

Фиг. 13. Организационни и технически мерки за защита за ниво – СРЕДНО.

3. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Апробация

Интернет базирания инструмент за определяне на нивото на въздействие е разработен от Комисията за защита на личните данни по проект „Усъвършенстване и разширяване на електронните услуги, предоставяни на бизнеса и гражданите от Комисията за защита на личните данни и интегрирането им с Единния портал за достъп до електронни административни услуги”. Той по договор за финансиране с ОПАК рег. № 13-32-13/11.02.2014 г., приоритетна ос III „Качествено административно обслужване и развитие на електронното управление”, подприоритет 3.2. „Стандартна информационно-комуникационна среда и оперативна съвместимост”, бюджетна линия BG051PO002/13/3.2-04. Управляващият колектив на проекта е:

- Проф. д.т.н. Веселин Целков – ръководител на проекта;
- Цанко Цолов – координатор на проекта;
- Албена Стефанова – технически сътрудник;
- Румяна Терзийска – финансист.

От месец октомври 2015 г., Инструментът за анализ на въздействието е достъпен от Портала за електронно управление на Република България.

ЛИТЕРАТУРА

1. Конвенцията на Съвета на Европа за защита на гражданите по отношение на автоматичната обработка на личните данни
2. Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета за правото на неприкосновеност на личния живот и електронните комуникации
3. Директива 95/46/ЕО за защита на гражданите във връзка с обработката на личните данни и свободното движение на такива данни
4. Закон за защита на личните данни, Обн. ДВ бр. 1 от 4 януари 2002 г., ..., доп. ДВ бр. 81 от 14 октомври 2016 г.;
5. НАРЕДБА № 1 на КЗЛД от 30 януари 2013 г. „За минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни“
6. Целков, В., Н. Стоянов и О. Исмаилов, Управление на риска, тестване и оценка на мрежовата и информационна сигурност, „За буквите – О писменехъ“, 2016 г., 250 стр., ISBN 978-619-185-159-1
7. Целков, В. и О. Исмаилов, Сигурност на информацията, „За буквите – О писменехъ“, 2017 г., 216 стр., ISBN 978-619- 185-253- 6
8. Tselkov, V. Online Impact Assessment Tool, International Conference “Personal Data Protection”, 8.11.2016, Moscow, Russia
9. Tselkov V., Bulgarian Experience in Setting Up the Minimum Technical and Organizational Measures Personal Data Protection, 17th meeting, Central Eastern Europe Data Protection Authority (CEDPA), “Privacy and Technology: Challenges and Opportunities”, 29-30 April 2015, Durres, Albania
10. Tselkov V., New Challenges for Privacy and Personal Data Protection in Digital World, Regional Conference “Privacy in Digital Age”, 27-28 January 2015, Pristina, Kosovo

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венцислав Караджов

Членове: Панко Цолов
Цветелин Софрониев
Мария Матева
Веселин Целков

Информационен бюлетин № 2 (65) 2017 г.
Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД
Отговорник на броя: Надежда Борисова

Разпространява се в електронен вид

ISSN 2367-7759